

رؤمان

منتدی القراء الثقاف
www.ahlamontada.com

به دواى كچانى نه نفال كراوى فوشن و به ميسر

سه دره دين ميبدين كه توريى

چاپى دووهم
2010

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

وێل

به دوای کچانی ئەنفالکراوی فرۆشراو به میسر

پۆمان

نووسینی / سه دره دین محیدین که لوری

چاپی دووهم

(۲۷۰۹ی کوردیی - ۲۰۱۰ی زایینی)

"ماڦى له چاپدان و له بهر گرتنه وهى بو نووسه ر پاريزراوه"

ناسنامهى كتيب:

- ناوى كتيب/ ويل
- بابهت/ پومان
- نووسينى / سهره دين محيدين كه لوپى
- شوينى چاپ/ چاپه مهنى گنج
- ژمارهى سپاردن (٤٢٦)ى سالى ٢٠٠٧ ى وهزارهتى
پوشنيرى پيدراوه.

(۱)

به ته نیایی له ژورره کهم راهات بووم، هه میسه له گه‌ل ئەندیشه هاوڤی بووم، پتریش ده چوومه نیو قولایی ده ریای خه یالنه وه کاتی پیکی ویسکیم هه‌ل‌دایه، ده موست به خوار دنه وه و هه‌ل‌دانی چهن پیکی، نازار و خه مه کانم فریویدم، به‌لام نازاره کان هیند به هیز و کاریگر بوون فریویان دابووم، له گه‌ل هه‌ل‌دانی هه‌ر پیکی هاو به شییانده کرد و نالوده‌ی خوینم ببوون، به شاده ماره کانم ده سوپانه وه، فرمیسیان له نیو دل و میشکوچا و هه‌ل‌ده قولان و ده باران. ئەو نازار و خه مانه چۆن منیان ته زانبوو، بهو شیوه‌یه‌ش دایکیان نازار ده‌دام، ئەه‌ویش له ژورره تاییه ته‌که‌ی به زیکر و نویژکردن و پارانه وه له خوای میهره بان، دلی خو‌ی هیورده کرده وه، نازار و خه مه‌کانی بهو خوا په‌رستییه کهم ده کرده وه.

ئەو ئیواره‌یه له ژورره که‌ی دایکم پیکه وه نانمان ده‌خوارد، دایکم چاکه‌ی خسته سه‌ر سه‌ماوره که، گوته: کورده کهم نه‌پۆیت، چاوه‌پوان به تا دوو رکات نویژ ده‌که‌م، با له پاش ناخواردنه که چایی شیرینت بو تیبه‌که‌م. دلیم نه‌شکاند، تا دوو رکات نویژی ته‌واو کرد له چاوه‌پوانی بووم، هه‌ستم لای ده‌نگه به سه‌وزه که‌ی بوو، ده‌سه‌کانی به‌رز کرده وه، به ده‌نگی به سه‌وز، به قورگیکی په‌نگخواردووی گریانی، به چاویکی قه‌تیس ماو له فرمیسی گه‌ش، ده‌پارایه وه له خوای

میهربان و دهیگوت: (خوایه گیان نابرووی کچهکانم له دهس زانمان بپاریزی، لهگه‌ل هه‌موو ئه‌و کچانه‌ی که له ژێر ده‌سی دوژمن و چاو‌چنۆکانن، خوایه گیان می‌رده‌که‌م پاریزراو بی له‌گه‌ل هه‌موو پیر و په‌که‌ه‌وته‌کان، ژن، مندالان، کوپان و کچان، هه‌موو بیتاوانن، تاوانیان نییه، به چاکه‌ی خوایان له‌گه‌ل بکه، له نیو کاره‌ساتی مهرگ، کاره‌ساتی نه‌نفال پزگاریان بکه). سه‌ری داخست، به هیمنی ده‌گریا، چهن دلۆپی له فرمیسه‌که گه‌شه‌کانی به له‌چکه‌که‌ی سه‌پیه‌وه، هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا، سه‌ری هه‌لپری و گوتی: خوایه گیان تۆ له‌مان له‌و درندانه‌ بسینه، ئه‌م کوپه‌م بپاریزی که له‌و هه‌موو که‌سوکاره‌م ته‌نیا ئه‌م شکه‌ده‌به‌م، بیهینه سه‌ر پری راست، به خراپه‌ی ئه‌م نه‌که‌ی، نابرووی کچانمان له‌گه‌ل کچی هه‌موو کوردمان بپاریزی.

زۆر گریانم بو دایکم ده‌هات که به‌و شیوه‌یه له‌ خوا ده‌پارایه‌وه، پارانه‌وه‌که‌ی زۆر دلته‌نگیده‌کردم، به‌زه‌یی ده‌خسته‌ نیو دل‌مه‌وه، ته‌نانه‌ت فرمیسه‌کی له‌ چاوانم ده‌رده‌هینا، هه‌زم نه‌ده‌کرد به‌و شیوه‌یه‌وه به‌و کوپوزانه‌وه‌یه له‌ خوا بپاریته‌وه، گوتم: (خوایه گیان دلێ دایکم مه‌شکینه و داواکاریه‌که‌ی به‌جیبینه)، پرووم کرده دایکم و گوتم: دایه گیان، به‌سیه‌تی هیند مه‌پاریوه. به‌ ده‌م نایه‌ت خویندنه‌وه به‌رماله‌که‌ی هه‌لگرت و هات به‌ره‌و لای سه‌ماوه‌ره‌که، به‌ نایه‌ت خویندنه‌وه ده‌می ده‌جولا، که ته‌واو بوو گوتی: کوپه‌که‌م وا مه‌لی، ئیمه هه‌ر ده‌بی له‌ خوا بپاریینه‌وه ئه‌نفالکراوانمان بپاریزی.

گوتم: دایه گیان که به‌م شیوه‌یه ده‌تبینم له‌ خوا ده‌پارایته‌وه، پیم ناخۆشه و نازار ده‌چیژم، چونکه تۆ لای من که‌سیکی زۆر میه‌ره‌بانی. گوتی: کوپه‌که‌م قسه‌ی وا مه‌که، ئه‌و قسانه‌ت بۆن کفری لییدی، ئیمه خوا

دروستیگردووین، دهبی بۆ هه موو شتی لیبپارێینهوه و نزا بکهین تا داواکارییهکانمان جیبه جیبکات.

گوتم: دایکه گیان، وا بۆ یازده سال دهچی تۆ له خوا دهپارێتهوه تا چاره نووسی خوشکهکانم، باوکم، کهسهکانمان، دهبرکهوی، کهچی ههروا چاره پوانین، زۆرمان لێیداواکرد، بهلام کوا !!!.

دایکم گوتی: کوپه کهم گهر منت خوشدهوی، جارێکی دی قسهی وا ناکهی، خوا زۆر به هیمنی و شینهیی نزاکانی بهندهی خوی جیبه جی دهکات، بهلام نیهمی بهنده زۆر پهلهمانه، هیچی دی مهلی، با چایه کهت بۆ تیکهه و بچۆرهوه ژوره کهی خۆت. به پهله ههستام دهسیم ماچکرد، سه ریم ماچکرد. گوتم: توخوا دایکه گیان لیم زویرنه بی.

گوتی: تۆبه بکه، بلی خواجه گیان تۆبه.

گوتم: خواجه گیان تۆبه، دایکه ئیسته دلت چاکبوو، به

پوویه کیگه شهوه گوتی: کوپم، خوای خۆت له بیر مه که هه موو شتی ئه و چاره سه ریده کات.

گوتم: دایه گیان زۆر راسده کهی، ته ماشای چاره کانیم کرد و گوتم: ئه م چاره ش تۆبه.

گوتی: وا بی فرموو ئه م چایه ش بخۆره وه.

له پاش چا خوار د نه وه که، شهو باشم لیکرد و دووباره دهسیم ماچ کرده وه گوتم: من به خوات ده سپیرم. گوتی: شهوت هه ر شاد بی، خوا بتپاریزی.

(۲)

ئەو شەو، وەك شەو، كانی دی میژەكەم بە ویسکی و بیرە و مەزە
 جۆراو جۆر پازانەو، پاكەتی جگەرە جۆری (مۆر) یشم لە سوچیکی
 میژەكە دانا، سەیری دەرەو، كەم کرد بزانم ئایا دایكەم نوستوو، یا
 نوستوو، بەلام هیشتا هەر نەنوستوو، چاوە پروان بووم بنوی، پاشان
 دەسبەكەم بە خواردنەو، حەزم نەدەكرد بزانم دەخۆمەو، چونكە گەر
 بیزانیا بە ئازاری دەچەژت و بە راستی لیم زویر دەبوو، لەبەر ئەو تا شەو
 دەرەنگی کرد هەر چاوە پروان بووم، لە كونی دەرگاگە یەو، تەماشام کرد، لە
 سەر بەرمالەكە ی زیكری دەكرد و لە خوا دەپارایەو، زانیم بەم زوانە
 نانوی و ئاگای لە منیش نییە، هەر بۆیە دەسم کرد بە خواردنەو.

خۆ من حەزم دەكرد بە قسە ی دایكەم بەكەم و هیواكە ی بینمە دی كە
 زۆر جار دەیگوت كۆپم ژن بینە با مندالەكانت ببینم، پاشان بمرم كیشە
 نییە. بەلام چونكە ئازارەكانم زۆر بوون، خەمەكان لە یەخەم نابوونەو،
 نەمدەویست بچمە فەرمانگە و هاواربەكەم، لە ناخی دلەو بەلیم (ئەوین)
 گیان تۆم خۆش دەو، دیم بۆلای دایك و براكانت داخواریت دەكەم، بەلام
 ئاخ، هیوای دۆزینەو و چارەنووسی دوو خوشكە ئەنفال كراوەكەم،
 ئازاری چاوە پروانی كەسەكانم، ئیجگار بە هیژ و کاریگەر تر بوون، ببوو
 هیوای یەكەمی ژیانم و لەگەڵ هەندانی هەر پێکی دەنگی هاواری

خوشکه کانم به دەسی جه لادە کانه وه ، دەنگی مندال ، ژن ، پیر و په ککه وته ، دەبوونه مۆسیقایێ دلته زینیی بیۆینه ، به خور فرمیسکی له چوانم دردههینا ، بهو شیوهیه شهوانم به سەر دەبرد و خواردنه وه ش باشتترین هاوڕیی شهوانم بوو . نه مده ویست نهو (ئهوین) هی له ناخی دلوه ئاهم بۆ هه لده کیشا و خوشمده ویست ، بیکه مه هاوسهر و له گه ل نازار و خه مه کانم هاو به شبی . به لام ههر خۆم گوتم : پیویسته به زووترین کات چاره نووسی ئه نفالکراوان بزاتم ، ههر نه بی چاره نووسی ئه وه ژده کچه کورده ئه نفالکراوه ی فرۆشراون به (میسر) ، کی ده لی ههر دوو خوشکمی تیدا نییه ؟!! له پر وهره م به رزبووه وه ، گوتم ئه مه کاری زۆرباشه ، به لام به کی بلیم ؟ پیکی دیکه مه هه لدا ، بیرکردنه وه پتر میشکی خه ریککردبووم ، گوتم : باشه من له فه رمانگه یی کارده که م تایبه ت به مافی مرۆقه ، سه رۆکی به شیکی گرنگی مافی مرۆقم ، له هه مووی گرنگتر دره چووی کۆلیژی توێژه ری کۆمه لایه تییم ، وا چاکه ههر سه به ینی پاپۆرتی بنووسم و داوا ی لیژنه یی تایبه ت بکه م بۆ به داوا چوونی چاره نووسی ئه نفالکراوان ، له هه موو گرنگتر ئه و کچه پاکوبینگه ردا نه ی (میسر) ، خو من هه موو پۆژی که ده چمه فه رمانگه که م ، پیش هه موو شتی چه ن تابلویی هه لواسراو له ئه نفالکراوان و کیمیا باران و چه ندین کاره ساتی دلته زینیی دیکه به دیواری فه رمانگه که وه ده بینم ، جگه له و له و حه گه وره یه ی په رهنسییه کانی نه ته وه یه کگرتوه کان تایبه ت به مافی مرۆقیی له سهر نووسراوه ، که به ته واوی ده ییشیوانم و نازاریده دام و به دلکی پر نانا رامییه وه ده چومه ژووره که م ، به و به یانییه به خه یالی ناخۆشه وه ئه و پۆژه م به سهر دەبرد ، به لام ئه وه ی که می له خه مونازاره کانی راده مانییم ، ها تنی (ئهوین) بوو بۆ ژووره که م ، زۆر شتی

له بیر دهردمهوه، جوانیی بیویننه بوو. ههستمده کرد له ناخی دلوه خوشمده ویست و خوشیده ویستم، زورجار سهردانی ده کردین، له گهل دایکم پیوه نندیان زور خوشبوو. باسی زور شتی بو ده کردم، تییر نه ده بووم له قسه ناسکو خوشه کانی، بهو زهرده خه نه یه هیند کاریگه ربوو، چهن جاری رهنگی ده گورانم، به چاوه کانی دللی ئاوده دام، نازاره کانی لی دور ده خستمه وه، جاروبار ده مو یست بلیم (ئوین گیان توم خوشده وی، چییده لیلی گهر بیم بولای دایک و براکانت داوات بکه م، تو تاقانه ی له ماله وه تان منیش به تاقانه یی له گهل دایکم ده ژیم)، به لام که بیرم ده کرده وه، ده ترسام ئه ویش تووشی نازاریکه م و بییته هاوبه شی خه مه کانم، ئه وسا ژسانی بییته دوزخ، من گهر ئوم خوشبووی، ههرکه خه مونازاره کانم کوتایی پیهات، زور به ناسانی تییده گه یه نم و ئه وسا ده بینه خوشه ویسترین هاوسهر و به خته وه رترین خیزان. ههر بویه که ده مبینی نه مده توانی بلیم توم خوشده وی، به لام له ناخه وه شه یداییمان له بو یه کدی بیسنوربوو. له م خه یالانه دا بووم، دایکم له دهره وه بانگی کردم و گوتی: کوره که م تا ئیسته نه نوستوی؟!.

گوتم: دایکه گیان نه نوستووم، خهریکی مامه له کانی فه رمانگه م.
گوتی: کوره که م بو هه موو رژی مامه له کان بو مال دینی؟ بو ههر له فه رمانگه واژوی ناکه ی، هه موو شه و تا درهنگ ههر خهریکی و خوت ماندووده که ی.

گوتم: دایکه گیان فریا ناکه وم، به لام تو بو نه نوستوی؟
گوتی: من وا ده چم دهنوم، شهوت شاد.
گوتم: شهوت شاد دایکه گیان.

دلم خوشبوو که نه یگوت دهرگا کهم لیبکه وه. یه کسه ر پیکیکی دیم هه لدا و گوتم: (دهبی رۆژی بی و خوشکه کانم ببینمه وه، چاره نووسی ۱۸۲۰۰۰ نه نفالکراو ناشکرا بی و ئازار و خمه کانم نه مینی، واز له خوار دنه وه بینم، شه وانه له بری خوار دنه وه، له چاوه پر له عیشق و جوانییه که ی ئه وین تیر ته ماشا بم، ببینه هاوسه ر، خوشه ویستی به جوانترین ماچی عیشق بازی بگۆرینه وه). ئه و خه یاله ی له گه ل (ئه وین) دا و له دیمه نیکی قه شه نگ ده مبینییه وه، هانیده دام به زووترین کات هه ولده م بۆ پیشنیاز کردنی لیژنه ی به دوادا چوونی چاره نووسی نه نفالکراوان، له پیشنیازه که شدا ناماده یی خۆم دهرده پریم تا بیمه یه که مین که س بۆ هه رشوینیکم بنیرن بۆ به دوادا چوون له دۆزینه وه ی چاره نووسی نه نفاله کانمان، گهر گوتیشیان یه کی ته رخانده که نین بۆ میسر، خۆم ته رخانده که م و بۆ ئه وه ی هیوای یه که مم به زووترین کات به دس بینم و ئه وسا ئه وین ده بیته ئه و په رییه ی که هه میشه خه ونی پیوه ده بینم و ده بینه گیانی له دوو جهسته ی پاک، ئه و کات هیوای دایکه میش دیته دی. جه زمه کرد زوو شه و بپروات و بگه مه فه رمانگه که مان ئه و پیشنیازه بگه یه نمه به ریوه به ری گشتی فه رمانگه و له پاشان به ده سه کانی خۆم بیگه یه نمه وه زیری مافیی مروّ و هه ر خۆم به جه نابی وه زیر بلیم ناماده ییم تیدایه بۆ هه ر شوینی بتانه وی بمنیرن، به تایبه ت بۆ وولاتی میسر، که چه ندین ساله بیستومانه وله لیستی کدا ناشکرا بووه، (هه ژده کچ) له جوانترین کچانی نه نفالکراومان فرۆشراون به و وولاته، ئیسته ئه وان هه ر له چاوه پروانییدان، ئیمه ش له م هه له زیڕینه ی ئه و پۆ هه یه، له م نازادییه ی عیراق و له ناوچوونی پژی می سه دامی دیکتاتور، له سه رووی هه موویانه وه کار به ده سته کوردمان له

..... وِلَّ

نیو پایتهختی عیراق باشتین جییان هیه، باشترمان دهسناکهوی، نابی
نهم ههله له دهسبدهین، دهبی ههولدهین پوژی زووتر بیانیهینهوه، له
چاوهپوانیی پازده سالهیان پزگاریکهین. هیوام خواست هر له بهیانی
زووتر نییه، دهبی ههولی بو بدهم و خوشی له دلم پروینم.

(۳)

به یانی زوو له خەو هەستام ، ئۆتۆمبیلە خنجیلە کەم خستە ئیش و چووم بەرەو فرمانگە، کە نزیک بوومەووە بیرم لە ئەوین دەکردهووە نایبینم، چونکە سێ رۆژ مۆلەتی وەرگرتووە، خۆشەویستی ئه‌وین وایلیکردم بە پەلە بێم لە بیرۆکە کە ی شەوم، هەر ئه‌وپۆ بە زوویی راپۆرتی بگەیهنمە بەرپۆه بەری گشتیی فرمانگە، تا بە زووترین کات لیژنە ی بە دواداچوونی چارەنووسی ئەنفالکراوان دابمەزری و نامادەیی خۆمیش پيشاندم بۆ (میسر) تا زوو کارەکان ئەنجامدەین و فریای ئەو بەگوم پاش ئەنجامدانی ئەم کارانە، دلی دایکم خۆشکەم ، بچی بۆ خوازینی ئەوین. ئەو پۆژە تا نیو هەپۆ بەو کارانەووە خەریکبووم و نووسراویکی تایبەتم کرد وله لایەن بەرپۆه بەری گشتیی لیژنە کەووە واژە کرا، تا بیگەیهنمە وەزیری مافی مروّ، بۆ سبەینی یە کسەر هەر لە ماله‌ووە چووم بەرەو وەزارەت، چاوپێکەوتنم لە گەل جەنابی وەزیر ئەنجامدا، زۆر خۆشحالبوو ئیمە بتوانین ئەو بە دواداچوونە ئەنجامدەین، پتریش خۆشحالبوو کە من نامادەیی خۆم تیدا بەیان کردبوو بۆ چوونە میسر، دەیگوت: دانیام دەتوانی بگەیتە ئەنجام، چونکە دانسۆزانە دەتبینم بۆ ئەم کارە پیرۆزە، جگە لەو هەش خۆت لە کەسوکاری ئەنفالکراوانیی.

منىش گوتم: راسته من له كه سوكارى ئەنفالكر اوانم وهست به
 دهر وونى كه سوكارى ئەنفاله كان ده كه م، به لام به ئەركىكى نىشتمان
 پهروهى ده زانم به ران بهر گه له كه م ئەنجاميدهم، من كه دمهوى بچم بۆ
 مىسر، كى ده لى ههردوو خوشكه كه م له گه ل ئەو كچانه ن كه فرۆشراون
 به و وولاته، به لام به ئەركىكى پىرۆزى سه رشانى خۆمى ده زانم، چونكه
 ئەوانى ديكه ش هه ر خوشكى منن.

جه نابی وه زير: ئەم بابته و ئەم داواكارىيه زۆر پىرۆزه، هه ولده دم له
 ئاينده يه كى زۆر نزيك له گه ل سه رۆكى كوردستان بودجه ي تايبه تى بۆ
 ديارى كه ين، بۆ ئەوه ي تۆ ده سه به كارى، به شيوه يه كى نه ينى كاره كه
 ئەنجامده ي و كچانمان له و چاوه پروانىيه پزگار بكه ي.

گوتم: من زۆر سوپاسى تۆ ده كه م كه به و په رى دلسۆزىيه وه ئەم
 پيشنيازه مان جىبه جىبه كه ي، هيوادارم له وينه ت زۆرى، با پتر له كاتى
 جه نابتان نه گرم، ئيمه له چاوه پروانىى فه رمانى جه نابتانين.
 هه ستام، ئەويش هه ستا و تا ده رگاى ژووره كه ي به پىكر دم.

كه گه رامه وه بۆ فه رمانگه و هه واله كه م گه ياند، هه موو دلخۆشبووين
 كه پيشنيازه كه مان زۆر به به جى و په وا دانرابوو. چوومه ژووره كه م،
 دانىشتم، هه ستم كرد فه رمانگه كه چۆله، بۆشايى هه بوو كه ته نيا به
 ئەوين پر ده بووه وه. له ده رگا درا، ترىفه خانى ده سه خوشكى ئەوين هاته
 ژووره وه، دلّم به وىش زۆر كرايه وه چونكه هاوپرئى خۆشه ويسترين كه سم
 بوو، فه رمووى دانىشتم لى كرد، گوتى: دانانىشم، به لام هاتووم بلّيم له
 به يانىيه وه ئەوين چهن جارى پيوه ندى به منه وه كردوه، كارى به تۆ
 هه بوو، ده يگوت بۆچى مۇبايله كه ي داخراوه. به په له مۇبايله كه م ده ره ينا
 و كردمه وه، گوتم: ترىفه خان لاي جه نابى وه زير بووم بويه دامخستبوو.

..... وىل
.....

گوتى: زۆر باشە كاك (بېريار)، دە ئىستە بېكەۋە، ئاگاڧارى ئەۋىن بە تۆى
زۆر خۇش دەۋى.

گوتىم: منىش زۆر خۇش دەۋى.

ئەۋ پۇيشت، پاش كاتىكى كەم، زەنگى مۇبايلەكەم لىڧرا، سەيرمكرد
نوسرابوۋ ئەۋىن، دەسم دەلەرزى و ئەمدەزانى چۈن پەنجە بىنىم بە
جىكردنەۋى مۇبايلەكە، بە راستى ھەزم دەكرد لەگەل ۋە لامدانەۋە پىر
بە دل بلىم (ئۇخى، خۇشەۋىستىم ئۇخى، فەرموۋ چىيىت دەۋى تا
جىيە جىيى بگەم).

ئەۋىن گوتى: لە بە ياننىيەۋە لەگەل كىي، بۇ ۋە لام نادەيتەۋە.

يەكسەر زانىم تۈرەبوۋە، غىرەى لىكردوۋم و دەترسا لەگەل كچى
دىكە پىۋەندىيىم ھەبى.

گوتىم: ئەۋىن گيان، جارى بە ياننىت باش، داۋاي لىبوردن دەكەم، بە يانى
لە ژوورى جەنابى ۋەزىر بوۋم، بۇيە دامخستبوۋ، ھىند دلى خۇشكردم،
كردنەۋى مۇبايلى لە بىر بردمەۋە، كە ھاتمەۋە تريفەخان پىيگوتىم
ئەۋىن تەلەفۇنى بۇكردوۋى، بە لام دانخستبوۋ.

ھەستمدەكرد بىدەنگ گوتى لىرادەگرتىم، لە پاش تەۋاۋ بوۋىم لە
قسەكان. گوتى: كاك بېريار، بۇچى بۇلاى جەنابى ۋەزىر چوۋى.

گوتىم: لىژنەيەكمان دامەزاندوۋە بۇ بە دۋادىچوۋنى ئەنقالەكان، جگە
لەۋەش پىشنىيازىم كردوۋە خۇم بۇ مىسر بچىم و چارەنۋوسى ئەۋ كچانەى
بە مىسر فۇشراۋن يەكلايى بگەمەۋە، بەلكو بتوانم خوشكەكانم
بىيىنمەۋە، ئەۋسا لە ئازارو خەمەكانى شەۋانەم پىزگار دەبم.

ھەناسەيەكى ھەلكىشا و بە ساردىيەكەۋە گوتى: ئىنشەئەللا
سەرگەۋتوۋ دەبى، بە لام دەبى كەى كارەكانتان بۇ ئەنجامدەن؟.

گوتم: ئەوھيان نازانم، بەلام داننيام ھاوکارىيمان دەكەن.
 گوتى: كاك بېريار، دايمك، تۆ و داىكتى بانگىشتى نانخواردنى ئىوارە
 كردوھ، لە چاوھ پوانىيدايىن.

گوتم: ئەوھين گيان داىكت ماندوومەكە، بەلام پىمبلى تەنيا بانگىشتەكە
 لە لايەن داىكتەوھىه؟.

بىدەنگىبوو، دەيوست وەلامىكى باش بزارىكات، گوتى: منىش
 حەزدەكەم ھاوړىيەكى خوشەويستى فرمانگەكەم بانگىشتەكەم،
 چونكە ئىوارى تەنيا خۆم و دايمك لە مالدان، (ھەرىم)ى بىرام چووھ بۆ
 سنوور، كالاكانى گەيشتووه و دەيھىنئىتەوھ. ئىمەش لەم شارە تەنيا ئىوھ
 بە نزيكتىن كەسمان دەزانىن.

گوتم: زۆر راستە، بە چاوان، ئىوارى بە ئۆتۆمبىلە خنجىلەكەم لەگەل
 دايمك دىين.

گوتى: ئىمە لە چاوھ پوانىيدايىن، ئىدى بە خوات دەسپىرم.
 گوتم: ئەوھين گيان پەلەى مالاًوابونت چىيە؟ من وا دەزانم پۆزانى
 مۆلەتى تۆ دەبىتتە دروسبوونى بۆشايى زۆر لە فرمانگەكەمان، بە
 راستى شوينت ديارە.

گوتى: سوپاس، منىش كە دىم بۆ دەوام، ئۆتۆمبىلە خنجىلەكەت
 دەبىنم لەبەر دەرگای فرمانگە، ھەست بەوھ دەكەم خوشىي پووم
 تىدەكات.

گوتم: دل ئاوينەى دلە ئەوھين گيان. گەر راستى نىو دامت پىبلىم، بېرا
 ناكەى چەند خوشمەدەوئى.

گوتى: بېريارگيان. (يەكەم جارى بوو بەو ووشە جوانە بانگم بكات و
 ووشەى كاكى لە بىرچىتەوھ).

گوتم: بەئى گيان.

چەن ووشەيەكى پچپر پچپرى دەرپرې بەلام تئنهگەيشتم، (زانيم بە ووشەي گيان كە دەرپرې و لە پر بە زبانيدا هات و خوشەويستيمان لە بۇ يەكدى، ووشەي (كاك)ى لە بير بردبوەوه).

يەكسەر گوتم: گيانەكەم ئەوين، يەك ووشەت تئناگەم، هەستدەكەم شلەزابى.

گوتمى: بۇچيى!!!

گوتم: دەزانی من تۆم زۆر خوشدەوى؟

بئدەنگ، وەلامى نەبوو..

كە دووبارەم كردهوه، گوتمى: منيش.

گوتم: تۆش چيى؟

ئەمجارەيان بە چەن ووشەيەكى پارا و جوانەوه گوتمى: برپار گيان منيش تۆم خوشدەوى.

گوتم: تۆ بئىى ئەوين گيان پۆزى بى، خوشەويستيمان لە نئو كەژاوهى هاوسەريتييدا بگۆرينەوه؟

گوتمى: تۆ دەزانی.

هەناسەيەكەم هەلكيشا، جگەرەي سەر تەپلەكەكەم كە دامگيرسانبوو و لە تەواو بووندا بوو، دەستم بۇ برد و دوو مژم لئدا، لەو كاتە ئەوين گوتمى: برپار بۇ وەلام نادەيتەوه، ئەم هەموو ئاهو حەسرەتە چيىە لە دلتدا دەريدەكەي؟

گوتم: چۆنت زانى؟

گوتى: ئاگام لىتە، دۇنيا بىلەن ۋادە زانم لە سەر ئەو كورسىيەى كە ھەمىشە لە سەرى و بەرانبەرت دادەنیشم. دانىشتوم لە ژوررەكەت، بەلام توخوا ھىچم لىمەشارەوہ..

گوتم: ئەوين گيان چىيى بلىم، ئازار و خەمى خوشكەكانم تەواو مىشكى ئالوزانوم، كە دىمەنيان دەبىنم بە دەسى جەللاد و داوئىنپىس و چاۋچنۇكانەوہ، بە راستى كاريان تىكردوم و ھەموو خوشىيەكى ژيانىان لە پىشچاۋ خستوم، دۇزىنەوہيان، بوو تە ھىواى يەكەمى ژيانم.

گوتى: ئەى من پىر، منت لە پىرچوو؟

گوتم: دۇنيا بىلەن، ھىواى دووہمى ژيانم، تەنيا تۆى كە بىتە ھاوسەرم.

گوتى: ھەز ناكەم خەم بخۆى.

گوتم: با قسەى ناخوش نەھىننە نىو گفتوگۆى ئەورۇمان، زۆر لە مېژە تەنيا بە تەماشاكردنى يەكدى و گۆرپنەوہى زەردەخەنەكانمان دلى خۇمان شادەكەين، ئەورۇ، چىيى ھەبوو لە نىو دلا دەرمانخست و لە بۇ يەكدى ھەلمانپرشت. ئىستە پىمبلى ئەى دايكت لە كوئىھ؟

گوتى: دايكەم چوہ بازارى بكات، بۇخۇ ئامادەكردنى پىشوازىي

ئىوہ.

گوتم: ئەوين گيان دايكت ماندوو مەكە. خۆت بچووئىتايە.

گوتى: ئەو زۆر باش دەزانى ئەو خواردنەى بۇ ئىوہى دەكات، چۆن

بى و چىيى بۇ بىرى.

گوتم: سوپاس ئەوين گيان، ھەز ناكەم دايكت ماندوو بىكەى.

گوتى: بۇ ئىوہى خۆشەوئىست، ماندوو بوون نىيە.

گوتم: تۆ بلىى وابى؟

گوتی: گومانت له خوشهویستییمان ههیه؟
گوتم: نهخیر، دلنیام، زۆریش دلنیام با پتر (سهنت) ت لینه پروا،
گوله کم.

گوتی: بریار گیان، به خوات دهسپیرم، ئاگاداری خۆتبه.
دامخست و جگهرهیهکی دیم داگیرسان، چه من مژگی توندم لیدا،
گوتم: گهر توانیم خوشکهکانم له ئاگری دۆزهخی نیو (تیاتروخانه-
مهلهاکان) ی میسر پرگار بکه، پاشئهوه یه کسه دهچمه خوازینی
ئهوین، له دایکی و (ههریم) ی برای، (ههوران) که براگه وره یانه و له
هه نده رانه، داوایده کهم، (بیشه رمانه ده لیم (ئهوین) م خوشدهوی، دهمهوی
ببی به هاوسهرم). جا ئهوسا خوشهویستیم بو ئهوین دهسهلمینم.
ئیواری زۆر به زوویی خۆم گه یاندهوه مال و به دایکم گوت دهبی
بچین بو مائی (ئهوین)، چونکه بانگیشتیان کردوین.

دایکم زۆر ترسا، وایده زانی بانگیشتی ماره کردنی ئهوین کراوین،
گوتی: کوربه کهم چه له میژه ده مویست بو خوازینی ئهوین بچم، که چی
تۆ هه نه تهیشت تا ئه و کچه چاکه مان له دهسچوو. پیکه نیم وگوتم:
دایکه گیان بانگیشت کراوین بو نانخواردنی ئیواری، (ههریم) ی برای
ئهوین له مال نییه، گوتوو یانه ئیوه به کهسی خۆمان دهزانین،
حه زده کهین ئیواری پیکه وه بین.

دایکم گوتی: کوربه کهم دهوا بلی، ترسام، به خودا چه ندی من
حه زده کهم تیکه ل ئه و خیزانه بم، ئهوانیش هینده ی من هه زده کهن، به لام
نازانم تۆ بو پازی نابی و هه ر ئه م ئیواره یه داخواییه که مان بو ئهوین
بپینمه وه.

.....وَيْلٌ.....

گوتم: دایکه گیان قوریانت بم، نهکه‌ی باسی نهو شتانه بکه‌ی، نهوان بانگیشتی نانخواردنیان کردوین، نابی تو باسی خوازینی بکه‌ی.
گوتمی: به مهرچی، دوا‌ی چهن پوژئیکی دی، پیمپیده‌ی بو داخوایی بچم.

گوتم: ئینشه‌للا، به‌لام نه‌ک چهن پوژئیکی دیکه، چهن سالیکی دی.
گوتمی: دیسانه‌وه گوتم، کوره‌که‌م، تو گهر ژن بیئی، چ پرت لیده‌گری سو‌راغی خوشکه‌کانت بکه‌ی؟

گوتم: دایه گیان من چهن جاریکه ده‌یلیمه‌وه، دلم نایه‌ت یه‌کی وه‌ک (نه‌وین) بکه‌مه نازار و خه‌مه‌کانی شه‌وانه‌مه‌وه.

دایکم ساردبووه‌وه، نه‌یده‌زانی به چ ریئی وا بکات دلم رازی بکات و (نه‌وین)م بو بیئی. که دایکم ده‌بینی ده‌چووه نیو ده‌ریای خه‌یاله‌وه، به‌زه‌ییم پیاده‌هاته‌وه، به‌لام نه‌مده‌توانی به قسه‌ی بکه‌م.

ده‌سم کرده ملی و گوتم: نه‌وه خه‌یالی چیده‌که‌ی، خو‌ت ئاماده بکه بو مالی (بووکی دوا پوژت)، بزه‌یی له سهر لیوانی دایکم دروسبوو، گوتمی: خوا که‌ریمه، ئینشه‌للا به دلی خو‌مان ده‌بی.

هر که به ئوتومبیله‌که‌م پوومان له گه‌ره‌کیان کرد، له‌بهر ده‌رگا له چاره‌پوانییدا بوو، ئیمه‌ی بیئی و به په‌له چووه ژوره‌وه. گه‌یشتینه پیش ده‌رگا، خو‌ی و دایکی هاتنه ده‌ره‌وه، دایکم و دایکی باوه‌شیان له یه‌ک‌دیدا، ئینجا نه‌وین ده‌ستی دایکی ماچکردم، منیش ده‌ستی دایکی نه‌وین. به‌ه‌رموو، فه‌رموو، که ده‌یان جار دو‌وباره‌یان ده‌کرده‌وه، چو‌وینه ژووری میوان. پاش خیره‌اتنی گه‌رم، دایکی نه‌وین داوای یارمه‌تی لی‌کردین و گوتمی: ده‌چم بو چیشته‌خانه‌که.

..... وئَلَّ

دايكم گوتى: دايكى ئەوين، منىش ھەزدەكەم بېم و ھىندى دەمەتەقى
لەگەل يەكدى بەگەن. ھەستمركد ھەردووكيان ھەزىاندەكرد جىمانبىلن.
كە جىيانھىشتىن، ھەردووكمان بىدەنگ، شەرممان لە يەكدى دەكرد، ئەو
قسە گەرمانەى لە تىلىفون لەگەل يەكدى دەمانگۆرپىيەو، لەوى
نەماندەتوانى، زۆر سەيرم دەھات، بۇ وا بەرانبەر يەكدى لال
بىووين. چاوم ھەلپرى تەماشايەكى ژوورەكەم كرد، بەرانبەرم دىمەنى
سەرنج راکىش ھەلئاسرابوو، پەپوولەيەكى بال نەخشىن، لە سەر گولئىكى
سور ھەلئىشتىبوو. گوتم: بە راستى دىمەنى زۆر جوانە.

گوتى: دەزانی مانای چىيە؟

گوتم: پاكى و بىگەردىيە، وانىيە؟

گوتى: بەلى وايە، لە ھەمووى گرنگتر بە يەكگەيشتىنى پەپوولە و
گولە، كە خۆشەويستىيان تەنيا لە وەرزى بەھار دەگۆرنەو و بە يەكدى
شادەبنەو.

گوتم: بەلى راستە، ديارە پەپوولەكە چەن بە تامەزرۆو شىلەى نىو
گولەكە دەمژى، گولەكەش بە ھىمنى و نارامىي خۆي گەشت پيشاندا.
ئەوين پەنگى ئالوگەشى، سوربوو، سەرى داخست، بە شەرمەو
چاوى ھەلپرى و خەندە لە ليوانى دەبارى، كەمى بىدەنگبوو، منىش
بەزەيەكم بۇ كرد و گوتم: بۇ وا بىدەنگبووى، قسەكانم راستىن؟

گوتى: بەلى راستە، پەپوولە و گول ھەمىشە عىشقى يەكدىن، بەلام
تەمەنى خۆشەويستىيان زۆر كورتە.

گوتم: گەر كورتىش بى، بەلام ئەوان لە ژيانىان تەنيا خۆشەويستىي
دەناسن.

گوتى: بۇ ھەيە جگە لە خۆشەويستىي شتى دىكە بناسى؟

گوتم: به ئی زۆر ههیه نازارو خه مه کانی هیندهن، زۆر جار به ناچارى خوشه و یستیی فهرامۆش دهکات.

گوتهی: چۆن، مه به ستت چیه؟!.

گوتم: خوشه و یستیرین که سم تۆی، ئه وین گیان ته نیا تۆی، به لام نازار و خه می خوشه که کانه و که سانی ئه نفالکراوم، زۆر جار کاریگه ریان زۆر ههیه بۆ خوشه و یستیییم.

چاوه کانی پر ئاو ببوون، ده یویست بگری به لام له بهر دایکمان ده ری نه ده بری.

گوتهی: که واته تو منت زۆر خوش ناوی؟! گوتم: زۆر تو م خوشده وی، له چاوه کانه پتر خوشمه وی، هه ر پۆژی خه مه کانه کۆتایی هات، ئه و که سه ی ده بیته هاوسه رم، ته نیا تۆی، گه رنا، ژن ناهینم، چونکه ناتوانم که سی دیکه بکه مه هاوسه ر.

له و کاته دایکم هاته ژوره وه، ئیمه بیده نگبووین. پر ووم کرده دایکم گوتم: دایکه گیان له گه ل دایکی ئه وین باسی چییان ده کرد؟.

گوتهی: ده مه ته قیمان ده کرد، باسی چه ن دین سال له مه و به رمان ده کرد.

ئه ویش گوتهی: ئه ی ئیوه باسی چییان ده کرد؟.

گوتم: دایکه گیان باسی ئه و دیمه نه مان ده کرد، نه تبینیوه ئه و په پووله یه چۆن به و گۆله وه نیشته وه ته وه. له و کاته ئه وین هه ستا و زه رده خه نه یه کی زۆر به نازه وه ی بۆ کردم گوتهی: به یارمه تیتان ده چم بزانه دایکم پیویستی به من نییه. ئه و پۆیشت.

دایکم گوتهی: کورکه م ئه مه دیمه نیکه و ده بیینی، کاتی خۆی له نیو گونده که مان، له م دیمه نانه به شیوه ی راسته قینه ده مان بیینی، ئیوه مندال

بوون و دهکوتنه دواى په پوله کان، شه وانیش له م گول بؤ نه و گول
هه لده فرین، له گوله کان نه ده بوونه وه.

دایکی شهوین هاته ژوره وه، دیسانه وه خیره اتنی لیکر دینه وه گوتی:
فهرموون با بچین بؤ ژوروی ناناخوردن وا شهوین خه ریکی دانانی
خواردنه که یه. پاش ناناخوردن و بردنه سه ری کاتیکى خوش، مالا و اییمان
لیکردن. که چووینه وه، تا نیوه شه و دایکم نه نووست، هر ده یگوت و
ده یگوته وه، (کوره کم نه که ی شهوین له دهس خوتبده ی، به راستی زور
جوان و ژیر و پوشتیره).

گوتم: دایکه گیان راسته، به لام دلم نایه ت جار ی داواى بکم، سویندی
به گیانی پاکى شه هیدان، هر که شه هیوا یه م هاته دی، شه وسا بلیم
دایکه گیان با بچین بؤ خوازینی (شهوین). سه ری هه لپری و ده سی
به رز کرده وه بؤ ناسمان و گوتی: خوا یه گیان، شه و ی له دلماندایه بی نیته
دی، چاره نووسی شه نفاله کان ناشکرا بی و په رده له پوری په شی
دورمه کانمان هه لمالی و پیسواى دنیا و پوژی دوا ییان بکه ی. پاشان
گوتی: من وا ده چمه وه بؤ ژوره کم.

گوتم: دایکه گیان، شهوت شاد، منیش زور ماندووم ده مهوی زو
بنووم. چومه سه ر جی نووستنم، خه یال نه یده هیشت بنووم، شهوین
با وه شی کردبوه وه داواى هاوسه ری تی لیده کردم، تا بیته جواترین و
خوشه و یسترین هاوسه ر، خوش که کانم به دهس ناپاکان و
داوینپیسانه وه هاواریان بو، ده یانگوت کاکه بریار فریامان
بکه وه، دیمه نی قیزه ونی شه داوینپیسانه له پیش چاوم و وننا بو، به
ناچاری ده رگای (سه لاجه) که م کرده وه، دوو بیرم ده رهینا، چهن پیکیم
هه لدا و چهن جگه ریه کم کیشا، (شهوین) وه ک گوله سووره که ی دیمه نی

مائیان دههاته پيش چاو، منيش په پووله ئاسا شيلهی پرومته و لیوانم ده مژی، له پر زریکاندن و هاواری (ئالاً و کوردستان) ی خوشکم به دهست چاوچنۆکان و داوینپیسانهوه دههات و (کاکه بریار، کاکه بریار) یان میشکی دهشیوانم، ویزدانی دههژانم و فرمیسکی له چاوان دهبارانم، خوشهویستی (ئهوین) یان له بیر دهبرد مهوه، ههه له بهر ئهوه ئه و شهوه بریارمدا به هیچ شیوهیی (ئهوین) نههینم تا خۆم له و دیمهته قیزه و نانه پرگار دهکهم، چونکه دهزانم (ئهوین) یش تووشی دل پراوکی و ئازار و خهه دهکهم.

(۴)

يەك مانگ تىپەپروو بە سەر داواكارىيمان بۇ چۈنە مىسر، بە ناچارى
چووم بۇلاى جەنابى ۋەزىر، پىشنىياز مكرد، (گەر ئىۋە ھاوكارىيم ناكەن
بۇ چۈنە مىسر، ئەۋا خۇم نامادەم خانوۋەكەم و ئۆتۈمبىلەكەم بفرۆشم
و بە پارەكەى بۇ (مىسر) برۆم)، بۇ يەكلاىى كردنەۋەى كچە
فرۆشراۋەكانمان، من زۆر ئازار دەچىژم، ئىۋە ئاگادارى من نىن، ئەۋ
دىمەنەى من لە ئىۋ خەيالەكانمدا ئازارمەدا، نايىبىن، ئەۋ خەۋنە
ترسناكانەى من دەىبىنم، ئىۋە نايىبىن.

جەنابى ۋەزىر گوتى: كۆرەكەم ئاگادارى ئازارەكانتىن، ئىمە لە شوئىنى
كاردەكەىن تايىبەت بە مافى مروۇقە، لە ھەر شوئىنى پىشنىلى مافى مروۇقى
لىبى ئازارىى پىدەچىژىن، بەلام كۆرەكەم، سەبارەت بە چۈنە مىسر
كارىكى ئاسان نىيە، لەۋانەيە پىۋىست بكا بە سال بىمىنىتەۋە ۋ ھىچ
كارى دىكە نەكەى، لە شوئىنە نايابەكانىش خواردن ۋ خەۋتنت مسۆگەر
بكرى، ئەمىش بودجەيەكى زۆر باشى دەۋى تا دەگەيتە كچانمان، لە
پاش ئەۋەى توانىت بىاندۆزىتەۋە، پىۋىستت بەۋەيە زۆر بە ھىمنى و
نەئىنى بىانەئىتەۋە، ئەۋىش بودجەيەكى زۆرى پىۋىستە، نەك بە
ئۆتۈمبىل و خانوۋەكەى تۆ، بە پارەيەكى ئىجگار زۆر ئەم كارە
ئەنجامدەدرى، لەبەر ئەۋە من كارم بۇ ئەۋە كردوۋە بودجەيەكى زۆر باش
دابىنكرى، پاشان بەرەۋ مىسر برۆى.

..... وئَلَّ

گوتم: جهنابی وهزیر، به پای جهنابتان که ی بریار درده چی بۆ
ئه نجامدانی کاره که؟

گوئی: ئیمه له ههولدانین، پتر سوورده بین له دره چوونی بریاره که،
هر که دره چوو، به نووسراوی ئاگادارت ده که ینه وه، دانیاش به
کوره کهم، بۆ ئه م کاره یه کیکی وه ک تۆمان دهوی.

گوتم: سوپاستان ده کهم، منیش له چاوه پروانییدام، ئیدی با کات له
به پزیتان نه گرم زۆر به پززه وه به پئی کردم، له دوا ووته ییدا
گوئی: کوره کهم ئینشه لالا به دلی تۆ ده کهین.

دووباره سوپاسم کرد و چوومه وه بۆ فرمانگه کهم.
له ژوروه کهم دانیشتبووم، ئه وین هاته ژوروه وه، یه کسه ر هه ستام
گوتم: خوشترین هه وال.

گوئی: چیه، ئه و پۆ دلت زۆر خوشه؟
گوتم: لای جهنابی وهزیر بووم، دانیای کردم بودجه یی زۆر باش
خه رجه کری بۆ گه ران به دوا ی کچانی ئه نفال، چونکه ده یگوت له وانه یه
سال بخایه نی تا کچانمان ده دۆزینه وه.

ئه وین پووی گه شی تیکچوو، گوئی: تۆ چیه ده لئی؟!
گوتم: ئه وین گیان ده زانی گه ر کۆتایی به م کیشه و نازارانهم بینم،
تۆش ده بی به خوشه ویستری هه وسه رم.

بێده نگبوو، به نا ئومئیدییه وه سه یریکی کردم، گوئی: ده زانی بۆ چیه
هاتووم؟!.

گوتم: نه خیر ئه وین گیان، هه ستام و چوومه پینشه وه و ده سم خسته
نیو ده سی ناسکی، به جووته له سه ر قه نه فه که دانیشتین، گوتم: ئیسته
هه رچیه هه یه بیلی، با منیش بیکه مه سه رچاوانم.

گوتی: هەرچییم گوت به قسم دهکەیی؟

گوتم: بەلێ، ئەهی چۆن، ئەهی خۆشەویستەرین کەسەم نیت.

گوتی: گەر فریا نەکەوی، لە دەس یەکدی دەچین.

سەرمسوپما و لال بووم، بە توندیی دەسەکانیم لە نیو دەسم گوشتی،
نەمەزانی چ ناخۆشیی لە پر هات و ئەو کەمە خۆشییە ئەم بەیانیهی
هاته نیو دلمەوه، پرایمالیی.

گوتم: دەتەوی بلیی چیی؟!.

گوتی: (کاکەم هەوران)، هاوڕێیهکی لە سوید لەگەڵدایه و پێکەوه
کاردهکەن، لەبەر خۆشەویستیی نیوانیان، بەو کورەیی گوتوو کە من
ببینی، گەر پێم پازیی بوو شووی پێیکەم، پاشان (دایکم و هەریم) ی
برامیش لەگەڵ خۆماندا بەهین بو هەندەران و لیڕه نەمین.

گوتم: ئەوین گیان نازانم ئەم قسانەت بە راسته یا گائته دهکەیی،
توخوا ئەوین گیان ئەم قسانەت بە هۆی (٤/١) یهکی نیسان) وهیه، کە
ئەورۆیه و پۆژی درۆیه.

گوتی: نەمزانیوو ئەورۆ یهکی نیسانه، خۆزگه درۆیی دەبوو و
دەمکرد و کۆتایی پێدەهات، بەلام (بریار) گیان راستیی و یەخەیی
گرتوو و هەموویان پازیین، گەرچی دایکم لە سەرەتاوه پازیی نەبوو،
بەلام ئەویشیان لیۆرگەرانیوه و دەلی، کچەکەم دەچینه لای (کاکەت
هەوران) و ئیڕه جیئدیلین. ئەو کورەش لەو پۆژەوهی بینومی، سووره لە
سەر ئەوهی زوو مارەم بکات، لە ماوهی دوو هەفتەیی دیکە بەرو
هەندەران برۆین، لە پاش شەش مانگی دی، (هەریم) و (دایکم) بە هەولیی
کاکەم وزاواکەیان بگەیهنرێنە هەندەران. دەگریا و ئەشکی
دەباران، پاشان گوتی: بریار گیان، توخوا چارم چییه؟!، گەر بە زووترین

.....وَيْلٌ.....

كات فريام نه كهوى و داخوازييم نه كهى، ئهوا له دهستت دهچم، توش له دهسم دهچى. گريا و فرميسكى گهشى دهباران له گهل گريان هه نسكى دهدا و دهىگوت من نامهوى بۆ هه ندهران بچم، گهر له ههر شوينى بى، دهمهوى له گهلتا بم.

نه مدهزاني چيى بليم، كي شهيهي گه وره بوو، نه مدهزاني چ وهلامى بدمهوه، چه په سابووم، ته نيا ته ماشاي چاره كانيم ده كرد، له پر دا گوتم: ئهوين گيان چارمان چيهه!!؟

گوتى: من بۆلاى تو هاتووم تا تو ئه م كيشهيه چاره سه ربكهى. زورم له خوم كرد، دهمويست بليم ئاره زوى خوته، به لام نه مده توانى، كه سه يري چاره كانيم ده كرد، هيچم بۆ نه ده گوترا، دهسى برد بۆ پاكه تى كلينسى سه ر ميژه كه، كلينسيكى ئه ره ئينا، چاره كانى پي ده سپرى و ده سه ناسكه كهى ده له رزى، ئيجگارى عيشق و سوز و خوشه ويستى له نيو دلم كليهى ده سه ند، نه مدهزاني چ وشه يى ده رپر، ئه ويش له چاره پوانى وه لامى من بوو، ههر بويه گوتم: ئهوين گيان من وا ده كه م (ههر يم و داىكت) رازىي بكه م، ماره ت بكه م و بۆ ساليكى دى بتگوازمه وه، نهك هه روا به ئاسانى له ده سم بچى.

گوتى: برپيار گيان، ده ترسم زور ده ترسم.

گوتم: ئهوين گيان، خه مت نه بى، هه ولده دم رازيانكه م.

به چاويكى پر له فرميسك و ئاوميدى، هه ستايه سه رپى، به سوژه وه سه رنجيدام و گوتى: من ده روم، ده ترسم يه كدى نه بينينه وه. به پاستى چه زيده كرد ببى به هاوسه رم، هه ندهران و سه روه ت و سامانى، به خوشه ويستيمان نه ده گورييه وه، خوشه ويستيمان وهك خوشه ويستى په پوهله و گول و ابوو.

هیدی هیدی بهرو دەرگای ژورده که ده پویشت، چاوه کانی
 دهسپریه وه تا کهس نه زانی گریاوه، به لام هیند فرمیسکی
 پشتبوو، چاوه کانی ئاوسابوون، دەرگای کرده وه، دوا ئاوری دایه وه. له
 شوینی خۆم دانیشتم و جگه ره یه کم داگیرسان، به چهن مژی ته واوم کرد
 و سه رم خسته سه رم میزه که، نه مده زانی شه وه یا پوژ، سه رم
 لیشیوا بوو، له پر تریفه خان هاته ژورده وه، گوتی: کاک بریار بو وا
 ده که ی، سه رت نازاری هه یه؟.

سه رم هه لبری، هه ناسه یه کی زور قولم هه لکیشا، گوتم: خوشکه
 به ریزه کهم، دانیشه بزانه چ نازار و کیشه یه کم بو دروسبووه.

گوتی: ده زانم، (ئهوین) یش هه روا ده گری، منیشی خسته گریان، کاک
 بریار، هه رچییتان ده وی پیمبلی، ئاماده م هاوکاریتان بکه م.

گوتم: تریفه خان، به راستی خوشکی راسته قینه ی منی، من نامه وی
 دایکم بچی بو خوازینی، ده مه وی تو بچی قسه له گه ل دایکی ئهوین
 بکه ی، بللی ئهوین ببیته ده سگیرانم تا یه ک سال، پاشان ده یگوازمه وه،
 گه ر وا بکری، من و (ئهوین) به ئاسانی بو یه کده بین.

تریفه خان گوتی: هه ر ئه م ئیواره یه ده چم و به دایکی ئهوین ده لیم ،
 هه ردوو ده سه کانیشی ماچ ده کهم، ته نیا بو ئه وه ی پارزی بی.

هۆشیکم هاته وه، که می گه شبوونه وه م به خۆوه بینی و گوتم: گه ر وا
 بکری و پارزی بن، من و ئهوین قه رزارت ده بین، ئه ی بو خوشکه که م هه ر
 نیسته ناچی، چونکه تا زوو بچی دره نگه .

گوتی: هیشتا دوو کاژیر کاتی ده وام ماوه .

گوتم: گرنگ نییه، له ئیسته وه تو مؤله تی، ته نیا ئه م کاره مان بو بکه ،
 زور سوپاست ده که یین و هیه کات وه فاداریت له بیر ناکه یین.

به پهله ههستا و گوتی: با بچم ئەم ههواله خوښه بگهیهنمه ئەوین، به لکو کهمی له خەم و گریانى که مەدەبیتەوه.

ئىوارى له مالهوه له چاوه پروانى تىلئىفونى تريفه خان بووم، هیند شیواو و شپرزە دیار بووم، دایکم ههستی کرد، گوتی: چیه کوپم بۆ وا شیواوی، خو هیچ نه بووه!!؟

گوتم: نه خیر دایکه گیان، به لام هەر خۆم دلته نگم.

هاته تهنیشتمه وه و دانیشت، دەمی دەجولان، زانیم نایهت دەخوینى، له پاش تهواو بوونی له نایهت خویندن، دەسى به سه روچاو و شانم هینا و ناوی خواى دهینا. زۆر به زه ییم پیهاته وه، چونکه من هه مو هیواى بووم له ژيانیدا، ته نیا من به خوښه و یسترتین کهسى خۆى دهزانى، پنیوسته منیش دلئى ئازار نه ده م، هیه کات خۆم به دلتهنگى و شیواوی پیشان نه ده م تا ئازار نه چێژى. به پهله دهسه کانیما چکرد و گوتم: دایکه گالتهم کرد، هه زمکرد بزانه چیده کهى گهر بلیم دلته نگم.

گوتی: کوپم زۆر ترسام، وامزانی شتى بووه، ئیسته ش دلم هه ر ده ترسى و ده لئى شتى بووه، دلئى دایکیش درۆ ناکات.

گوتم: دایکه گیان برۆا بکه هیچ نه بووه، به پیچه وانه وه من دلم زۆر خوښه، چونکه ئەو پۆ لای جه نابی وه زیر بووم و ده یگوت ده تنیرین بۆ سو راغی خوشکه کانت.

دایکم له خوښى ئەو ههواله نهیده زانی چیه بلئى و چیه بکات، یه کسه ر سه رى ما چکردم، گوتی: گهر خوشکه کانت بدۆزیا یه وه. هیه چ له ژیان نه ده ویست، له سه ر بهر ماله که م لانه ده چووم، هه میشه هه ر سو پاسى خوام ده کرد.

گوتم: ئیسته دلنیا بووی دلتهنگیه که م به گالتهم بوو؟

گوتى: نازانم، بەلّام ھەوالى زۆر خۆشت پىنگەيانم.

گوتم: ياخوا ھەر لە خۆشىيداىى.

گوتى: وا نزيكى بانگى ئىوارىيە و بچم دەستنويز ھەنگرم، نويزەكەم

بکەم و خواردنى ئىواريش نامادە بکەم.

گوتم: زۆر چاکە دايکە گيان، منيش تا سەربان دەچم.

لە سەربان بووم، تەماشای شاخەکانى چواردەورى شارم دەکرد، لەو

کاتە زەنگى مۇبايلەکەم ليدرا، تريفەخان بوو، بە پەلە کردمەو و گوتم:

فەرموو تريفەخان، لە ميژە چاوەروانم.

گوتى: حەزم نەدەکرد وەلامى دايكى (ئەوين) ت پيبلیم.

گوتم: ديارە پارزى نەبوو؟

گوتى: نەك پارزى نەبوو، سبەينى ئەوين مارە دەكرى.

گوتم: چۆن؟! بە راستە، ئەى ئەوين ھىچى بە دايكى نەگوت.

گوتى: چيى بلئى، دايكى و براکەى لە خۆشى ھەندەران پەلە لە

زاواکەيان دەکەن بە زووى ئەوين ببات، تا مامەلەى دەرچوونى

ئەوانيش بۇ سوید تەواو بکات.

گوتم: کە بە دايکيت گوت وەلامى چيى بوو؟

گوتى: دايكى ئەلئيت قسەى کورەکانم بۇ ناشكى، (ھەوران)ى کورم لە

(سوید)ە وە ئەم زاوايەى ناردوو تەو، ئيمە ناتوانين ھىچ بلئين. چەندى

گوتم کاک بپيار مارەى دەکا و لە ماوہيەكى زۆر کورتدا

دەيگوازيتەو، بەلام بييسوودبوو، خۆشى ھەندەران لە ميشكى

پيريزنەکەى دايكى (ئەوين)يشى دابوو.

گوتم: ئەى من و ئەوين چارمان چيىه؟

..... وئَلْ

گوتى: دوا گوتەى ئەوین بۇ تۆ، بە گریان و بە چەن ووشەیهکی پەر لە نائومیدییەوه گوتى: پىیىبلى (كۆتایى نىوانمان هات، پەشەبایەکی بە هیز و بە تەوژم منیشى ئەنفالکرد، زۆر بە ناچارى بەرهو هەندەران دەپۆم دلىناشەبە زۆر هەولمدا لەگەل دایک و براکانم کە من لە کوردستان جىیىلن، بە راشکاوانەش پىمگوتن من (برىار)م خۆشدهوى، دەمهوى شووى پىیکەم، بەلام گالتەیان پىدەکردم و گوتیان: کەى لەم پۆژەدا خۆشەویستى ماوه، بە راستى دایک وبرا بۇ خوشىی خویان بە هەندەرانیان فرۆشتم، سەرەرای ئەوهى خۆم فەرمانبەرم لە مافی مروڤ، کەچى زۆر بىتوانام ، ناچاریان کردووم لەگەلئیان بچم ، هەرگیز تۆش لە بىر ناکەم، بەلام لە ئەوپۆوه نامبىنیتەوه چونکە دە - دوازدە پۆژى دى کوردستان جىدیلم).

گوتم: بە راستە تریفەخان، پتر قسەم بۇ نەکرا، خەرىکبوو ببوریمهوه، ئىستىک بىدەنگبووم، تریفەخان گوتى: برىار، بۇ وا بىدەنگبووى؟! چەن جارىکى دى هاوارىکرد، کەمى هۆشم هاتەوه و گوتم: هیچ نىیە، هەوالەکە زۆر ناخۆش و کتوپرپوو، داواى لىبورندەکەم، دللى تۆشم نازاردا، تۆ خوات لەگەل. دامانخست.

تەواو بىهۆش بووم ونەمدەویرا لەبەر دایکم بچمە خوارەوه، دەترسام بزانی زۆر پەشىو و شىواوم. سەر ئەو شاخانە سەدا و دەنگى هاوارى کچان بوو، (ئەوین دەیگوت: ئەنفالکرام و فرۆشرام، خوشکەکانم هاواریاندهکرد، کاکە برىار فریامان بکەوه لە دەسى چەپەلى جەللاد و داوینپىسان). مىشکم هیندەى نەمابوو بتهقى، بە هەر دوو دەسم توند سەرمگرت، پتر توندەدەکرد، دىسان زەنگى مۇبایلهکە لىدرا، ئەوین نووسرابوو، نەمدەزانى چۆن بتوانم قسەى لەگەل بکەم، خۆم بە تاوانبار

دەزانی، خۆزگە ئەو پۆژەیی دایکم گوتی با داخوایزی بکەم، بە قسەم دەکرد، ئەوسا یەک ساڵ چاوەروانییمان دەکرد، پاشان ئاھەنگی گواستەنەومان ساز دەکرد، بەلام ئاخ، کە "داری خۆزگە بەر ناگری" زۆر زەنگی لێدا، نەمتوانی دلی بشکینم بە ناچاری کردمەو، ئەوین گوتی: بۆ وەلام نادەیتەو.

گوتم: چ وەلامی، مینشکم تەقی ئەوین گیان، چیی بکەم، نازانم چۆن لە پاش تۆ بژیییم!!؟ دەگریا، بە گریانەو دەیگوت: (بیریار)، تازە کار لە کار تراز، بۆ یەکدی نابین، ئەنفالکرام و فرۆشرام، (بیریار)، ئاگاداری خۆت بە، توخوا گەر پۆیشتم پێوەندییم پێوە بکە، دلتیابە ھەر تۆم خۆش دەوی.

گوتم: پاش چیی پێوەندیی بکەم، دایک و براکانت خۆشەویستییان سوتاندین. گریان قورگی گرتبووم، دەنگی تەواو گۆرپبووم، گوتم: ئەوین گیان بە پاستی دەگریم بۆ خۆم و خۆت، نازانم خۆشەویستی ئیمە بۆ وای لێھات، لێکدا بران کاریکی زۆر گرانە، ناتوانم بەرەنگاریکەم.

ئەوین دەگریا و وەلامی بۆ نەدەدرایەو، پیمگوت: ئەوین گیان وەلام بدەرەو، ئەمە چ کابوسی بوو تووشمانبوو، خۆشەویستییمان زۆر پاکوبیگەردبوو، وەک دیمەنی پەپوولە و گولەکەیی مالتان وابوو، بۆ وامان بە سەرھات، بۆ چیی!!؟

تەنیا دەنگی گریەیی ئەوینم گوی لێدەبوو، هیچمان ووشەیی دیمان پێنەمابوو، تەنیا دلمان قسەیدەکرد. پاش کەمی، گریانمان کەمبوو، گوتم: ئەوین گیان با دایکت نەزانی.

گوتی: من لە سەربانم، نەمدەویرا لە خوارەو قسەت لەگەڵ بکەم، چونکە زاوای دایکم و براکەم لە ماڵە.

گوتم: منیش له سهربانم و حهزم نه ده کرد دایکم بهم ههواله بزانی، چونکه دلنیام زور تیکدهچی، حهز ناکهم بزانی دهپوی و جیماندیلی. گوتم: منیش چاوم بهرای بی نادا بیم و دوا مالآوایی لیبکه، چونکه هه موو هیوای نهویش من بووم که بيم به (بووکی). گوتم: با ناشکرا نه بی نهوین گیان، پرۆ خوارهوه بۆلای نهو جهلادانه، نهو پاره په رستانه.

دوا مالآوایی لیکردم گوتم: ده — دوا زده پۆژی دیکه ئیجگاری شار به جیدیلیم.

گوتم: شار بی تو چۆله، فرمانگه بی تو ده بی به دۆزهخ، ناخ نهوین گیان، قوربانی چاوه کانت بم، قوربانی ووشه ی پاراو و ناسکت بم، چون جیمدیلی، چون؟!.

کلپه ی گریانی بو، له پر گوتم: دایکم وا به رهو سهربان دی، بریار گیان من قوربانت بم، مالآوا.

نازاریکی بیکوئای له نیو دل داگیرسان، به خوڤ نهشکی له چاوان دهبارانم، لهو کاته دایکم بانگیکردم و گوتم: کوپه کهم، درهنگه وه ره خوارهوه با خواردنه که سارد نه بیتهوه.

له بهر دلی دایکم به پهله چوومه خوارهوه و چاوه کانم شۆری، چهن پارویه کم خوارد، یارمه تیم له دایکم وه رگرت و چوومه وه ژوره کهم، که سه لاجه کهم کردهوه، هیهچ خواردنه وه ی تیا نه ما بوو، به نا چاری به ئۆتۆمبیله کهم چووم به رهو کپینی (ویسکی و بیره) و جگهره، ده مزانی شهو نوستتم نابی و نازاره کانم ده بی به دوو نازار.

نهو شهوه له هه لدانی هه ر پیک، نهوین و خوشکه کانم هاواریان ده کرد، ده پارانه وه که فریایانکهوم. تا نزیک به ره به بیان، له گه ل نهو هه موو

.....وَيْلٌ.....

خواردنه وانه، هیشتا بیسودبوو، چونکه نازاره کانم ئیجگار قوولبوون، بیر ناچوونه وه.

به یانی درهنگ له خه ههستام و پیوه ندییم به فه مانگه وه کرد گوتم: ئه ورۆ زۆر نه خووشم، بومی بکه نه مؤله ت.

ئيواری، فه مانبه ره کان بو مال هاتن، زۆر به یان ده یانزانی نه خووشییه که م له بهرچییه، دایکم که تریفه ی بینی، یه کسه ر پرس یاری ئه وینی لی کرد، تریفه ههزی نه ده کرد راستییه که به دایکم بلی، هه ر بویه گو تی: ئه ویش که می ناساغه، بویه نه هات.

که هه موویان پویشتن، هه ستم کرد ئه وین زۆر شوینی دیاره بی له ژیانم، بی ئه و ناژیم. بیه یوا مامه وه له ژیان، ته نیا هیوام ئه وه بوو بگه مه خوشکه کانم و له نیو دۆزه خ پرگاریانکه م و بیان هینمه وه باوه شی نیشتمان و خیزان، ئه وسا پیکه وه له گه ل دایکم، ئه و چه ن سال ته مه نه ی که ماومه، بیبه مه سه ر و که س نه که م به هاوسه رم، به لام تا پیریش ده بم، ده بی پیوه ندییم له گه ل ئه وین نه برم، گه ر نه شی بیتم، ته نیا دهنگی ناسکی ده که م به سه مفونیای ژیان و لایلاه ی شه وانه م.

(۵)

نەمتوانى بەشدارىم لە شەكراو خواردنەھەي ئەوين، بەلام ئەو بە تريفەخان پاكەتى شيرىنى بۇ ناردم، منىش خستەم نىو چەكەجەي مېزەكەمەھ، پوژانە تەماشاي شيرىنىكەم دەكرد، دەس و پەنجەي (ئەوين) م تىيا دەبىنى، دەمزانى بە چاويكى پەر لە فرمىسك، بە دەستى لەرزۆكەھە پاكەتى شيرىنىكەي بۇ پىچاومەتەھە و بوى ناردووم، زۆر ئازارىدەدام، خۆم و فەرمانگەكەم بىتوانا دەھاتە پىشچا، كە ئىستە پىشلى مافىي پاكويىگەردترىن كچ دەكرى و ھەموو لىي بىدەنگىن.

بەياني زوو بوو، زۆر زووبوو، ئەوين پىنەندىي پىنە كردم و بەياني باشى لىكردم وگوتى: دەزاني ئەوپو (۱۴/۴)ە، سالىادي كارەساتى ئەنقالە، منىش ھەر ئەوپو كارژىر ۸ى بەياني بەرەو ھەندەران دەپۆم، وا دەزانم دەمنىر بۇ دۆزەخ، نازانم بىريار گيان تۆچىي دەلىي، گەر نەپۆم، پىكەھە بەرەو سنوورەكان بپۆين و شار جىبىلەين، لە پاشان بچىنە دادگا، سكالاً لە دژ داىك و براكانم بنووسم.

گوتم: ئەوين گيان، تازە كار لە كار ترازان، ئەو چارەسەرەي تۆ دەلىيى زۆر گرانە، بە ھۆي منەھە با لە داىك و برات نەبى. كى دەلى منىش بىريارى چوونم بۇ مىسر دەربچى، دەگەرپىمەھە. كى دەلى كار بە دەستانى مىسر نامگرن و نەينىيەكان ئاشكرا نابى و لە سىدارە نادرىم. ئەوين گيان تۆ بپۆ و بە خوات دەسپىرم، ھىوادارم ژيانىكى پەر لە خوشىي و

دەرگات کلیل داوه، من هیچم بۆ نه ده گوترا ته نیا سهیری دایکم ده کرد، باوهشی لیدام و دای له کولپه‌ی گریان گوتی: ده زانم نه مشه و ته ماشای تیلیفزیونت کردوه، فیلمی نه نفاله کانت بینوووه، کوره کهم خه م مه خو، تو زور نازار ده چیژی، خو هر نیمه که سمان نه نفاله نه کراوه، گونده کانی کوردستان هه موو نه نفاله کراون، گهر من و تو ش سهر دانی شه م شماره مان نه کردایه، نیسته له گه لیاندا بووین.

زمانم کرایه وه، هه زم نه ده کرد پتر دایکم نازار بدهم، گوتم: خوژگه دایکه منیش نه نفاله ده بووم و شه م پوژم نه ده دی.

دایکم گوتی: چیبکه یین کوره کهم، لیپرسراوان هه موو سائی برینه کانمان ده کولینه وه و هیچمان بۆ ناکه ن و تا نیسته چاره نووسی نه نفاله کراوان نادیاره. نه مده توانی به پیوه بم، هیدی هیدی گه پامه وه بۆ سه ر دۆشه که کهم، دایکم قوئی گرتیووم، هه ر ده یگوت: خوا گیان فریام بکه وه هه ر شه م کوره م ماوه، به رخی ده که مه خیر، ته نیا کوره کهم له ده رد و به لا به دووربی و هیچی لینه یی. که به ته واوی به هوشی خو م هاتمه وه، ته ماشای کارژیرم کرد، دوو کارژیر تیپه ر ببوو به سه ر کاتی پیوه ندیی من و شه وین، هه ر بویه گوتم: دایکه گیان تا تو خواردن ناماده ده که ی، ده چمه سه ربان هه وایه کی پاک هه لده مرژم.

گوتی: به ته نیا مه رو، منیش دیم.

گوتم: ده مه وی ته نیا خو م بچم.

گوتی: باشه کوره کهم، به لام ناگاداری خو ت به.

گوتم: خه مت نه بی، نیسته زور باشم. به په له ده پویشتم، هه زم ده کرد زوو بگه مه سه ربان و شه و فرۆکه یه ببینم که (شه وین) ده گه یه نیته (سوید) و کوردستان جیدی نی، شه وین و ته نی "نه نفاله ده کری". ته ماشای لای

فِرۆكە خانەكەم دەكرد، له پڕ فِرۆكەیی هەستا بەرەو ئاسمان، دلتیا بووم كه ئەوین له نۆییدایه، چونكه له كاژیری هەشت، چەن خولهكی تێپەر ببوو. بێر و هۆشم لای ئەوین بوو كه ئاخۆ دەبی ئیسته له تەنیش (زاوا) دانیشتی و چیی لهگەڵ یەكدی باسیكەن، تۆ بلئی من له یاد بكات و ئەو كۆرەیی خۆشبووی، بڕوا ناكەم خۆشەوێستییهكە كۆل بیتەوه و من له بێر بكات، سەیری فِرۆكەكەم دەكرد، ئاری له نیو چاوهكانم دەردەهینا، (ئەوین)م له جامەكانەوه دەهاته پێشچاو، سەرنجی مانی ئیمەیی دەدا، وامدەزانی دەسی دەرەیناوه و (بای بایم) بۆ دەكات و فرمیسك دەبارینی، هەر بۆیه له پڕ دەسم بەرزكردەوه، رامدەوهشانوو بای بایم دەكرد و دەمگوت: مالاوا ئەوین گیان، بە خوات دەسپێرم، هەر تەماشام دەكرد تا تەواو لەبەر چاو و ونبوو، فِرۆكە دیار نەما. گویم له دەنگی پێی دایكەم بوو بە پلیكانەكانەوه بەرەو سەریان دەهات، سەرم داخست و بەرەو خوارەوه دەچوو، دایكەم له نیوهندی پلیكانەكان بوو، گوتی: كۆرم ئیسته چۆنی، هەوای پاك تەهەلمژی.

گوتم: دایكە گیان، زۆر باشم.

گوتی: دە ئیستا با بچین نانبخۆ، پاشان بۆلای دكتور بچین.

گوتم: دایكە گیان چاكبووم، بەلام پێویستم بە پشودان هەیه.

چەن پارویی نانخوارد، چوومەوه ژوورەكەم، دەرگام كلیدا، له سەر دەم لێراكشام، دلم هەر لای ئەوین بوو، شاری لێچۆلكردم. بڕیارمدا منیش شار چۆلكەم، بە بۆنەیی سانیادی ئەنقالەوه سەردانی جەنابی وەزیر بكەم و داوای چوونە میسری لێبکەم.

هەر بۆ بەیانی كە (٤/١٥) بوو، گەیشتمە ژووری وەزیر، منی بینی هەستا، گوتی: له كاتی خۆیدا هاتی، هەموو شتی تەواو بوو، یەك

..... وئَلَّ

هەفتەى دى، دەبى بۆ مىسر بېرۆى، لەم ھەفتەىە يەكى لە شوينى خۆت دادەنىي، خۆتیش (مۆلەتى كراوە) ت بۆ واژۆ كراوە، جگە لەوەش پازدە ھەزار دۆلار تەرخانكراوە، وەرئىگرى و كارەكانى مىسرى پئىئەنجامدەى. ئەنجامدانى ئەم كارەش زۆر بە نەينى دەبى، نابى لە نيوان من و تۆ و لىژنەكە دەرچى، تا دەگەيتە ئەنجام. تىگەيشتى كورم؟.

گوت: جەنابى وەزىر زۆر باش تىگەيشتم، سوپاس بۆ ئەو ھاوکارىيە بىوئىنەيەت.

بە راستى خۆشئى بوو، كەمى لە نازارى ناخۆشئىيەكانى دوئىنى لە يەخەم كردەو، ھەر بە پەلە لە ژوورى وەزىر دەرچووم و بەرەو فەرمانگەكەمان پۆيشتمەو، بەرپۆەبەرى گشتئىم تىگەياند، (ھىوا)يان لە شوينم دانا، بە تريفەخانئىش گوت، چاودئىرى دايكەم بكات، چونكە چوونى من بۆ مىسر نەينىيە، نابى پۆەندى بە ھىچ كەسەو بەكەم تا دەگەمەو كوردستان. لە نووسىنگەئى، فىزا و پسولەئى پۆيشتن بۆ قاھىرەم وەرگرت. پۆژئى پئىش چوونم بۆ پايتەخت، مالا و ابوونم لە ھەموو ھاوئىكان كردبوو، تريفە و براكەئى بۆ مال ھاتن، دايكەم ھەر دەگريا و نزاى بۆ دەكردم كە خوا پارىزگارئىم بكات، بە (تريفە)ئى گوت: كچەكەم تۆ جوانكەئى، نزاى خئىرى بۆ بەكە، نازانم ئەوئىن لە كوئىيە، دەنگى نئىيە، لە مئژە نەمبئىنوو، زۆر ھەزدەكەم لە پاش چوونى (بئىار) بۆ دەرەو، ھاوچۆم بكات، چونكە ھەموو ھىواى من (ئەوئىن)ە، تا ببى بە (بووكم).

(تريفە) گوتى: دايكە گيان من كچى تۆم و خوشكى كاك (بئىار)م، ھەرچئىت وئىست من نامادەم جئىبەجئىبەكەم.

دايكەم گوتى: ياخوا پوو سئى بى كچم، ھئىندەئى (ئالا و كوردستان) خوشەوئىستئى.

گوتم: دایکه گیان، ھەر چییست ویست به تریفه خان بلی. ماچی کردم گوتمی: خوا تو پپاریزی له وولاتی غه ربیی، خوا که ریمه و تریفه خانیش کچی منه.

شهوئی تا درهنگ ھەر له ژووره کهی دایکم بووم، به ره بهیان له دهنگی نایهت خویندن و نوپژکردنی دایکم به ناگا هاتم، نانی دهسی دایکم خوارد، بهو بهیانی زووه له ده رگا درا، که کردم هوه (تریفه و براکهی) بوون، هاتنه ژووره هوه، نه وانیش بهو مالآوا بوونه زور دهگریان و بهزه بیان به دایکدا دههات. سهیری کاژیرم کرد، گوتم: بۆ من درهنگه، دهسی دایکم ماچکرد گوتم: دایکه گهردم ئازا بکه. باوهشی لیدام، بۆنی پیوه ده کردم، دهسی لیم نه ده بووه هوه، ھەر له ئامیزی یه کدیا بووین.

گوتم: دایکه گیان، ئینشه لالا (ئالا و کوردستان) له گهل خۆم دینمه هوه، دایکه مهگری، دهبی دلت خوشبی که بۆ لای خوشکه کانم ده پۆم.

(تریفه و براکهی) گوتمیان: ئیمه دهچین کاک (پریار) به پری دهکین له پاشان دیننه هوه بۆ لات و هیچ کات جیت ناهیلین.

دهسی دایکم ماچکرده هوه و جانتاکه م هه لگرت، سواری ئۆتۆمبیلی (براکهی تریفه خان) بووم، ههرسیکمان پویشتین به ره و گهراج، دوا مالآوا ییم له تریفه و براکهی کرد و دایکم به وان سپارد.

له پیوه به ئۆتۆمبیلی تاییهت به ره و فرۆکه خانهی پایتهخت پویشتم، تا بگمه کاتی دیاری کراوی فرۆکه که، به ره و میسر.

(٦)

یه که مجار بوو له نیو فرۆکه و به ئاسماندا بفرم، ته و او دور که وتینه وه له پایتهخت، ئەو شاره گهره یه زۆر بچوک بووه وه، پاش که می پۆیشن، به بلندگۆی نیو فرۆکه که ئاگادار کراینه وه که ئاسمانی عیراقمان جیهیشت. گه یشتینه سهر ده ریای سوور، ته نیا ئاومان له ژیردا بوو، شه پۆلی دها، به سهر ئەو ده ریایه پۆیشن، تا گه یشتینه قاهره، هیدی هیدی دهنیشتینه وه، شاره که تا ده مات گهره ده بووه وه، تا له فرۆکه خانه یه کی پایتهختی میسر نیشتینه وه. سوپاسی خوام کرد، گه یشته ئەو شوینه ی که زۆر له میژه خهونی پیوه ده بینم، له بهشی کارگیڕی فرۆکه خانه که لیستیکی لیبوو تایبتهت بهو نووسینگه یه یه به لیمان له گه لیدا بوو، ناوی خویندمه وه و به پاسیکی تایبتهت له فرۆکه خانه وه به رهو ئوتیلی دایینکراو پۆیشن، گه یشتینه ئوتیله که که له پله نایابه کان بوو، یه که مجار بوو بچمه نیو ئەو جوړه ته لاره وه، له ئوتیله که ژووری ژماره (٦٤) یان بۆ دیاری کردم، پاره که به ئامانهت له بانکی ئوتیله که دانا، پسه له یه کم له بری وه رگرت.

ئەو پاره (میسریانه) م که له عیراق گۆریبوو، له گیرفانم دانا، که زانیان پاره ی زۆرم پییه، زۆر ریژیان لیگرتم، کلیلی دایه دهس کوپی، که ویستم جانتاکه بکه مه شانم و به رهو ژووره که پرۆم، پازیزی نه بوو، جانتاکه ی به زۆر لیوه رگرتم و که وته پیشم، چووینه ژووره وه،

..... وِلَّ وِلَّ

هەر ژووری نهبوو، خانوویهکی تهواو بوو، (گه رماو و سه راوی پوژئاوایی له نیودا بوو، هۆلیکی بچوکی هه بوو، تیییدا تاخمی قه نه فه و میزیکی له نیوهنده وه دانرا بوو، ژووریککی دی تاییهت به نووستنی تیدابوو، کوپه گه رسۆنه که هه موو شته کانی پیشاندام و پاشان گوتی: هیچت ناوی؟

گوتم: نه خیر، به لام نه و هستا و هه سهیری ده کردم، که بزه یهکی کرد، تیگه یشتم داوای پاره ده کات، چه ن جونیهیکم ده رهینا و پیندا، زۆر سوپاسی کردم، وا دیار بوو زۆرم پیدابوو، له خوشیان نه یده زانی چیی بلی، دیسانه وه به پرویهکی زۆر خوشه وه گوتی: هیچت ناوی؟
گوتم: نه خیر برام، تو ده توانی برۆی.

نه و رویشتم، چومه گه رماو و خۆم شووری، پاشان چومه سهه جیی نووستن و پراکشام. هه ستمکرد برسیمه، زه نگیکم لیدا، کوپه که به په له گه یشته ژووره کهم گوتی: فهرموو، فهرموو، چیی ده فهرمووی؟
گوتم: خواردنی چییتان هه یه؟

ئهویش لیستی خواردنی له سهه میزه که بۆ هینام، گوتی بیخوینه وه، بزانه چییت پییه سهنده، به لکو بۆت بینین.
گۆشتی برژاو و دوو بیرهم داوا کرد، دهسی برد بۆ هه دوو چاوی گوتی: سهه چاوانم، هه نه ئیسته ده گات.

له پاش نیوکاژیر، له ده رگا درا، کردمه وه، کچیکی بالا بهرز، قره مۆر و خاوه که ی پوهه په مایی و گهردنی درینژ و سپییه که ی داپۆشیبوو، له پوویدا زه رده خه نه ده باری، گالیسکه یهکی چوارتایه ی پالده نا، گالیسکه که به خامیکی زۆر پاکو سپیی داپۆشرا بوو، زۆر به نازه وه گوتی: نه مه خواردنه که ی جه نابتانه.

گوتم: فەرموو بیهێنە ژوورەو.

لەگەڵ پال نانی گالیسکەکە، جوولەو پۆیشتنەکە ی لە چەشنی
سەمایێ بوو، بە ئاوازی موسیقایێ هیمن.

لە بەردەم قەنەفەکە وەستانی و فەرمووی لیکردم دانیشم، هەر کە
دانیشتم، پەردە ی لە سەر گالیسکەکە لابرد، خۆی بە تەواوی
چەماندبوو و دوو مەمی سپیوسۆلی دەرکەوت، هیند توندبوون،
لەگەڵ جولانەویدا دەلەرییەو، بە زوویی پووم وەرگیرا، تا پتر تەماشای
نەکەم، بەلام ئەو بە نازیکەو گوتی: هیچ ئیشی دیکەت نییە؟
گوتم: سوپاس.

خۆی لێنزیکردمەو، گوتی: هەر سوپاس.

زانیم مەبەستی پارێه، چەن جونیهێکم پێدا، بە زەرەخەنەو
خستییه نیوان هەر دوو مەمیەو و بە نازەو و بە سەمایەکی تایبەتەو
کە پێدەچوو پڕۆقەیی زۆریان لە سەر ئەم پۆیشتنە پیکردبێ، چوو
لای دەرگاگە، زەرەخەنەیهکی کرد و چوو دەرەو. منیش دەسمکرد
بە نانخواردن، چونکە سەرنجی پراکیشابووم، دیمەنی لە پێشچاوم وون
نابوو. پیکێ بیرم هەلدا، لە دوا پیک زەنگیکم لێدا، ئەمجارەیان کچەکە
هاتەو، بەلام خۆی جواتر کردبوو، جلیکی تەسکتری لەبەر کردبوو،
مەمەکانی تەواو هەلاوسابوونە دەرەو.

گوتم: گالیسکەکەت ببەو.

لێمنزیکبوو، دەیویست دابنیشی، بەلام گوتم: فەرموو
گالیسکەکەت بەرەو. سینە ی هینا یه پێشەو و گوتی: من
لوینانییم، جوانی وەک منت بینوو، من لە سەرم شەپەدەکن، کەچی تۆ
خۆت دوور دەگری و ناتەوی ئەم شەو لەگەلم رابوێری. یەکەمجار مەبوو

یه‌کی بیه‌وی رابواردنی سی‌کسی له‌گه‌لدا بکه‌م، چا‌و له سه‌یرکردنی تیر نه‌ده‌بوو، دلم پتر لییده‌دا، نه‌مه‌زانی چیی وه‌لام بده‌مه‌وه، که‌می چوومه دواوه. گوتم: فهرموو برۆ کارم پی‌ت نییه.

گو‌تی: که‌واته به‌خشیم بده‌ری.

ده‌سم خسته نیو گیرفانم، چه‌ن جونیه‌یکم ده‌ره‌ینا، که ویستم بیده‌می وه‌ری نه‌گرت، گوتم: ئه‌ی بو وه‌ریناگری، چا‌وی لی‌داگرتم و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد، تی‌گه‌یشتم ده‌لیت بیکه‌ره نیوان مه‌مه‌وه. گوتم: گه‌ر وه‌ری ناگری ناتده‌می، به‌په‌له لی‌یوه‌رگرتم و به‌پیکه‌نینه‌وه خسته‌یه نیو مه‌مانی و رۆیشه‌ته ده‌ره‌وه.

ئاره‌قه‌م کردبوو، جوانیی ئه‌و کچه‌ لو‌بنانییه کاری تیکردم، هه‌ستی بزو‌انم، به‌لام هه‌ر چه‌ن کاری‌گه‌ری، چونکه بو کاریکی پی‌رۆز هاتبووم، نه‌متوانی نا‌پاکی بکه‌م، له‌به‌ر ئه‌وه پلانم دانا چۆن بتوانم خوشکه‌کانم و ئه‌و کچانه‌ی دیکه‌ی ئه‌نفال‌کراوی فرۆشراو به‌میسر، بدۆزمه‌وه.

به‌یانی به‌ ناگا هاتم کاژیر له‌ ۹ی به‌یانی بوو، پاش خوشۆرین، چوومه هۆلی چیشته‌خانه‌ی نو‌تیه‌که‌ و نانی به‌یانیم خوارد، پاشان بو نیو بازا‌ری قا‌هیره چووم، ئه‌و وولاته به‌هه‌ژارت‌رین وولات ده‌ژمیردا، که‌چی جوان‌ترین و باش‌ترین ته‌لاری تیدابوو، ته‌ماشای هه‌موو خه‌لکیم ده‌کرد. به‌تایبه‌ت (کچان)، ده‌مگوت ده‌بی له‌ پری‌کدا خوشکه‌کانم نه‌بینمه‌وه، گه‌ر وا بوايه ئاخۆ چیییم ده‌کرد، چا‌وم زۆر ده‌گپرا، له‌ نا‌کا‌و نو‌سراوی‌کم خوینده‌وه، (مله‌ی الملتقی... تیا‌ترۆ‌خانه‌ی ئه‌ لمولته‌قا)، دلم خوشبوو، گوتم: شه‌وی تا دره‌نگ له‌ قوژبنیکی مه‌له‌اکه داده‌نیشم و سه‌یری کچان ده‌که‌م، گه‌ر خوشکه‌کانیشم نه‌بن، هه‌ر شی‌وه‌ی کچه‌ کوردی بی، خۆمی پی‌ده‌ناسینم، به‌لکو له‌ کچه‌ ئه‌نفاله‌کان بن.

.....وَيْلٌ.....

زۆر پەلەم بوو كات بېروات و بگەمە شەو، بەلكولە يەكەمىن پلان و
هەنگاو بەرەو ئەو كارە پىرۆزەى بۆى هاتووم، سەرکەوتووبم، تا بە
زوتىرىن كات بچمەوە ئامىزى نىشتمان، بە داىكم و هاوپىكانم
شادىمەوە.

(۷)

گه یشتمه شهو، له ئوتیله که هاتمه دهرهوه، له نیو بازار دهرۆیشتم، بازار چراخان بوو، زۆر پرووناکبوو، نزیکى مهلهاکه بوومهوه، دهرترسام، نه مدهزانی چون رهفتاریکهه له مهلهادا، چونکه یه که مینجاره بچمه ئهه جوړه شوینه، به لام که می زانیارییم لهه فیلمانهوه وهرگرتهبوو که بینیبووم. له دهرگای مهلهاکه چوومه ژورهوه، کچی پیشوازیی لیکردم، زۆرجوان نه بوو، به پوخساریا زانیم میسرییه، فهرموی دهکرد و دهیویست خوئی بکات به هاوړیم، تا خواردن و خواردنهوهی ئهه شهوهی له سهرم بی، به لام من گوتم: شوینیکم دهوی ته نیا خوم بم.

له سوچیکى مهلهاکه میزیکى به تالی لیبوو، دانیشتم، گه رسونه که هات و خیرهاتنی لیکردم و گوتی: فهرموو له خواردن و خواردنهوه، کچی جوان، چییته دهوی بیژه، تا بیکه مه سهرچاوان.

گوتم: دوو بیرهم بو بیته، له گهل مه زه زهیتوون.

گوتی: کچ بی دانیشی بو رابواردنت.

گوتم: نه خیر، نامهوی.

سهری دانهوان و پویشته، دوو بوتلی بیرهی زور ساردی هینا، له گهل قاپیکى پر له زهیتوون. دوو پینکیکم هلهدا، ئیدی به ئاره زوی خوم سهرنجمدهدا، ته ماشای ئهه کچانهه دهکرد که هیندیکیان (له سهما، هه بوو له ئامیزی کوړیک یا پیاویکی کاملدابوو). چاوم دهگیرا له یه کی به کوړد بچی. له پر جوانیکى بیوینه، بالا بهرزیکی قه شهنگ، چاوشینی

کال، پرهنگی سوور و سپیی، هاته نزیکه‌وه وه‌ستا، به خنده‌وه گوتی:
دانیشم؟ پوانیمه سه‌راپای، به (عاره‌ب) نه‌ده‌چوو. به زمانی خوْمان
گوتم، دانیشه.

دوباره گوتی: دانیشم. زانیم زمانی میسیری نییه.
هه‌ربۆیه گوتم: فه‌رموو دانیشه. هه‌رکه دانیشت بانگی گه‌رسۆنه‌که‌م
کرد، تا بی و داواکاری کچه‌که بیئی، به‌لام زۆری داواکرد، له‌وه‌ی خوْم
زۆر تر بوو.

گوتم: ده‌زانی له خوْم پترت داواکردوو؟
به نازوه سه‌رنجی‌کیدام گوتی: ئه‌ی جوانیکی وه‌ک من، ئه‌مانه‌ی
پی‌په‌وا نابینی.

گوتم: زۆر پاسته، به پاستی جوانی، شیوه‌ت به میسیری
ناچی، هه‌روه‌ها قسه‌کردنه‌که‌ت.

گوتی: میسیری نیم.

گوتم: ئه‌ی توْ خه‌ لکی کوئی؟

گوتی: من پۆمانییم، په‌رداخه‌که‌ی پرکرد، منیش په‌رداخه‌که‌م له‌به‌ر
ده‌سدابوو، په‌رداخه‌ی به‌رزکردوه، منیش په‌رداخه‌که‌م به‌رزکردوه،
لیکماندا و خواردمانه‌وه، چه‌ن پیکیکمان پیکه‌وه خواردوه، که سه‌یری
خه‌لکه‌که‌م ده‌کرد، هه‌موو خه‌ریکی، سه‌ما، خواردنه‌وه، رابواردن له‌گه‌ل
یه‌کدیا بوون.

جگه‌ره‌یه‌کی خسته نیوان لیوه‌کانی و سه‌رنجیدام، زانیم ده‌بی بۆی
داگیرسینم، یه‌کسه‌ر چه‌رخه‌که‌م پینکرد و نزیکم خسته‌وه له جگه‌ره‌که‌ی
له‌گه‌لیدا دوو مژی لیدا و داگیرساند، چه‌ن مژیکی دیکه‌ی لیدا و
دووکه‌له‌که‌ی فری‌دایه ئاسمان، منیش جگه‌ره‌که‌م داگیرسان، چه‌ن پینکی

دیکه م خواردهوه، تیپی موسیقاش ئاوازیکی زۆر خوشیان لیدا، هه موو
 هر سه مای ده کرد، ئه وهی له گۆره پانی سه ماشدا نه بوایه له سه ر
 کورسیه که ی خۆی با ده دا و سه مای ده کرد، کچان و کوران
 گه رمببوون، که سه ییری چوارده ورم ده کرد، سه ما، ده م له نیو ده مان و
 یاریکردن زۆر ئاساییبوو، که سه سه ییری که سه ی نه ده کرد، کچه پۆمانیی
 ته واو لیمنزیکبووه وه، ده سی خسته م لم، خۆی پیوه نووسانم، موچرکی
 به له شدا هی نام، خۆم دوورخسته وه به لام بیسوودبوو، هه ستا و هاته نیو
 باوه شم، هه ردوو ده سم وه ک (دیل) به رز راگرتبوو، ده ترسام، شه رم
 ده کرد باوه شی لی ده م، خه ریکبوو له نیو نامیزم بکه وی، ناچار باوه شم
 لیدا و پشتیم پاسکرده وه، ئه ویش ده سی له ملکردم، به ده رکه وتنی
 مه مانی پتر سه رنجی راکی شام، چاوه کانی له چاوم بریبوو، چاویکی
 ئاوی، به خواردنه وه که شه پتر چاوی مه ستببوو، لیوی هی نایه
 پیش، دیسانه وه سه ییریکی خه ئکه که م کرد، تیکنالابوون، که سه ته ماشای
 نه ده کردین، که پووم کرده وه به لایه وه، لیوه کانی خسته نیو ده م، شه رم
 نه ما، ده سمکرد به مژینی لیوه کانی، زۆرمان رابوارد، له پهره اته وه
 هوشیخۆم، من بۆچی هاتووم و تووشی چیبوووم، هاته خه یانم که چون
 ئیسته من راده بویم، له وانیه خوشکه کانم به م شیویه رابواردنیان
 له گه لدا بکری. له پهره باوه شم لامبرد، به کلینسی سه ر میزه که ئاره قی
 په شیمانی و شه رمه زارییم سرپییه وه، دلم ده له رزی، ده سم بۆ پیکه که ی
 به ر ده سم برد و هه لدا، ئه ویش که می زویر دیاربوو، چونکه هیچ که سه
 له رابواردن له گه لدا بیزار نه ده بوو، چهن که وچکی له مه زه که ی خوارد و
 دوا پیکی هه لدا و پاشان جگه ره یه کی خسته نیو هر دوو لیوی و
 سه رنجیدام که بۆی داگیرسینم، به لام نه مکرد، به ناچار ی ده سیبرد بۆ

چەر خەكەى سەر مېزەكە و دايگىرسان، چەن مژىكى لە جگەرەكەيدا، لە ناكاو گەشبوو وەو بۆ ئەو دوو گەنجەى كە هاتنە نىو مەلهاكەو، دوو لاوى قات لە بەرى بالابەرز، زۆر قۆزبوون، دياربوو لە زەنگىنەكانى ئەو شارە بوون، لە شوينى دانىشتن هەر چاويان دەگيڤرا، ئىمەيان بينى، دەسيان بۆ كچە پۇمانىيەكەى لای من هەلپى، ئەويش دەسى بۆ بەرز كردنەو، حەزىدە كرد بۆ لايان پروات، بە زەردەخەنە يەكەو سەيرىكى كردم و گوتى: بە يارمەتت بۆ لای ئەوان دەچم، چونكە هاوڤى هەميشەى من.

گوتم: پڤۆ.

گوتم: گەر پەلەت نەبى بۆ لات ديمەو.

گوتم: پيويست ناكات، من دەپۆم.

هيدى هيدى بەرەو لايان دەپويشت.

منيش دوو مژم لە جگەرەكەمدا و لە نيو تەپلەكەكە كوژانمەو، چەن فريكم لە ژير پەرداخەكە مابوو، ئەويشم هەلدا، بانگى گەرسۆنەكەم كرد تا بزەنم پارەكەى چەن دەكات.

ئەويش چوو هەژمار دەى كرد، هاتەو و پارەكەمدا. دوا سەرنجى خەلكيمدا، بەلام ئەوئى مەبەستم بوو تيبدا نەبوو.

گەرسۆنەكە گوتى: چا و لە كى دەگيڤرى.

گوتم: لە كەس، دەپۆم.

گوتم: كچت ناوى لەگەلتدا بى.

گوتم: نەخىر، نامەوى، بەلام يەكسەر پەشيمان بوومەو، گوتم: دەمەوى.

گوتم: ميسرى.. رۇمانى.. لوبنانى.. تونسى.. هيندى..

عيراقى، ئەلمانى، چ جۆرىكت دەوى دەسەكەوى.

گوتم: گەر عیراقییی هه بی دهموئی.

گوئی: ئه و کچه عیراقیییه مان هه یه، و له ئامیژی ئه و پیاوه یه، هه ر که ته و او بوو بۆت ده نیتم.

ته ماشامکرد، په شینکی لهج ئه ستور، زانیم خه لکی باشووره و خه لکی لای ئیمه نییه و عاره به، هه ر بۆیه گوتم: سوپاس، زۆر ماندووم، کچ نابهم له گه ل خۆم. تا ده رگا به ریی کردم.

چوومه ده ره وه، و امده زانی له خه ونیکدا بووم و راچله کیووم، به های جوانی مروقه زۆر بیئرخ هاته پیشچاوم، که به چهن پارچه کاغه زی له پاره، فریو ده درا. له شی جوانیی خۆی ده فروشت.

پتر په رۆشی کچانمان بووم که فروشراون به م چاوچنۆک و داوینییسانه. ئه و شه مه خۆم له به رچاو کهوت که رابواردنم له گه ئیاندا کرد، تهم له خۆده کرد، بۆچ کاریکی پیروژ هاتووم و تووشی چییبووم و چیبم کرد. مروقم زۆر به لاواز هاته پیشچاوم له و مه له یه دا، بیئنه وه ی خوشه ویستی له نیو ده کاندای، کات به سه ر ده بن. کچیکه و له گه ل چهن پیاوی رابواردن ده کات، پیاویکه و له گه ل چهن کچی راده بویری، ئاخۆ خوشه ویستی له کویدا خۆی ده بینیتنه وه، وه ک ئاژه لان په لاماری یه کدیده دن بۆ رابواردنیکی کاتی، به ده ر له سۆز و خوشه ویستی.

هه ر بۆیه بریارمدا له مه لهاکان ته نیا یه ک بیره بخۆمه وه، له نیو کاژیر پتری تیدا نه بم و به هیچ شیوه یی بانگیشتی کچان نه که م بۆ سه رمین، تاجوانتر و باشتر بتوانم بگه مه ئه و ئامانجه ی بۆی هاتووم و پیروزی کاره که م بپاریزم، ئه و بپه پاره یه ی له پیناو دۆزینه وه ی کچانمان خه ر جکراوه، به فیروزی نه دم و بۆ خوشی خۆم خه ر جی نه که م.

(A)

پازده پۇژ له قاهره بووم، زۆربهی مهلهای ئەو شاره گهپام ، كچه كوردیكم نه بیینی، بیرمکردهوه، وا چاکه به كچه لوبنانییه که بلیم کچی عیراقیی له چ شاریکی مهلهاکانی میسر به زۆری کارده کهن، له بهرئهوه تیلیفونم بۆ کارگیپری ئوتیله که کرد، تا کچه (لوبنانییه که) م بۆ بنیری. یهك چارهك کارژیری نه خایاند، به شیوهیی زۆرجوان و سهرنجراکیش خوی گۆریبوو، وایده زانی ئەمشه و نارۆمه دهرهوه و بۆ کاری سینکسی بانگمکردهوه. به نازیکه وه گوتی: زانیم شهوێك بانگمه که ی، چونکه ههر کهسی هاتی بۆ ئەم ئوتیله، شهوی بانگی کردوم بۆ رابواردن و به سهربردنی شهوی، ههر بۆیه خاوهن ئوتیله که ناهیلی بۆ لوبنان بچمه وه، چونکه ده زانی ههر کهسی له بازرگان و زهنگینهکان، یهك جار هاتین و شهو له گه لیاندا بوویم، ههر ریی بکهوێته وه قاهره دیته وه بۆ ئەم ئوتیله، ته نیا له بهر ئەو رابواردنه خوشه ی شهوی له منی ده بیینی. لیمهاته پیششه وه، به نازیکه وه گوتی: دوو ههفته یه تۆ له م ئوتیله ی، تا ئیستا نازانی من ناوم (دونیا) یه.

گوتم: خوشحالم، به لام (دونیا) ده زانی من بۆچی بانگم کردوی؟.

به پروویی گه شو پر له سۆز و خنده وه گوتی: ده پوێته وه، ناته وی بی رابواردنی شهوی له گه ل من، له دهس خۆتبه دی و پوێته وه، چونکه ده زانی جوانی وهك من لای خۆتان نییه.

گوتم: ئىيمە زۆر جوانمان ھەيە ولە تۆش جواتتر، بەلام ۋەك تۆ جوانىيەكانيان بېبەھا نىيە ولەشى خۆيان نافرۆشن. تۆ جوانىيەكەت بۆچى بە پارە دەفرۆشى، ھەر پۆژى لە باخەلى داوین پىسيكداى، تۆ مروقى، دەبى ھىند بەھاي جوانىيەكەت پىرۆزبى، خۆت پىشكەشى ھەموو كەس نەكەى، دەبى خۆشەويستىي فېرى، بېى بە ھاوسەرى ئەو كەسەى خۆشيدەوئى و خۆشئەوئى، بېيتە داىكىكى مېھرەبانىي پىرۆز بۆ ئەو كۆرپە پاكوبىنگەردەى لەو ھاوسەرە خۆشەويستەت دروسدەبى.

زۆر كپ و بېدەنگبوو، زەردەخەنە لە سەر لىوانى نەما، رەنگى گۆرا، رەنگى شەرماوى لىنىشت، جوت مەمى كە حەزىدەكرد پتر دەربىخات، دەيوست بىشارىتەو، سەيرىكى كردم، چاوەكانى لە فرمىسكدا قەتيس مابوون، حەزىدەكرد قسەبكات، بەلام بۆى نەدەھات، تىگەيشتم ئەم كچە بەسەرھاتىكى نەيىنى لە پىشتىەوھەيە.

گوتم: قسەكانم راستن، يا من ھەلەم؟

ھاتە قسە وگوئى: دەزانى تا ئىستە ھەستم نەكردوو، مروقى بەزەبى بە مروقىكدا بى و نامۆزگارىي بكات و پىرى راستىي پىشاندا، ھەر كەسە و لە پىناو خۆشى وپاواردىنى خۆى ئەوى دى لە بىر نىيە، نازانم ھەر لەم شوپنانەى من كارى تىدەكەم كەسەكان ھەستى مروقاىەتتيان نىيە يا ھەموو شوپن بەم شىوھەيە؟

گوتم: نەخىر، ھەموو شوپنى وا نىيە، پىشلى مافىي مروقاىەتتيان ئاسان نىيە.

گوئى: لە وولاتە پىشكەوتووھەكان ئەم جۆرە رابواردنانە بە پىشلى مافىي مروقاىەتتيان، بە سەربەستىي و سەربەخۆي مروقى دەزانن.

گوتم: راسته مروۋ دهبی سهر به سستی، به لام نهك خوشه ویستی له بیرچی و ته نیا دامرکانه وهی چه ز وئاره زوه سیکسیه کانی مه به ست بی، به رده و امبووم له قسه کردن و گوتم: ئایا تو له گهل هه موو ئه و که سانه ی شه وانته به سهر دهر د، خوشه ویستی یان دهرانی؟ ئایا به ران به ریان تو زقالی خوشه ویستی له دل بوو؟ یا چه زت ده کرد به زویی رابواردن ته و ابوی و پاره که ت و هر بگری و خاوه نی ئوتیله که ش نافه رینی کت بکات.

سهری داخست، سهیری نه ده کردم، که و ته نیو خه یاله وه، چه ن دلوی فرمیسی به پرومه ته کانی هاته خواری و گوتم: من به ئاره زویی خوم بو ئه شوینه نه هاتووم، له پیناو باوکودایک و چوار خوشکمد هاتووم.

جگهریه کم داگیرسان و مژیکم لیدا گوتم: بوچی؟

گوتم: چه زده که م باسی به سه رهاتم بکه م، به لام دهبی نهینییه که م

بپاریزی.

گوتم: من دهرچویی (کولیزی تویره یی کومه لایه تیمم). سویند دراوین نهینی پاریزین. دلنیا شبه، کاره که ی خوم زورلا پیروزه.

گوتم: دلنیام، من دوو ههفته یه سه رمسورماوه، چونکه تو وهك خه لکانی ئیره نابینم، مروۋ دۆستوما فناسیی، ههر له بهر ئه وه باسی به سه رهاتی خیزانه که مت بو ده که م، وا دهرانم بو که سیکی خومی باسده که م، ئه وسه بو ت دهرده که وی، چ گولیکی پاکوبیگهره بووم، چون ناپاک و داوین پیسان هه لیا نهرانم.

مژیکی دیکه له جگهره که مدا گوتم: فه رموو گویم لیته، باسی به سه رهاته که ت بکه.

گوتم: "من فیرخوازیکی پۆلی چواره می ناماده یی بووم، باوک و دایک و پینج خوشک بووین، باوکم زور دهوله مند بوو، به هیچ شیوه یی

بىدلى نەدەكردين، دوو خوشك لە خۆم گەورەتر، دوانى بچوكتربوون، بەلام ھەموو لە قوتابخانە بووين، ئاستمان زۆر بەرزبوو، ئەوھى جىيى داخە بە ھۆى شەپرى ناوخۆى لوپنانەو، باوكم تووشى زيانىكى ماددىي زۆرھات، بە ناچارى قەرزى لەم خاوەن ئوتىلە كرد، چونكە زۆر ھاوېرى بوو، تا بتوانى بە مامەلەى بازىرگانى زيانەكانى پىركاتەو، بەلام ديسانەو بە پىكەوت تووشى زيانىكى ماددىي دىكە بوو، ھەر خوا بەزەيى پىكردين كە خۆيشى نەفەوتا. ھىچمان نەما، تەنيا ئەو خانوو نەبى تىيدا دەژيائىن، كەوتىنە ژىر قەرزى ئەم خاوەن ئوتىلە، كە زۆر دەولەمەندە خەلكى لوپنانە و ئەم ئوتىلە پلە يەكەيشى ھەيە، ئەم پىاوھ چاوچنوك و داوئىنپىسە، داواى قەرزەكەى لە ساوكم كرد، بەلام باوكم نەيبوو بىداتەو، زۆر بىزارىكردين، پوژىكيان بۆ مال ھات و گوتى: دەتوانن خانوو كەتان بفرۆشن، قەرزەكەم بدەنەو، گەرنا، ئەوا سكالام دەگەيەنمە دادگا.

باوكم گوتى: تۆ زۆر دەولەمەنى و پىويستت بەو قەرزە نىيە، كەمى چاوەروانبە تا چارەيى دەدۆزمەو.

گوتى: لەبەرئەوھى ھاوېرم بووى، يەك ھەفتەى دى مۆلەتت دەدەم. سەرمان لىشىو بوو، خويندنمان لە پىش چاوكەوتبوو، نەماندەزانى چىبىكەين وچۆن لەم قەرزاريە پرزگارين. ئەو ھەفتەيە خواردنمان ژەھرى مار بوو، ھەر كە لە دەرگا دەدرا دلمان رادەچلەكى.

ھەفتەمىن پوژ، بە ئۆتۆمبىليكى دوا مۇدىل ھاتە پىش دەرگا، چەن كەسى لەگەلىدا بوون ولە دەرەو ھەستابوون، باوكم رەنگى زەردبوو، قەسەى بۆ نەدەكرا، قورگى ووشكبوو، نەيدەزانى چۆن فەرموويان

لیبکات، چۆن دانیشی له گه‌ل خاوه‌ن قهرز. ههر که دانیشتن، بيشه‌رمانه گوتی: قهرزه‌که‌م نامادهیه.

باوکم گوتی: نه‌خیر، ده‌توانی ئیسته‌ ب‌مگه‌یه‌نیته‌ دادگا، چونکه‌ به‌ فرۆشتنی خانوو‌که‌ش ناتوانم قهرزه‌که‌ت ب‌ده‌مه‌وه، پاشان خانوو ب‌فرۆشم بۆ کوی بچم؟.

گوتی: بچۆره‌ خیمه‌وه، ههر وه‌ک ئه‌و لوبنانیانه‌ی له‌ خیمه‌دان.

باوکم گوتی: تو‌خوا له‌ مندا‌له‌کانم تیکمه‌ده، یا ئیسته‌ ده‌چین بۆ دادگا، یا له‌ بری قهرزه‌که‌ت بۆ قاهره‌ دیم له‌ ئوتیله‌که‌ت کارده‌که‌م.

ئهم چا‌و‌چ‌نۆکه‌ به‌ پیکه‌نینه‌وه، به‌ شی‌وه‌یی زۆر ناشیرین و گالته‌پیکردنه‌وه گوتی: تۆا تۆ له‌ ئوتیله‌که‌م کاربه‌که‌ی!!.

دایکم گوتی: گهر به‌و رازی نابی، من دیم کارده‌که‌م.

گوتی: ئوتیله‌که‌م به‌ نا‌وبانگترین ئوتیله‌ له‌ قاهره‌ و پله‌یه‌که‌، کام کچی جوانیی جیهان هه‌یه، تیی‌دا کارده‌کن، ئیسته‌ من ئیوه‌ ده‌به‌م.

من و خوشکه‌کانم ده‌گریاین، زۆر به‌زه‌ییمان به‌ باوکم ده‌هاته‌وه، که‌ چۆن قهرزار به‌ر ده‌رگای گرتوو‌ه وه‌یچ چاره‌سه‌ریکی نییه‌، به‌ هه‌موو شتیکی ئهم چا‌و‌چ‌نۆکه‌ رازییه‌. هه‌موو بێ‌ده‌نگ، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ چا‌وه‌پوانیی دوا بریاری دادگابین. له‌ پر گوتی: تۆ پینچ کچت هه‌یه، یه‌کیان بابی بۆ ئوتیله‌که‌ وه‌ بری قهرزه‌که‌ کاربکات، چونکه‌ تۆ ها‌و‌پۆی کۆنی منی، حه‌زناکه‌م رو‌و له‌ دادگا بکه‌م.

باوکم گوتی: من حه‌زه‌که‌م خۆم له‌ به‌ندیخانه‌ بم، به‌لام کچه‌کانم له‌ نیو ئهم خانوو‌ه‌ بمینن و قو‌ناغی خویندنیان ته‌واوبه‌کن.

دایکم دو‌وباره‌ گوتییه‌وه: من یا می‌رده‌که‌م دین، خزمه‌تی ئوتیله‌که‌ت ده‌که‌ین.

به توپره بوونه وه گوتی: ئهوانه ی لهویدا کار دهکهن کچن و ته مه نیان له نیوان پازده سال تا بیستوپینج سالدایه، ته نیا ریگه چاره، ناردنی کچیکتانه بۆ کارکردن.

سه رنجی باوکمدا، ئازار و ناخۆشیی و دلتهنگی له پرویدا دهباری، هه ستمده کرد، له ناخیه وه هاواری بۆ به زهیی، ئاور لیدانه وه یهکی مروقا یه تیی ده کرد. له ناکاو به میشکمدا هات، بۆ له پینا و باوکودایک و هه ر چوار خوشکه کهم، نه ئیم من دیم کار ده کهم، که هه موو بیده نگبون، گوتم: من ناماده م له ئوتیله کهت کاربکه م، به مه رجی له قه رزه کان باوکم خۆشیی.

زۆر دلی خۆشبوو، بی شه رمانه، له پیمه وه تا ته وقی سه رم سه یری کردم، سه ریسوپرما بوو له جوانیه کهم و گوتی: ته نیا یه ک سال کار بکه ی، له قه رزه کهم خۆشده یم.

باوکم هاواری کرد، گوتی: نا، توخوا، نا، کچه کانم بۆ ئه و جو ره ئوتیلانه نابن، خۆم ئه و شوینانه باش ده ناسم و شاره زام.

هه ستا و گوتی: قسه ی کچه کهت زۆر جوانه، چاره سه ریکی ته واوه و من پازیی ده یم، به هیه چ چاره سه ریکی دی پازیی نییم، تا دوو پۆژی دیکه له لوبنانم، گه ر پازیی بوون، کچه کهت له گه لم ده به م، گه ر نا له به ندیخانه به ندت ده که م. جیه هیشتین و پۆیشتن.

ئه بله قه بووین، ناخۆشیی و ترس پوو ی داپۆشی بووین، باوکم پوو ی تیکردم گوتی: دونیا بۆ ئه و قسه یه ت کرد، ئه مانه چا وچنۆکن، بی ئابروون.

گوتم: باوکه گیان تۆ زۆر هه ولت بۆ داوین، ئیسته ش له نیو کی شه دای، من ئه و پۆ فریات نه که وم، ئه ی که ی بتوانم هاوکار ییت بکه م؟.

باوکم گوتی: من ناتوانم کچم بدهمه دەس ئەم داوینپیسانه.
خوشکەکانم و دایکم گوتیان: دنیا لە بەرزەوه‌ندی هەمووان ئەم کارە
دەکات، کەس زۆری لێنەکردووه، بە ئارەزووی خۆی ئەم بپارەوی داوه.
باوکم گوتی: بە راستی زۆر گرانه و هیچ کاتێ لەو بپروایەدا نەبووم
پۆژی بێ و کچم لە قوتابخانە دەریکەم و کاریکات.

گوتم: باوکە گیان تۆ باوکی زۆرچاکی، زۆر باوکی دی هەیه بێئەوهی
قەرزاریش بێ، کچەکە ی بۆ کارکردن دەنێری، دەسەکانیم ماچکرد و
گوتم: دلنیا بە باوکە گیان من دەچم کاردەکەم، ئابپرووی خۆمیش لەم
چاوجنۆکانە دەپارێزم، باوکە گیان تۆ دل و گیانی ئیمە ی، ئیمە بێ تۆ
دونیامان بۆچییه، ئە ی لە بێرت چوو کاتی دەولەمەندیت هەرچییمان
دەویستوداوامان دەکرد، دەست بۆ چاوه‌کانت دەبرد و دەتگوت بە
چاوان. زۆر بەزەیی بە خۆیدا هاتەوه گریا، زۆر گریا، ئیمە یشی کردە
گریان، چاوه‌کانی سـ پـریه‌وه، گوتی: سوپاسـ تانـدەکەم
جگەرگۆشەکانم، منیش بێ ئیوه دونیام ناوی.

تیلیفۆنەکەم هینایە بەردەسی و گوتم: هەرئێستە پێوه‌ندی پێوه‌بکە
و بلێ هەر کاتێ بۆ قاهیره چووی، وەرە و کچەکەم لە بری قەرزه‌کە بۆ
کارکردن ببە.

باوکم گوتی: کچەکەم ناتوانم بە هیچ شیوه‌یی ناتوانم. بەلام هەموو
لێکۆبووینەوه و بە پێکەنین و گالته‌وگه‌په‌وه گوتمان. توخوا باوکە
ژمارە ی تیلیفۆنەکە ی لێبده.

گوتم: باوکە من بۆ کارکردن دەچم، ئەمه دەبێ ناخۆشی چییبی؟
گوتی: کچەکەم ئیوه ئەمانە نانا سن، چ بێئابروون.

گوتىم: باوكە گيان، ھېچ كەس ناتوانى جگە لەو كارەى بۆم ديارى دەكرى، كارىكى دى ناشياو و نابەجىم پىنكات.
 باوكم لەبەر دئى ئىمە بە دەسە لەرزۆكەكەى ژمارەى تىلىفۆنەكەى لىدەدا.

(دونىا) پىتر نەيتوانى بەردەوامبى لە باسكردنى بەسەرھاتەكەى، گريان قورگى گرتبوو، دئى منىشى پىركرد لە بەزەىى و سۆز. چەن دئۆپى لە فرمىسكى پاكوبىگەردى بە پوومەتيدا ھاتە خوارى، بە پەلە سپى، ئىستىك بىدەنگبوو، پاشان ھەناسەى نامۆى ھەلكىشا و گوتى: باوكم لەگەل لىدانى ھەر ژمارەى، پەنگى بە چەندىن شىوہ دەگۆرا، لە لىدانى دوا ژمارە، تىلىفۆنەكەى نايە بنگووى و بە چاوەكانى تەماشائىدەكردىن، لىدانى دلەكەى بە ناشكرا دەردەكەوت، ھەناسەى تەنگببوو، لە پىر باوكم كەوتە قەسكردن گوتى: (ئەحمەد) تۆى؟

ھەموو نىكبووینەوہ لە باوكم و گويمان ھەنخستبوو، باوكمىش كرىدە (بلىنگووى دەرەكى _ سەماعەى خارجى).

ئەحمەدى چاۋچنۆك گوتى: بەلى فەرموو، وا ديارە گەشىتوونەتە چارەسەر، بۆيە پىوہندى دەكەى.

باوكم گوتى: ئەحمەد، لىتدە پارىمەوہ، ماوہىەكى دى مۆلەتم بەدە، تا بتوانم قەرزەكەت بەدەمەوہ.

گوتى: ماوہىەكى دىكەيش ھەر ئىستەيە، گەر چارەسەرت لا نىيە، ئەوا تىلىفۆنەكە دادەخەم، بە توورەيىوہ گوتى كچەكەت چارەسەرى باشى ھەبوو، بۆ پارزى نابى، من جگە لەوہى لە برى قەرزەكە كارى پىدەكەم، مانگانەيەكيش بۆ بۆئوى ژيانتان دەنۆم.

..... وىل
.....

باوكم به هه ناسه يه كى تهنگ وسارده وه ، به دهنگي كى له رزوكه وه
گوتى : چ كات دته وى كچه كه م بى .

گوتى : تو دوو قسه ي وا بكه ، سبه ينى پاسپورتى ته واو ده كه م و دوو
سبه ي به فرۇكه به ره و قاهره ده چين .

باوكم گوتى : به لام (ئه حمهد) ليته ده پاريمه وه ، به كچى خوتى بزانى ، له
بينابروان و چاوچنوكانى بپاريزى .

گوتى : دننياه ، به لام ئه وپو با بچى وينه ي بگرى ، تا سبه ينى
پاسپورته كه ي ته واو بكه م .

ئه وه ي زور له دلمدا گريى گه وره بوو ، مالاوايى كردن بوو له باوك و
دايك و هه ر چوار خوشكم ، هيند پهريشان بوون ، وهك ئه وه ي مردبم و
لاشه كه م به ره و گوپستان به رن ، تا سوارى ئوتومبىلى ئه م ئه حمه ده
بينابرووه بووم ، چه ندينجار باوه شم ليده درا و فرميسكيان ده پزان ،
منيش له بهر گريان و ئه و ديمه نه دلته زيننه ، هيچ قسه م بو نه ده كرا ،
حه په سا بووم ولائى كرد بووم .

له كاتى پويشتندا بوو ، (ئه حمهد) به باوكى گوتم : خه مت نه بى ، وهك
كچى خومه . هه ر كه سى ديكه بوايه و ئه م ديمه نه ي بينيايه ، له هه موو
قهرزه كانى خوشده بوو ، به لام ئه م جوړه كه سانه بيويژدان و خو په رستن .
كه گه يشتمه ئه م ئوتيله ، له پاش ته واو بوونى ئه و كاره ي پييان
سپارد بووم ، ده چوومه وه ژووره تايبه ته كه ي خوم ، ئه م داووين پيسه
بينه وه ي بير له هاوپييه تى و دوا ووته و په يمانى بو باوكم بكاته وه ،
پوزانه ناپاكانه سه رنجى ده دام ، بزه يه كى بو ده كردم ، له بهر جوانييه كه ي
ئه وسام ، زور كه سى ديكه ش چاوچنوكانه سه يريان ده كردم .

شه‌ویکیان له ئوتیله‌که مایه‌وه، داوای خواردن و خواردنه‌وهی کرد که من بۆیبه‌رم، ناچارخواردنه‌که‌م بۆ برد، قسه‌ی خوشی له‌گه‌ل ده‌کردم، باسی هاو‌پێیه‌تی خۆی و باو‌کمى بۆده‌کردم، منیش له‌گه‌ل باسکردنه‌که‌یدا گریان گرتیمی، (چونکه باو‌کم تووشی نه‌خوشیی کوشنده ببوو). درێژهی به باسکردنه‌که‌ی ده‌دا، به چاو‌چنۆکییه‌وه ته‌ماشای سه‌راپای ده‌کردم، چاو‌م داده‌خست و هه‌زم به‌و سه‌یرکردنه‌ی نه‌بوو. ئینجا گوتی له‌گه‌لم دانیشه نان بخۆ.

گوتم: برسیم نییه.

گوتی: له خواردنه‌وه‌که بخۆ.

گوتم: من نه‌و جوړه خواردنه‌وانه ناخۆمه‌وه.

زانیم نیازی خراپه، هه‌ر بۆیه گوتم: من ده‌رۆم، کاری دیکه‌ت نییه؟ ده‌سی هینا ته‌وقه‌م له‌گه‌ل بکات، که ده‌سم برد بۆ ته‌وقه‌کردن، توند ده‌سی گوشیم، ده‌سم له نیو ده‌سی راپسکان و به په‌له چومه ده‌ره‌وه. پاش چهن مانگی له کارکردن، خوشکه‌گه‌وره‌که‌م تیلیفۆنی کرد که باو‌کم زۆر نه‌خۆشه و پێویستی به نه‌شته‌رگه‌ری هه‌یه، گه‌ر فریای نه‌که‌وی و بره‌ پاره‌یه‌کی بۆ نه‌شته‌رگه‌ریه‌که‌ی نه‌نیریته‌وه، ژیان له ده‌ستده‌دا. نه‌مه‌زانی چیببکه‌م و چۆن نه‌و بره‌ پاره‌یه‌ دا‌بینکه‌م، به ناچاری به نه‌حه‌دم گوت: ده‌زانی باو‌کم زۆر نه‌خۆشه!!

گوتی: چاک ده‌بێ ئینشه‌للا.

گوتم: پێویستی به نه‌شته‌رگه‌ری هه‌یه، گه‌ر بکری فریامان بکه‌وی، بری پاره‌م به قه‌رز بده‌یت و له مووچه‌که‌م بی‌بری، تا بتوانین نه‌شته‌رگه‌ریه‌که‌ی بۆ نه‌جامده‌ین.

زۆر به پروخۆشییەوه گوتی: به سەرچاو، بەلام ئیستە کارم هەیه، دەپۆم و شەو دێمەوه پارەکەت دەدمی.

هەر له چاوه‌پوانیییدا بووم، ئاخۆکەى دیتەوه و پارەکەى لێوهرگرم و به زوویى بینیرمەوه. زۆر له چاوه‌پوانیى بووم، گوتم: له‌وانه‌یه به درۆ گوتبیتى شەوی دێمەوه، بەلام له پڕێکدا هاتەوه، زۆر دلم کرایەوه، به پروخۆشییەوه چووم بەرهو پیرییه‌وه، هەر که بینیمی گوتی: له بیرم نه‌چووه، خەمت نه‌بى.

چووهر ژووره‌کەى و داواى خواردن و خواردنه‌وهى کرد تا من بۆى به‌رم، زۆر دوترسام بەلام ناچار بووم، گوتم: چى دەبى با بى، تهنیا باوکم له مردن پزگارێکەم.

که چوومه ژووره‌وه، گوتی: خۆتیش دانیشه با پیکه‌وه نان بخۆين. گوتم: برسیم نییه، وازم لێبینه.

گوتی: گەر دانەنیشی، ئەو بره پارەیهى داوات کردووه، ناتدمی. گوتم: به خودا برسیم نییه.

گوتی: گەر برسیتیش نه‌بى، چه‌زده‌که‌م دابنیشی.

به ئاسپایى دانیشتم، که‌مى له خواردنه‌کەى خوارد و گوتی: پیکێکم بۆ تیکه. په‌رداخه‌که‌م بۆ پڕکرد، گوتی: بۆ خۆتیش تیبکه. گوتم: من ناخۆمه‌وه.

گوتی: بۆ ناخۆیتەوه، دنیا هیچ نییه، هەر به خۆشى و رابواردن به سه‌ریببه.

گوتم: تۆخۆت بخۆره‌وه به‌لام من ناتوانم.

سویندى خوارد گوتی: به سه‌ر بارکت دەبى له‌گه‌لم بخۆیتەوه.

ههستام گوتم: من دەرۆم، ناتوانم پتر بمینمهوه چونکه هیشتا کاری نیو ئوتیلهکهه ماوه. بری پاره‌ی له جانتاکه‌ی به‌رده‌سی دهره‌ینا، ئیجگار زۆر بوو و گوتی: سبه‌ینی ئەم پاره‌یه بۆ باوکت بنیرهوه.

پاره‌کهه مبینی زۆر گه‌شبوومه‌وه، چونکه چاره‌سه‌ری باوکم تیدا ده‌بینی و گوتم: زۆر زۆر سوپاس.

گوتی: ته‌نیا سوپاس.

گوتم: ئەی تو چییته‌وی؟!؟

گوتی: دهمه‌وی یه‌ک ماچیکم بده‌یتی.

گوتم: بیوه‌فا مهبه به‌رانبه‌ر پاسپارده‌که‌ی باوکم، ئە‌ی باوکم نه‌یگوت وه‌ک کچی خۆت ته‌ماشای بکه‌ و له‌ چاوچنۆکان پارێزگاریی بکه‌، تۆش باوکم دانیاکرد که وه‌ک کچی خۆت ده‌بم.

گوتی: من گه‌ر بیوه‌فابم، ئەم بره‌ پاره‌یه بۆ باوکت نانێرم.

گوتم: توخوا وازم لی‌بینه‌، که‌می ویژدانت بخه‌ره‌ کار و بزانه‌ من کچی هاو‌پێه‌کی کو‌نی خۆتم.

گوتی: تو زۆر جوانیی، به‌ جوانییه‌که‌ت شیتت کردووم، گه‌ر ئەم شه‌و له‌گه‌لمدا بی، چه‌ند پاره‌ت ده‌وی پیتی دده‌م، ئەم بره‌ پاره‌یه‌ی که‌ سبه‌ینیش بۆ باوکتی ده‌نیرین به‌ قه‌رز ئەژمارده‌ی ناکه‌م و هه‌موو ده‌که‌مه‌ قوربانی جوانیی تو.

گوتم: من کچم و شووم نه‌کردوه.

گوتی: سویند بی به‌ هه‌موو شتیکی راستی، گه‌ر ئەم شه‌و له‌گه‌لم بیت، ئەوه به‌ نه‌ینیی ماره‌ت ده‌که‌م و ده‌تکه‌م به‌ هاوسه‌ری خۆم.

گوتم: ئە‌ی ژن و منداله‌کانت؟!؟

گوتی: گەر تۆ رازیبیی، هیچ کیشهم نابی چونکه کاره که مان نهینییه. ههستایه سه رپیی و هییدی هییدی لیمنزیکبووه ره، ده مویست رابکه م، به لām له بهر پاره که و له بهر به ئیندانی به ماره کردنم، نه مده توانی پرۆم. له خه یائی خۆمدا گوتم: وا چاکه شووی پیبکه م، ببه به خاوه نی باشتین سه روه ت و سامان.

ده سی خسته سه رشانم، که می دورکه وتمه وه، به لām په لاماریدام و وه ک گورگی برسی که وته گیانم و کراسی له بهرمدا نه هیشت، ئەو شه وه کچیتی لیسه ند. زۆر گریام، ئەویش ده یگوت من له سه ر به ئینی خۆم، دوو به ند پارهی پیدام گوتی: سه بینی به زووی بۆ باوکتی بنیره. پاره که م وهرگرت و چوومه وه بۆ ژووری تایبه تیی خۆم و هه ر بۆ به یانی زو پاره که م بۆ باوکم هه واله کرد.

گوتم: پاشان چۆن ماره ی کردی؟

گوتی: هه فته یه کی پیچوو گوتم: که ی ماره م ده که ی؟

گوتی: ئەم شه و وهره بۆ ژووره که م، تا قسه ی لیبکه ین.

دیسانه وه خواردن و خواردنه وه م بۆ برد، شه وی چهن پیکیکی به زۆر پیخواردمه وه، چهن (هه بیکی) ده خسته نیو په رداخه که مه وه ده یگوت با زۆر تیکت نه دا، پاشان ده سی به رباوردن ده کرد، تا به یانی له ژووره که یدا بووم، به یانیش هه موو کارمه ندانی ئوتیله که زانیان شه وی له گه لیدا بوومه، ئەوه ی سه یری ده کردم، پیروزیایی لیده کردم که ئەو چاوچنۆکه به جوانییه که م رازیبیه، بۆیه دیلی شه و لای بم.

هه ر کاتی بمگوتایه که ی ماره م ده که ی، بیانوویه کی ده دۆزییه وه، به لām رۆژیکیان گوتی: ماره کردنی چیی، شیت بووی!!

..... وئىل
.....

گوتم: من ئىستە ژنم و مندالم لىتدەبى، ئەوسا ناچار دەبم دادگات لىيگرم.

گوتى: خەمت نەبى مندالت نابى، چونكە شەوانە كە رابواردنم لەگەل دەكردى، (حەبى مەنە)م پىداوى تا مندالت نەبى. ئىنجا گوتى دەبى مەنمون بىت رابواردنن لەگەل دەكەم، چونكە بىژم نايەت رابواردن لەگەل ھەموو كەس بكەم.

لەو پۆژەو ھەو چاۋچنۆكە پىم فىربوو، كە بىزارىش بوو، ئىنجا ئەو زەنگىنانەى لە دەرەوھى وولات دەھاتن و ھاوپى بوون، منى بۆ لايان دەنارد. بەم شىۋەيە بووم بەو كەسەى كە ئىستا تۆ دەمىينى و ھەز بە رابواردن دەكەم.

سەرى داخست و دەگريا و دەيگوت (من بىتاوانم، بەلام فىريانكردم).

گوتم: چەن سالا لىرە كاردەكەى؟

گوتى: ۋەك گوتم: دەبوايە بۆ يەك سال كارم بكردايە، بەلام بە ھۆى ئەوھى قەرزى زۆرم كردبوو بۆ نەشتەرگەريەكەى باوكم، بە ناچارى ئەمە سىيەم سالا لىرە دەمىنمەوھ.

گوتم: بەئىنى پىنەداى پارەى نەشتەرگەريەكەى باوكت بە قەرز ئەژماردە نەكات.

گوتى: بەئىن لاي ئەم ناپاكانە نىيە.

گوتم: ئىستە قەرزت لە سەر ماوھ.

گوتى: دوومانگە قەرزم لە سەر نەماوھ و پارەيى باشم پىكەوھناوھ.

گوتم: بۆ ناچىتەوھ بۆ لوبنان و لەگەل خىزانندا بژى، تا ئەوپۇ تۆ تاوانبارنىت، بەلام گەر لەمەولا لىرە بمىينى و ئەم كارانە بكەى، تاوانبار

..... وئَلَّ

دەببیت، چونکە تۆ ئیستە بە ئارەزوی خۆت کار دەکەیت، بێنەوێی کەس لەبەر قەرز زۆرت لێبکات.

بیریکی قوولی کردووە و گوتی: قسەئێ تۆیە، وا چاکە بپۆمەووە و ئەم کارە جیبینم.

گوتم: هیوادارم بپۆیتەووە و چیبیدی لێرە نەمینی.

گوتی: بەلێنبی له سبەینێو، بەرەو لوینان بچمەووە.

گوتم: سوپاستدەکەم کە بە قسەم دەکەیت، هیوادارم بچیهووە باوہشی نیشتمان و خیزانەکەت، بەلام وستم ئەمشەو پرسساریکت لێبکەم، بەسەرھاتەکەت پرسسار کردنەکەیت دواخستم.

گوتی: داوای لیبوردنەکەم، سەرم ئیشانی بە بەسەرھاتی خیزانەکەمان ھەرچی پرسساریتیش ھەبە بیلێ، دەیکەمە سەرچاوانم.

گوتم: جگە لە (قاھیرە) کوئی دیکە (مەلھا - تیاترۆخانە) ی زۆرە، بە تاییبەت ئەو شوینانەئێ کچی عێراقی کاری تیدەکەن؟

کەمئێ بیری کردووە، گوتی: مەلھا لە (ئەسکەندەرییە، مۆرسامەتروخ، ئەسوان) زۆرە، زۆر بەئێ کچانی وولاتانیش لەوئێ کار دەکەن.

گوتم: سوپاس، من تەنیا بۆ ئەو پرسسارە بانگم کردووی.

گوتی: منیش زۆر سوپاستدەکەم، ئیستە ھەستدەکەم مۆرقم، چونکە بپارمدا بچمەووە باوہشی نیشتمان و خیزانەکەم، سۆزی باوک و دایک و خوشکەکانم لە نامیزدەگرم و بەم پارەئێش کاری بۆ باوکم دەدۆزمەووە، سەر لە نوێ ژسانی خیزانیمان بەختەووە دەکەینەووە. دەسپهینا و تەوقەئێ لەگەڵ کردم و بە دلخۆشییەووە چووہ خوارەووە.

بەییانی خۆم ئامادەکرد و چوومە لای کارگێرئێ ئوتیلەکە، (دونیای) لەوئێبوو و داوای ئەوئێ دەکرد، چ پارەئێ کارکردنی ماوہ بیدەئێ، تا بۆ

..... وئىلى

لوبنان بېرواتەۋە. زۆريان لىدەكرد نابى بېرۆى، چونكە تۆ باشترین كارمەندى ئوتتېلەكەى. بەلام من پىمگوتن: ئەو ئارەزۋوى خۆيەتى، كار ناكا و بۇ وولاتى خۆى دەچىتەۋە.

دونيا گوتى: قسەى ئەم برايمە، چونكە بە راستى برامە و پىنى راستى پىشانداوم، پارەكەم بۇ ھەژماردە بكەن و بىمدەنى، با ئىرە جىيىلم.

پارەكەى ئەويان ھەژماردە كرد و منىش چىيم مابوو ۋەرمگرتەۋە. ھەردووكمان بە جووتە چووينە دەرەۋەى ئوتتېلەكە.

فرمىسك لە چاۋەكانى دەبارى گوتى: تا مردن سوپاسى تۆ دەكەم، بەلام ھەزمدەكرد ناو و ناونىشانى بزانم.

گوتم: ناوم (بېراره)، (كوردم)، خەلكى كوردستانى عىراق.

گوتى: ناونىشانى تەواوم دەۋى.

گوتم: من و تۆ يەكدى نابىننەۋە، لەبەر ئەۋە پىۋىست ناكات، با دەرنگت پىنەچى، بگەرە فرۆكەخانە.

تاكسىيەكى گرت، دوو ماچىكردم، سەرکەوت و پۆيشت تا دووركەوتەۋە بە دەسى باى باى بۇ دەكردم.

منىش دوا سەرنجمدا و تاكسىم گرت بەرەو گەراجى ئەسوان.

(۹)

گەيشتمە گەراج، بە پاسىكى پتۇل نىسان بەرەو ئەسوان كەوتىنە
رى، لە تەنىشت گەنجىكى قات لەبەر دانىشتبووم، لە پاش نيوكاژىر لە
بىدەنگى، ھەز مەرد قەسە لە گەل بەكەم، گوتم: كەشۈھەواى ئىرە لە گەل
وولاتى ئىمە زۆر جىاوازىى ھەيە.

گوتى: تۇخەلكى كوئى؟

گوتم: عىراق.

زۆر بە رىزەو ھەزەتەنى لىكردم و گوتى: عىراقىم زۆر خۇش دەوى،
كاتى خۆى باوكم لە عىراق كارىدە كرد و بە ھۆى كار كردنى باوكمەو
توانىم زانكو تەواوبكەم.

گوتم: جەنابت چىيىت تەواو كردووھ؟

گوتى: مەن دەرچووى كۆلىزى ياسام، ھەك پارىزەرى دامەزراوم و بە
ئىوارانىش لە ئەسوان نوسىنگەى تايبەتىى خۇم ھەيە.

گوتم: خۇشحالم كە پارىزەرى، مەنىش لە عىراق دەرچووى كۆلىزى
(تويزەرى كۆمەلایەتتىم)، لە فەرمانگەى بەشى مافى مروۋە كار دەكەم.

ئەويش خۇشحالى خۆى دەرپرى، چەن كارىزى لە بارەى باسكردنى
ژيانى عىراق و مىسر دواين. كە لە ئەسوان نزيكبووينەو، گوتى:
ھەز دەكەم بۇ مالى ئىمە بچىن و لە خزمەتدا بم.

گوتم: سوپاس، دەمەوى بۇ ئوتىلىكى ناياب و باش بچم، بەلام نازانم
لىرە چ ئوتىلى زۆرباش و نايابە؟

گوتى: ئوتىل (زەفاف)، لە سەر كەنارى پووبارى نىلە، شوپىنىكى زۆر دىڭىرە. لە جاننا دىبلۇماسىيەكەى كارتىكى دەرھىنا وگوتى: ئەم كارتە ناوئىشانى نوسىنگەكەمە، زۆر خۇشحال دەبىم سەردانىم بگەى.

زۆر سوپاسم كرد، گوتم: دىنبايە سەردانىت دەكەم.
گەيشتىنە گەراج و ھەموو دابەزىن، پارىزەرەكە تاكسىيەكى بۇ گرتەم و گوتى: ئەم ھاورپىيە بگەيەنە ئوتىل زەفاف. بە زۆرىش كرىى تاكسىيەكەى دام.

لە پىش دەرگاي ئوتىلەكە دابەزىم، باخىكى فراوانى لە پىشداپوو، بە گولۇگولۇزار پارازابوۋە. چوومە نىو ئوتىلەكە، كچ و كورپى ھاتنە پىشوازىم، جانناكەيان لىۋەرگرتەم و كەوتنە پىش بۇ لاي كارگىرى ئوتىلەكە. كارگىرەكە كچىكى زۆر جوانبوو، خەلكى وولاتى تونس بوو، بە پويەكى خۇشەوۋە زۆر خىرھاتنى لىكردم، ناسنامەكەم دەر كرد و گوتم: ژورىكى زۆر باشم بۇ دابىنكە، كە (پاداشتى زۆر باشم پىدا)، پاداشتەكەى ۋەرگرتەم و بە پويەكى خۇشەوۋە گوتى: ژورىكە دەپروانىتە سەر پووبارى نىل.

گوتم: سوپاس، ئەم پارانەم لىۋەر بگرە، لە بەشى پاسپاردە بىنوسە. پارەكەى لىۋەرگرتەم، بىنى زۆرە پتر پىزى لىگرتەم، كلىلەكەى داىە دەس ئەو كچەى لە پىشوازىيدا بوو، گوتى: بىگەيەنە ژورەكەى خۇى و چىى وىست بۇى جىبەجىبەكە.

ژورەكە ۋەك ھەمان ژورى ئوتىلەكەى قاھىرە بوو، بەلام ئەمىيان بەلەكۆنەى ھەبوو، دەپروانىيە سەر پووبارى نىل كە بە ھەواى فىنكىى و شەپۆلەكانى دىى دەكردمەۋە. پاش پشودان، ھەر ۋەك كارى ئاسايىم،

له نزيكى نيوه شه واندا بۆ مه لهاكان ده چووم، چونكه له و كاته زۆر قه ره بالغ ده بوو، ته ماشاي هه موو ئه و كچانه م ده كرد له مه لهاكه بوون. پاش چهن شه ويك وي لیبوون به دواي كچاني ئه نفال، له چهندين مه لهاي ئه و شاره، بي نومي د بووم كه ناتوانم بيان دۆزمه وه.

شه ويكيان زۆر بي زار بووم، كه مي زووتر چوومه ده ره وه ي ئوتيله كه، مه لهايي هه بوو هه ره له دووره وه له بهر گلو پي سوور، سووري ده كرد ه وه، كه زياتر نزيك كه وتمه وه (مه لهاي هه مرغ) نووسرابوو، له ده رگا كه چوومه ژووره وه، هه رچاوم ده گي را، له گو شه يه كي مه لهاكه دانيشتم و بوتلي بيره م داوا كرد و خوم پيوه ي خه ري ك كر دبوو، ته ماشاي هه موو ئه و كه سانه م ده كرد كه له ده رگا كه ده هاتنه ژووره وه.

كچيكي نزيك ته مه ن ٢٥ سال هاته نزيك ه وه، گوتي: من ناوم (نورا) يه دانيشم؟

گوتم: من په له مه ، گه ر داده نيشي ته نيا يه ك بيره م له گه لدا بخوره وه و ئه وسا من جيتده هي لم.

كه دانيشت، بانگي گه رسونه كه م كرد، داواي دوو بيره م لي كرد، يه كيان بۆ ئه و، ئه وي دي بو خوم.

گوتي: تو به ميسيري ناچي، وانيبه؟

گوتم: من عيراقبي م، ئه ي تو؟

گوتي من ميسيري م، خه لكي (ئه سوان) م.

گوتم: خو شحالم.

گوتي: په له ي چيبته، نه مشه و هه زده كه م پي كه وه بين و پاشان له گه لت دي مه وه.

گوتم: داواي لي بو ردن ده كه م، كارم زوره.

.....وَيْلٌ.....

بەم باسانەو بەرەكەى تەواوكرد، كە زانى پتر سوودم لىنابىنى
هەستاوچوو بۆ لای كەسىكى دى.

بانگى گەرسۆنەكەم كرد گوتم: سى بىرە چەن دەكا.

گوتم: بەلەى چىيەتە، خەلكى وا تازە دىن.

گوتم: راستە، بەلام بىزارم و دەمەوى بۆ ئوتىل بچمەو.

گوتم: لە چ ئوتىلىكى؟

گوتم: لە ئوتىل (زەفەف)، لە سەر پووبارى نىل.

گوتم: لەو شوینە خوۆشە بىزارى، گەر ئارەزوو بكەى كچىكى جوانت

لەگەل دەنىرم بىزارى و ناخۆشىيت لە بىرپاتەو.

هەناسەيەكەم هەلكىشا، بىهيوايىم پيشانەدا، ئەويش گوتم: دەزانم

نامۆى زۆر ناخۆشە، بەلام بەم رابواردنانه لە بىرخۆتى بەرەو.

گوتم: كچى زۆر جوانتان هەيە؟

گوتم: مەلهاكەى ئىمە بە ناوبانگە، كچى (رۆمانى، لوبنانى،

سورى، تونسى، ئىتالى، عىراقى، فەرەنسى و زۆرى دىكەمان

هەيە.

گوتم: من عىراقىم، كچى عىراقىم دەوى.

گوتم: بە سەرچاو، بەلام حەز بە چ جۆرە جوانى دەكەى؟

بىرمكردەو وەسفى جوانى خوشكەكەم بكەم، لە كاتى ئەنفالكردىدا

تەمەنى شازدە سال بو، هەر بۆيە گوتم: تەمەنى سى سال بە سەرەو

بى، (چاو رەش، بالە بەرز، سوور و سپى بى)، ئەم داواكارىيەم، دەروونى

ئالۆزانم و تەزوويىكى بە سەرپاي جەستەمدا تىپەران.

ناونىشانى لىوەرگرتەم، گوتم: يەك كارثىرى دىكە دەگاتە ژوورەكەت.

چوومه دهرهوهی مه‌هاکه، هییدی هییدی ده‌پویشتم، بیرم زور
 ئالۆزبوو، ده‌مگوت: ده‌بی له پریکدا خوشکه‌که‌م بیته ژوره‌که‌م و
 نه‌مشه‌و به یه‌کدی شادبینه‌وه. که سه‌یری کاریره‌که‌م کرد، نیوکارژی‌ری
 به‌م خه‌یالانه‌وه ریگه‌م بریبوو، له پر په‌له‌کردنی له ده‌روونمدا
 دروسبوو، ده‌مویست زوو بگه‌مه‌وه ئوتیله‌که، نه‌وه‌کو خوشکه‌که‌م له
 چاوه‌روانی بی، نه‌متوانی به ری‌دا برۆم، یه‌کسه‌ر تاکسیم گرت تا به
 زووترین کات بمگه‌یه‌نیته ئوتیله‌که.

به په‌له له تاکسیه‌که دابه‌زیم و چوومه ئوتیله‌که‌وه، هه‌رچاوم ده‌گیرا
 ئاخۆ ده‌بی خوشکه‌که‌م نه‌هاتبی و له هۆله‌که چاوه‌روانییم بکا، به
 کارگیری ئوتیله‌که‌م گوت: هیچ که‌س پرسیری نه‌کردووم؟
 گوتی: نه‌خیر.

گوت: بۆ ژوره‌که‌م ده‌چم، هه‌رکه‌سی پرسیاریکردم، تیلیفۆنم بۆ بکه.
 له ژوره‌که‌م، له هۆله‌ بچووکه‌که‌ی ژوره‌که‌م، له سه‌ر قه‌نه‌فه‌که
 دانیشتبووم، جگه‌ره‌یه‌کم داگیرسان، مژیکم له جگه‌ره‌که‌مدا و ده‌مویست
 بیربکه‌مه‌وه چۆن پیشوازیی له خوشکه‌که‌م بکه‌م. زه‌نگی تیلیفۆنه‌که
 لییدا، به په‌له به ده‌سه له‌رزۆکه‌که‌م هه‌لمگرت، له کارگیره‌وه بوو گوتی:
 کچی ناوی (نه‌مه‌ل)ه، عیراقییه، ژماره‌ی ژووری تۆی لایه، بیته سه‌ره‌وه؟
 گوتم: هه‌ر به په‌له با بی.

تیلیفۆنه‌که‌م داخست و به نیوژوره‌که‌دا ده‌خولامه‌وه، هه‌ستونه‌ستم
 لای ده‌نگی لی‌دانی ده‌رگا‌که‌ بوو. چوومه نزیک ده‌رگا‌که، له‌و کاته‌ی له
 ده‌رگا‌یدا، یه‌کسه‌ر کردمه‌وه، به کچی لای خۆمان ده‌چوو، به‌لام
 خوشکه‌که‌م نه‌بوو. نه‌وه‌ی زور سه‌رنجی راکیشام سه‌رپۆشه‌که‌ی بوو،

..... وَيْلٌ

زۆرىش به شهرمهوه هاته ژورهوه، فرموى دانىشتنم لىکرد، له بهرانبهرم و له سهه قهقههكه دانىشت.

گوتم: به خىرىيى، دهتوانم بپرسم ناول چىبه و خهلكى كوئى؟

گوتم: ناوم (ئهمهه) و خهلكى عىراقم.

گوتم: منىش خهلكى عىراقم.

گوتم: دهزانم، چونكه عىراقى نهبوويتايه نهدهاتم.

گوتم: بو به ئارهزوى خوته، يا به ويستى خاوهم مهلهكهيه؟

گوتم: من و چهن كچىكى دى هاوپرېم، هممىشه دژايهتى ئهم كارانه

دهكهين وبه قسهى خاوهم مهلهكه ناكهين، ههربوئيه تهنيا له

چىشتخانهى مهلهكه، خواردن و مهزهيان بو دروسدهكهين.

ئهم وهلامهى زورتر سهرنجى راکىشام، دهمزانى له وهلامه گرنگانهيه

ماوهيهكه له چاوهپوانىيدا بووم.

گوتم: له كوئى عىراق دهژىت؟

گوتم: له باكوورى عىراق.

گوتم: له چ شارىكى باكوورى عىراق؟

به شهرمهوه، پهنگى سووربووه وگوتم: بو پرسىارى شوئنهكهه

دهكهى!!!

گوتم: چونكه منىش خهلكى عىراقم.

گوتم: من و هاوپرېكانم دانىشتوى كوردستانى عىراقىين.

گوتم: دهزانى زور به باشى زمانى عارهبى مىسرىي فېربووى.

گوتم: شازده حهقهه سالىكه لهم ولاتهين، چوئن فېرناين.

دنيابووم كوزده، زور بهزهيم پىدههات، ته ماشاى نيو چاوهكانيم

دهکرد ناخو دهبنى خوشكه گورهكهه نهبنى و شيوهى گوپابى، بهلام ئهو

سەری داخست، منیش پەلاماری ھەردوو دەسێمدا، سەرم بۆی دانوان ، دەسێم توند گووشی .

گوئی: با دوو پێک بخۆینەو، پاشان چیی دەلیی وا دەکەین .
چەن جارێ ئەم قەسەیی گوتەو، بەلام من دەسەکانیم توندتر دەگووشی، دەسیکی بە توندیی لە نیو دەسم راپسکان، گوئی: جاری وازم لییینه با دوو پێک نامادەبکەم .

لە سەرەتاو زۆر بە هیمنی دەگریام و فرمیسم دەھاتە خواری، کە چاوم ھەلپری و چاوەکانی بینیم گوئی: تۆ بۆ دەگری؟
دام لە کۆپەیی گریان، دەسم لە دەسیکردو، دەسەکانم دەلەرزین، نیوچەوانیم ماچکرد، بە زمانی کوردیی گوتم: ئیستە تۆ خەلکی کوردستانی!!؟

حەپەسا و رەنگی بە چەندین شیو گۆرا، گوئی: توخوا تۆ کوردیی!!؟

گوتم: بەلی کوردم ، ناوم (بریارە) و خەلکی کوردستانم .
سەری سوپمابوو، گوئی: نازانم ئەمە راستییە یا خەونە، پاش چەندین سال کۆرە کوردی لەم شوینە دەبینم، پروا ناکەم کاکە گیان پروا ناکەم!!

گوتم: چۆن ئیو گەیشتنە ئیرە؟
گوئی: کاکە گیان گەر تۆ خەلکی عێراق بی و کوردبی، باش دەزانی سەدامی خوینەرێژ، چیی بە سەر کوردستان هیئا، چۆن گوندەکانی پوخواندین و پاشان بە ژن و مندال و پیر و پەککەوتە، کچان و کورانی گەنجەو، بە ناوی شالویی کارەساتی ئەنفالەو بەندی کردین و ئیمەیی کچانیشی بەم وولاتە عارەبانە فرۆشت .

گوتم: خوشکه گیان منیش خه‌لکی گونده‌کانی کوردستانم و دوو خوشک و باوک و زۆربه‌ی کهسه‌کانم نه‌نغالن، من له پێناو ئێوه‌دا، زۆر به نه‌یننی بۆ میسر هاتووم، چونکه زانیومانه کچانمان فرۆشراون به میسر و له مه‌لهاکان کارده‌که‌ن، به هۆی ئێوه‌وه حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان، پارهبه‌کی زۆری بۆ ته‌رخانکردووم، تا بتاندۆزمه‌وه و له‌گه‌ڵ خۆمدا به نه‌یننی بتانگه‌یه‌نمه‌وه کوردستان.

به‌لاماری ده‌سیدام ماچی بکات، به‌لام نه‌مه‌یشت.

گوته‌ی: له‌ میژیه‌ ئیمه‌ چه‌زده‌که‌ین هه‌والی عێراق بزانی، ته‌نیا پۆژی بیستمان سه‌دام پوخواوه به‌لام نه‌مانزانی چیی به‌ سه‌ر عێراق هاتوه، ئه‌رپۆکه‌ خاوه‌ن مه‌لهاکه‌ بۆ چیشته‌خانه‌که‌ هات، گوته‌ی: کورپکی عێراقیی ده‌یه‌وی نه‌مشه‌وه له‌گه‌ڵ کچیکێ عێراقییا بی، ده‌پارایه‌وه‌ و ده‌یگوت ته‌نیا نه‌مجاره‌ به‌ قسه‌م بکه‌ن.

منیش به‌ ده‌سته‌ خوشکه‌کانم گوت: من ده‌چم، با هه‌والی عێراق بزانی، هه‌ر بۆیه‌ به‌ خاوه‌ن ئوتیله‌که‌م گوت، من ئاماده‌م بۆ لای ئه‌و کورپه‌ عێراقییه‌ بچم. ئه‌ویش زۆر خۆشحالبوو که‌ بۆ یه‌که‌م جاره‌ پارزیی ده‌بین. که‌ منیش بۆ لای تو‌ هاتووم، ته‌نیا بۆ وه‌رگرتنی هه‌والی عێراقه‌، به‌لام نه‌مه‌زانی خۆشته‌ترین هه‌والم ده‌سه‌ده‌که‌وی، نه‌مه‌زانی کوردستان ئازاده‌ و حکومه‌تی کوردیی دروسبووه‌، باشبوو به‌ زوویی خۆمان به‌ یه‌کدی ناسان، چونکه‌ نیازم باش نه‌بوو.

گوتم: بۆچی؟

جانتاکه‌ی هینایه‌ پێشه‌وه‌ و شوشه‌یی ده‌رمانی لێده‌ره‌ینا، گوته‌ی: ئه‌م شوشه‌یه‌ (ژه‌هره‌)، هه‌ر بۆیه‌ ده‌مگوت پێش رابواردن با دوو پێک

.....وَيْلٌ.....

بخۆينهوه، چونكه به نيازبووم بيكههه پيكهه كهتوهه و ژهر خواردت بكهه و بتكوژم.

گوتم: به راستی ئیوه جیی شانازیمان، كه هه میشه ويستوتانه ئابرووتان بیاریزن.

گوته: ئیمه بهرهنگاری درندیتی جهللا دهكانی پژیمنانگرد، گهرچی زۆر ئازاریانداين، ئابرووی هیندیکیان تکاندین، کچیتییان لیسهندین بهلام ئیمهش "هینزیکمان دروسکرد به ناوی (هیزی گیانی تۆلهی کچان)" بهو هیزه توانیمان دوو كهس له جهللا دهكان بکوژین.

ئهو ههواله خووشه، سهری سوپهینام، گوتم: به راستی ئیوه قارهمان بوونه، چۆن توانیتان؟!.

گوته: ئهو قارهمانیتییه دهگه پینمهوه بۆ کچی ناوی (نهسرین) بوو. گوتم: دههوی باسی بهندیتی خۆتان بکهی، چۆنیش ئیوهی کچان توانیتان دوو جهللا بکوژن؟

گوته: "چوارسهه کچ دهبووین، به زۆر له دایک و باوک و براکانیان جیاکردینهوه و له هۆلیکی بچووک بهندیان کردین، له نیوهشهه ودا چوار له جهللا دهكان دههاتن به ئارهزوی خویان، پینجیان لیهه لدهه بژاردین بۆ رابواردنی شهویان، ههر به لیدان و قزراکیشان دهیانبردین، شهوی لهو شهوانه، (نهسرین)ی قارهمان، یهکی بوو لهو پینج کچه، که له بهره بهیان گهراندیاننهوه، زۆری پیناخووشبوو به زۆر کچیتیان له دهسه دابوو، بیروکهی تۆلهی کرده میشکمانهوه و دهیگوت ئیمه چوارسهه کهسین، ئهو درندانهی شهوانه دین و لیمان هه لدهه بژیرن، چوار کهسن، بۆچی بهرهنگاریان نه بینهوه و ئهمجاره یان که هاتنهوه بیانکوژین. له سههه تاوه هیندی کهس رازی نه بوون، بهلام که دیسانهوه هاتن و

پینجی دیان لیئه لبرژاردین و به ره به یان گه پراندیان نه وه، نه وانیش پالپشتی بیروکه که ی (نه سرین) یان کرد. نه و (نه سرین) ه هیئد به توانا بو، توانی گیانی تۆله له میشکی هه مووان دروسبکات و هیزی دابمه زیننی به ناوی (هیزی گیانی تۆله ی کچان). چوار تپیی دامه زراند تا هر تپیی بتوانی جه لادی له ناو به ری. پیلانیکی دانا بو کاتی هاتنیان، هه موو له چاوهروانی کاتی هاتنی درنده کانی شهو بووین، به لام نه مجاره یان پیچه وانه ی جارانی دی بووین، هه مووان به عیشقه وه به ره و پیری مهرگ ده چووین و پیروزی ووشه ی شههید و گه یشتن به کاروانی شههیدان، له ناو بردنی درنده و داوینپیسان، تۆمارکردنی چالاکیه کی بیوینه بو هیزه که مان، پیروژترین دروشمی ئیمه ی کچان بو. له نیوه شهو جه لاده کان هاتنه ژوره وه، ویستیان دیسانه وه لیمانه لبرژین، هه مووان به جاری شالوامان بو بردن، دوانیان کوژران و دووانه که ی دی رایانکرد، پاشان کوئه لی چه کدار هاتن و شه پرکی بیوینه مان له گه لیان نه جامدا، پازده یان لیشه هیدکردین، پاش چهن پوژی دووان له برینداره کانیش شههیدبوون، ئیدی دوا ی نه و شه ره جه لاده کان نه یانده و یرا شه وانه بینه وه."

له پاش چهن پوژی لیژنه یی هات ، گوئی: ئیوه ی کچان نازاده کرین، له سه ره تا وه چه فتا کچیان لیئه لبرژاردین، له و چه فتا کچه، (نه سرین) ی پاله وانیی هیزه که مانی تیدابوو. له پاش نه وان (۲۸) ی دیکه یان هه لبرژارد، له و بیستوهه شته ئیمه یشی تیدابووین، سواری فرۆکه یان کردین و گه یشتینه میسر. ئینجا زانیمان فرۆشراوین.

نه و شه ره مان دژ به جه لاده کان، توانای هیز و تۆله ی پته و کردین. هر بویه له م غوربه تییه ش کهس نه یتوانی به سه رماندا زالی، هه میشه

به یه‌کدیمان ده‌گوت (ئی‌مه بهو بی‌هیزی و برسی‌تی و درندی‌تی
جه‌لاده‌کانه‌وه) توانیمان چاویان بشکینین، ئه‌ی دژ بهم ترسنوک و
داوینپیسانه ناتوانین هیچ بکه‌ین.

گوتم: به راستی ئی‌وه شایانی هه‌موو شتیکن، پیویسته ئی‌وه له
به‌رزترین لووتکه‌ی کوردستان په‌یکه‌رتان بو بکری، به‌لام پیمبلی، ئی‌وه
چهن که‌سن لهو مه‌له‌یه‌دا کارده‌که‌ن؟

گوتی: لهو بیستوه‌هشت که‌سه، ده که‌سمان بو ئیره هاتین، هه‌ژده‌که‌ی
دی بو شوینی دیکه‌یان بردن، به‌لام تا ئه‌ورۆ هه‌وآیان نازانین.

له سه‌ره‌تاوه ویستیان وه‌ک کچانی دیکه‌ی مه‌له‌اکه هه‌ر جاره‌ی به
ده‌س داوینپیسیکه‌وه‌بین، به‌لام هه‌ر یه‌که‌م شه‌و، به‌ره‌نگاریان بوینه‌وه
و سه‌ری دوان لهو داوین پیسانه‌مان شکاند کاتی که به سه‌رخۆشی
ده‌هاتن و ده‌یانویست ده‌سوازیی و کاری خراپمان له‌گه‌لدا بکه‌ن.

خاوه‌ن مه‌له‌اکه زۆر ترسا، گوتی: به‌پاره‌یه‌کی ئیجگار زۆر ئی‌وه‌م
کری‌وه، پیویسته پوویه‌کی خۆش بدنه ئه‌و که‌سانه‌ی پوو له
مه‌له‌اکه‌مان ده‌که‌ن، ئه‌گینا مه‌له‌اکه‌مان تیکده‌چی و که‌س پوومان
تیناکا.

تیمانگه‌یانندن زمانی عاره‌ببی نازانین و پیناده‌ین هیچ که‌س
ده‌سدیری‌تیمان بو بکات، گه‌رنا ئه‌وا له‌م شه‌ره‌ش ترسناکتر ده‌بینی.
ناچارپوو دوورمان بکاته‌وه له‌ نیو مه‌له‌اکه، له‌ چیشته‌خانه‌ی مه‌له‌اکه
ته‌نیا خواردن و مه‌زه‌یان پی ئاماده ده‌کردین. جاروبار ده‌هات و قسه‌ی
خۆشی بو ده‌کردین و ده‌یویست وا بکات هه‌ز به تیکه‌لبوونی
داوینپیسانی مه‌له‌اکه‌مان بکات، به‌لام هه‌وله‌که‌ی بیسوودبوو.

شەوئىكىيان سەرخۆشىكى بۇ ژوروى (فەھىمە و فاتىمە) نارد، دور خوشك بوون لەو ژورودا دەنوستن، زۆرىش جوانبوون. كە گوئىمان لە ھەرا و ھوربا بوو، من و (نورا) كە لە ژوروى تايبەتتى خۇمان بووين، بە پەلە چووین بۇ ژوروى (فاتىمە و فەھىمە)، چووینە ژورودە، سەرخۆشەكە كەوتبوو، ھەر بە بوتلە بىرەكەى دەس خۇى، لە چەن لايەكەو سەريان تەقاندبوو، كە لىى ووردبوومەرە، ەك ئەو جەللادە ھاتە پىش چا و كە لە نىو پزىم كوشتوبوومان. يەكسەر فاتىمە پىيگوتىن: ويستى نابرومانبەرى، ئىمەش پەلامارمان دا و بوتلكەمان لە دەسى سەند و ھەر بەو بوتلە كوشتمان.

گوتم: دەستان خۆشېى، ھەر ئىستا بە نھىنى فېرى دەدەينە رووبارى (نىل)وھ و ژورودەكەش پاكدەكەينەوھ تا كەس ھەست نەكات، بەلام لە پرىكدا گوئىمان لە خاوەن مەلھاكە و چەن كەسىكى دىكە بوو، زۆر بە پەلە بەرەو ژورودەكانمان دەھاتن، پامانكرە ژورودەكەى ئىمە و ھەستمان لىراگرتن، گوئىمان لىبوو دەيگوت، ھەر ئىستا پۇلىس بانگدەكەم. (فاتىمە و فەھىمە) گوتيان، ئىمە با رابكەين، گەر خۇمان خستىتتە رووبارى نىلەو، خۇمان بە دەسەو نادەين، ھەردووكيان پۇيشتن، بەلام ئەوھى جىى داخە، لە پاش يەك ھەفتە تەرمى ھەردووكيان لە كەنارى رووبارى نىل دۆزرايەو، ئىمەش لە گۆرستانى غەربان لە ئەسوان ناشتمانن. ئىدى لەو شەوھەو، ھىچ كەس نەيدەوئىرا نزيكمان بكەوى، تەنيا كارى چىشتخانەمان دەكرد.

سەرم لە قارەمانىتتى كچانمان سورمابوو، ھەر يەككىيان خانزادى بوون، گوتم: گەر ئەو جووتە خوشكە ناويان (فاتىمە و فەھىمە) نەبوايە، دەمگوت خوشكەكانى منن.

گوتی: ناوی کوردییان گۆریوین، من ناوم شیلان بوو، کردیان به
(ئەمەل).

ئەو خوشکەکانی تۆ ناویان چیی بوو، شیوهیان چۆن بوو؟
گوتم: ناویان (نالاً و کوردستان) بوو، کەمێ شیوهیان به تۆ دەچوو.
گوتی: ناتوانم بڵێم خوشکەکانی تۆن، چونکە ئەم باسکردنە وای بۆ
پازدە سال دەچی و ناویانم لە بیر نەماوه، بەلام وای بزانم لەو ناوانەوه
دورن، شیوهشیان پێم دەچوو، چونکە ئێمە لە هەرە جوانەکان بووین
بۆیە هەلیان بژاردووین بۆ ئەم شوێنە.

دەنیایی لە دەرووندا دروسبوو کە ئەو دووانە خوشکی من، زۆریش
ئەو وەلامم پێخۆشبوو، پتریش، کە خوشکەکانم لە پێناو ئابروویان ،
داوینپسیکیان کوشتوو، جگە لەوەش ئەندامبوونە لە خەباتی (هیزی
گیانی تۆلە کچان). گوتم: وای بۆ خوشکە (شیلان)، بە خۆتەوه هەشت
کەستان لە مەلهاکە ماون.

گوتی: نەخێر، یەکێ دیکەمان بە نەخۆشی شیرپەنجە میشت گێانی
سپارد، ئەویشمان لە تەنیشت (فاتیمە و فەھیمە) ناشت.

گوتم: کەواتە دەبێ هەر (حەوت) تان لەگەڵ خۆم بەرمەوه، پاشان
ماوهێکی دی دیمەوه، (هەژدە) کچەکە دی کە دەدۆزمەوه.

گوتی: کاکە گیان، تۆ بە راستە ئێمە دەبەیتەوه کوردستان!!!

گوتم: بەلێ بە راستم، بەلام دەبێ ئەم کارە زۆر بە نەینیی
ئەنجام دەم، ئێوەش دەبێ ئاگاداربن و باسی نەکەن، هەوڵ دەدم هەر لە
سبەینێوه پێکە بدۆزمەوه کە چۆن بتوانم بە نەینیی لە میسرەوه
بتانگەرێنمەوه بۆ کوردستان.

له خۆشياندا دەگريا، به لچكى له چكه كهى ويستى چاوه كانى بسپرى،
كلينسم بۆى هينا تا چاوى پييسپرى، وهرى نهگرت و گوتى: (كاكه)
حهزده كهه ههه بهه له چكه چاوم بسپرم، ديارى باوكمه و زۆر لام
پيروزه. چاوه كانى سپرى و گوتى: كاكه گيان، من له خۆشيان دهگريم،
له خۆشى نهوهى دهچمهوه باوهشى نيشتمان، دهچمهوه گونده كه مان،
به لام كاكه گيان چۆن ده توانى بمانگه رينيتهوه!!؟

گوتم: (پاريزه رى) له نه سوان بووه ته هاوپم، كورپكى زۆر زيره كه،
ناو نيشانى نوسينگه كهى پيدام سهردانى بكهه، سه به ينى بۆ
نوسينگه كهى دهچم و داواى ريگه چاره يه كى ليده كهه.

گوتى: ههزده كهه به زويى به يانى بيت تا نهه هه واله بگه يه نمه
دهسته خوشكه كانم، چونكه زۆر له ميژه چاوه روانى هه واله يكىن يا
بينينى كوردى به زمانى كوردى له گه لماندا بدوى، ده سه كانى روو له
ئاسمان هه لپرى و دايكه ئاسا نزاى بۆ ده كردم و ده پارايه وه خوا
سه ركه و تووم بكات له نه جامدانى نهه كاره پيروزه.

ته ماشاى كاژير كهه كرد له سى شوه تپيه رى بوو، گوتم: زۆر نه ماوه
بۆ به يانى، با كه مى بنووين. نهه له سهه قه ره ويژه كه و منيش له سهه
قه نه فه كه نووستين. وا هه ستمده كرد نهه شه وه خوشكم ميوانه.

به يانى له كاژير (7) به ناگاهاتين، نه من بروام ده كرد كچه نه نفاليك له
ژوره كه مديه، نه نه ويش برواى ده كرد له ژورى كوره كوردى زۆر به
ئارامى و بيترس نووستوه.

ته ماشايم كرد و گوتم: پيشنه وهى بچينه خواره وه، پارهيى باشت
ده ده مى بيدره ده ست خاوه ن مه لهاكه، پييشى بلى تا نهه كوره
عيراقيه ليره بيت، شه وانه بۆ لاي دهچم و پارته بۆ دينمه وه، بهه فيله

..... وئَلَّ

دەتوانىن يەكدى بىينىن، بەلام نابی هەست بکات، دەبى هەمووان
نەينى بپارىزىن.

لە پاش نانخواردنى بەيانى، (شىلان)م بە تاکسى گەياندەوہ مەلھاکە،
بە ھۆى ئەو کارتەى پارىزەرەکە پىيدابووم و ژمارەکەيم وەرگرت،
پىوہندىيم پىوہکرد، ئەویش زۆر خوشحالبوو و کارژىرى (۲) ى ئىوارىي
لە نوسىنگەکەى خۆى ديارىکرد تا يەکدى بىينىن.

(۱۰)

لە كاژىرى سى گەيشتمە نوسىنگەكە ، يەكسەر ناسىمىيەوہ و
گوتى: تۆچەن پۇژە بۇ ديارنيت؟

گوتم: ھىندى كارى تايبەت خەرىكى كىردىبوم .

زەنگى لىدا و سكرتيرەكەى ھاتە ژورەوہ، پىيگوت: ئەم براىە
مىوانى خوشەويستە و لە عىراقەوہ ھاتوہ، بزائە چىي دەخواتەوہ.

ئەويش زۇر خىرھاتنى لىكردم، گوتى: چىي دەفەرمووى؟

گوتم: گەر ھەيە، نىسكافە.

گوتى: بە سەرچاوان. پارىزەرەكەش گوتى: بۇ منىش نىسكافە.

پاش خوادنەوہى نىسكافە و باسكردنى زۇر شتى لاوہكى. گوتم: بۇ
كارىكى زۇر نەينىيى و تايبەتىيى بۇ لاي جەنابت ھاتوم، چونكە لىرە
كەس ناناسم، تەنيا تۇنەبى، جا دەمەوى ھاوكارىيم بكەى و جىي
متمانەمان بى.

گوتى: دلنبايە، چىي ھەيە لە دلندا مەيھىئە.

گوتم: دەرکردنى پاسەپۇرتە.

گوتى: زۇر ناسانە، نەينىيى بۇ چىيە؟

گوتم: بۇ چەن كچىكى عىراقىيە و پاسەپۇرتيان نىيە.

گوتى: ئەى چۇن گەيشتوونەتە مىسر؟

گوتم: بە نەينىيى و قاچاغ ھاتوون.

گوتم: سبهینى ئەم کاتە سەر دەدمەوه و داواکارییهکەت جیبەجى دەکەم، بەلام هیوادارم زۆر نەینى بی.

گوتم: من لە تۆ پتر حەز دەکەم نەینى بی.

مالاوا بوونم لی کرد و چووم بەرەو ئوتیلەکە، یە کسەر پێوه ندییم بە خاوەن مەلهاکەوه کرد گوتم: دەتوانى ئەمشەو (ئەمەل)م بۆ بنیى، چونکە دوینى شەو، خۆشترین شەوم بوو.

گوتم: بیخەمبە، پاش دە خولەکی وەلامت دەدمەوه.

چوومەوه ژورەرکەى خۆم، زەنگى تیلیفۆن لیدرا، کارگێرى ئوتیلەکە گوتم: (مەلهاى حەمرا) لەگەڵتایە، خاوەن مەلهاکە بوو، زۆر بە خۆشییهوه گوتم: جگە لە (ئەمەل)، کچی دیکەش دەیهوی بۆ لات بی، ئەویش عێراقییه و هاوڕی (ئەمەل)ە.

گوتم: زۆرچاکە، با ئەویش ئەمشەو بی.

لە خۆشییان گوتم: هەر ئیستە و بە زووترین کات خۆم دەیاننەیم.

گوتم: منیش سبهینى دوو هیندەى پارەکەى ئەو پۆت بە (ئەمەل)دا بۆ دەنێرم.

گوتم: هەر ئیستە بە ئۆتۆمبیلەکەم دەیانگەیهنمە لای جەنابت.

گوتم: سوپاس، منیش وا لە چاوەروانییم.

چوومە بە لەکۆنەکە و تەماشای پووباری (نیل)م دەکرد، هەردوو خوشکەکەم، فریشتە ئاسا دەسیان لە نیو دەسى یەکدیابوو، لە کەنارى پووباری (نیل) تەماشایان دەکردم، ببوونە پەرى دەریا، زەردەخەنە پاکوبیگەردەکەى مندالیان بۆ دەنواندم، جاروبار پڕیشکی شەپۆلى پووبارەکە، کراسە سپییه ئاوریشمییهکەیانى تەردەکرد، ئەوانیش چەن هەنگاوی دەهاتنە پێشەوه، پتر هەنگاویان دەنا، تا وەک دوو بالندە

هه لڤين، به ره و پووم ده هاتن و زهرده خه نه يان بؤ ده كردم و ده يان گوت: كاكه (پريار)، له ميژ بوو له چاوه پوانى بووين، تا بمانگه يه نيته وه كوردستان، وه كو جارن له گونده كه مان پي كه وه ژيان به سهر به رين، هيدي هيدي هاتنه پيشه وه، ئاميزم بؤ كردنه وه تا چهند ماچيكي خوشه ويستيان له گه ل بگورمه وه، ليدانى ده رگاي ژووره كه م به ناگاي هينام، ئه وانيش ده سه ناسكه كانيان به رزكرده وه و گه يشتنه وه كه نار، له كه ناريش چهن ههنگاوى به سهر ئاوى پووبارى نيله وه پويشتن، دوا ناوړ و زهرده خه نه يان ليدامه وه، دووباره له ده رگا درايه وه، منيش پتر به ناگا هاتمه وه، دلّم ده لرزي، نارهق به نيوچه وانمدا ده چورايه وه، به په له چووم ده رگاي ژووره كه م به ده سي له رزوكم كرده وه، هه ردووكيان هاتنه ژووره وه، (شيلان و هاوړي كه ي)، فريشته ناسا، هاتنه ژووره وه، شانيان ماچكردم و منيش زور به تامه زرووه، نيوچه وانيانم ماچكرد، و امده زانى هه ردوو خوشكه فريشته كه ي ئيستام بوون و هاتنه باوه شم. به په رنگ و پوخسارم، كه سوور هه لگه را بووم و نارهقم كردبوو وا تيگه يشتن كه له وان شه رمده كه م، كه دانيشتېن، به نارامى و هيدي هيدي به ته واوى به ناگا هاتمه وه، به (زارا) ي هاوړي ناساندم، زارا گوتى: كاكه گيان، ئيمه هه موو تامه زروى ئه وه ين بگه ريينه وه كوردستان، گه ر بؤ ساتيكيش بى بچمه وه گونده كه م و به چه موباغى گونده كه م چاو و دلّم پوونبېته وه، پاشان گه ر بشمرم گرنگ نيبه، چونكه گۆشتوئيسكم، تيگه ل به خاكي گونده كه م ده بى، توخوا كاكه گيان فريامانكه وه و ئه و هيوايه مان بيته دى.

گوتم: به دلنيايييه وه ده تانگه يه نمه وه، چونكه ئه وړو چوومه لاي پاريزه ريكي هاوړيم و به لينييدا هاوكاريمان بكات، داواى ته من و

وینەتانی کردووہ بۆ (ناسنامە و پاسەپۆرت)، چونکہ ھەر بە ناوی کچانی میسرییەوہ پاسەپۆرتان بۆ دەردەکات و قیزا و پَسولەیی پۆشتنەرەمان بە فرۆکە بەرەو عێراق تەواودەکات، تا سواری فرۆکەش دەبین ھەر چاودیرییمان دەکات.

شیلان گوتی: کاکە گیان دەسەکانت خوشبی، ئەنجامدانی ئەم کارانە ھەر لە خۆتدی.

زارا گوتی: ئەو ھەموو پارەییە لە کوی دینی؟

گوتم: بۆ (شیلان) م باسکردووہ، بۆ ئەم مەبەستە بێی پارە لە لایەن حکومەتی ھەریمی کوردستانەوہ تەرخانکراوہ.

شیلان گوتی: پارێزەرەکە چ کات ئەم کارانە ئەنجامدەدا؟

گوتم: سبەینی کاتی پرەخسینن، تا لای وینەگری وینەتان دەگرم.

شیلان گوتی: پۆژانە پشومان لە کارژیری (یەکی) پاش نیوہرۆ تا نزیک پۆژاوابوونە، لەو دەرفەتەدا دەتوانین ھەر (حەوتمان) دەریچین و بیین وینەکانمان بگرین.

کامیرای قیدیۆکەم لە جانتاکەم دەرھینا و گوتم: لە ئەو پۆژوہ دەسدەکەم بە وینەگرتنتان، بۆ سبەینیش پاش نیوہرۆ دیم تا بۆ لای وینەگری بچین، بەلام ئیستە دەمەوی (تەمەنەکانتان) بە تەواوی بنووسم، تا سبەینی لەگەڵ وینەکانتان بیدەمی.

زارا گوتی: (کاکە) گیان، ئەو ناوہکانمان؟

گوتم: ئەو بە ناوی (کچی) میسرییەوہ، پاسەپۆرتەکان دەردەکات، دەبی ناوی تازەتان بە باشی بزائن، تا لە فرۆکەخانە ھەلە نەکن.

شیلان گوتی: دەزانی کاکە گیان ئەمجارە ناوی تازەمان لیبنین، ھەر یەکیکمان دەبینە خواوہن سی ناو، ناوی یەکەم لە لایەن دایک و باوک،

.....وَيْلٌ.....

ناوی دووهم له لایه ن پڙیم و خاوه ن مه لهاکه وه، ناوی سییه م سبه ینی دهبیزانین.

زارا گوئی: گرنګ ئه وه یه بگه ینهره، جا چ ناویکمان لیده نری با بنری.
گوتم: ئینشه ئالا له سبه ینیوه کاره کان نه نجامده دین، به لکو له م هه فته یه دا بگه ینهره کوردستان.

گوئیان: قوریان زارت بین، کاکه گیان.

گوتم: ئیوه زور پیروژن، پیویسته جوانترین په یکه رتان بو بگری، کاتی له دهرگاتاندا، دهرنگ کردمه وه، له به له کونه که دا سهیری پووباری (نیل) م ده کرد، هه ردوو خوشکه ئه نفالکراوه کانم بیوونه دوو فریشته و دلیان خوشده کردم و زهرده خه نه ی خوشه ویستیان بو دهبارانم، که دهرگام لیکردنه وه وامده زانی ئه وانن و ئه مشه و لام دهمینه وه، به لام دلنیابن ئیوه ش ئه وانن، ئیوه وه فریشته کان پیروژ و پاکوبیگه ردن، وه (ئالا و کوردستان)، خوشکی خوشه ویستی منن.

(شیلان و زارا)، بیده نگبوون، پاشان شیلان هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوئی: کاکه بو نه چینه به له کونه که و له نزیکه وه ته ماشای پووباری نیل بکه ین.

گوتم: بو نا، فه رموون با بچین.

هه ر سیکمان به رانبه ر پووباری نیل وه ستابووین، سه ری پیزمان بو گیانی پاکیی ئه و دوو شه هیده دانوان، ته ماشای شه پوله کانم ده کرد، (ئالا و کوردستان له سه ر شه پوله کان نوستبوون، وه بيشکه ی مندالییان به هیمنیی پاده ژینران).

زارا گوئی: هه زارخوژگه م به خو یان که گه یشته ن کاروانی شه هیدان.

به‌زه‌یی و سۆزۆم بۆ (شیلان و زارا)، وه‌ك هه‌ر دوو خوشكه‌كه‌م بوو، گریانم بۆیان ده‌هات، به‌لام حه‌زم نه‌ده‌كرد به‌ گریانه‌كه‌م دل‌یان ته‌نگه‌كه‌م، بیدركاندنی یه‌ك وشه، ده‌سیكم خسته‌ سه‌رشانی شیلان و ده‌سه‌كه‌ی دیکه‌م سه‌رشانی زارا، به‌ ناسپایی، به‌له‌كۆنه‌كه‌مان جیه‌یشت و چووینه ژووره‌كه‌ دانیشترین، تا شه‌و دره‌نگی‌كرد و راشكا به‌ پرسیار كردن و وه‌لامدانه‌وه‌ی یه‌كدی به‌ سه‌رمانبرد.

پاشان من هه‌ر له‌ سه‌ر قه‌نه‌فه‌كه‌ نوستم و ئەوانیش بۆ ژووری نوستن. به‌یانی زۆر زوو هه‌ستا بوون، ژووره‌كه‌یان بۆ پاك‌كردبوومه‌وه‌ و جلو به‌رگه‌كه‌یان بۆ شۆریبووم، ئەوسا هه‌لیانساندم و گوتیان كاكه‌ بریار ئیمه‌ ده‌رۆین. گوتم: په‌له‌ مه‌كه‌ن خۆم ده‌تانگه‌یه‌نم. هه‌ردووکیان پێكه‌نین و شیلان گوتی: جلو به‌رگه‌كه‌تمان شتووه‌، جارێ ته‌په‌ و ناتوانی له‌گه‌لمان ده‌ربچی.

گوتم: پێویستی ناكرد، بۆخۆتان ماندوو‌كرد.

زارا گوتی: شه‌وه‌ی ئیمه‌ تۆمان زۆر ماندوو‌كرد به‌ پرسیار كردن و نه‌مانه‌یشت بنووی.

شیلان گوتی: هه‌ر بۆیه‌ جله‌كانمان بۆ شتی، تا نه‌توانی ده‌ربچی.

گوتم: سوپاستان ده‌كه‌م، خوشكه‌ به‌رێزه‌كانم.

له‌و كاته‌دا زه‌نگی تیلیفۆنه‌كه‌ لیدرا، دلم‌ خۆشبوو كه‌ پارێزه‌ره‌كه‌یه‌، به‌لام كه‌ هه‌لمگرت خاوه‌ن مه‌لهاكه‌ بوو، له‌ ژووری كارگیری ئوتیله‌كه‌ له‌ چاوه‌پوانیی كچه‌كان بوو، منیش پاره‌یی زۆرم به‌ كچه‌كاندا، تا بیده‌نی و له‌ خۆشی پاره‌كه‌ رێگر نه‌بی له‌ ئەنجامدانی كاره‌كانمان. زۆر به‌ رێزه‌وه‌ شانیان ماچكردم، منیش سه‌رم ماچكردن و گوتم: له‌ كاژێر یه‌كی پاش نیوه‌رۆ له‌ نزیک مه‌لهاكه‌ ده‌تانینمه‌وه‌. مالاویایان لی‌كردم و بۆیشتنه‌وه‌

..... وێڵ

بەرەو ئەو مەلھایەیی کە شەوی پێیان دەگوتم، "کاکە گیان، وا دەزانین
ئەم چەندین ساڵە لە نیو دۆزەخداین، توخوا کاکە گیان زوو پزگارمان
بکە و بمانگەینەوه کوردستان."

(۱۱)

دوو پوژ له ئالۆزىيەكى بارى دەروونىسى تەواودا بووم، دەترسام پارىزەرەكە لەگەلمدا بە فىئىبى. چوومە بە لەكۆنەكە و پروانىيمە پروبارى نىل، پتر ترسام كچان ئاشكرابن و حكومەتى مىسرىيش بو ئهوى نەينىهەكانى پپارىزى، تووشى دادگايى تايبەت بە مافى مرو نەبى، فرىيان بداتە پروبارى نىلەو، هەر وەك چوون سەدامى دىكتاتور و خوئىرپىر ئەنقالەكانى خستە نىو لمى بىبابانەو. دلەپراوكى و ئالۆزى دەروونىيم، بىوورەيكردم، خستىمىيە خەيالەو، نىل ببووه هەژدىهايى حەوت سەر و هەر حەوت كچەكەم لە نىو دەمى دەبىنى، بە ئاگا هاتمەو و گوتم: گەر شتى وا بوو چىبىكەم، مەگەر وەك دوو خوشكەكانم خۆم بخەمە (نىل) هەو و ئىدى ئەوسا، ئازارو خەمەكانىش يەخەم بەردەدەن. دەمويست بەو نىووشەو تىللىفون بو پارىزەرەكە بكەم، بەلام نەمدەوئىرا و حەزمدەكرد خاوەنى بەئىنى خۆم بم، چونكە كاتى وئىنە و تەمەنى كچەكانم بو برد، بەئىنمان بە يەكديدا تا دوو پوژ بو نوسىنگە نەچم و پىوهندىي پىو نەكەم، لەبەر خۆمەو گوتم: بپوا ناكەم ئەو كوپرە باش و پوئىشنىرە بە فىئىبى، پاشان نىووى پارەكەم پىداو، هىشتا نىووى ماوە بىدەمى و بو مىسرىيش پارەيى ئىجگار زۆرە. با بچم بنووم، پتر ئەم خەيالانە ئازارم نەدەن، سبەينى پاش نىووپرۆ كاتى وەرگرتنى پاسەپورت و ناسنامەكانە و بو لای دەچم، لەو بپروايەدا نىم يەكىكى وەك ئەم پارىزەرە بىهوى فىئىلكات.

(۱۲)

پاش نيوه پۆلە ئوتىل چومە دەرەوہ و بە پەلە تاكسىم گرت بۆ
 نوسىنگەكە، كە گەيشتمە پرسگە، سكرتيرەكە گوتى: جەنابى پارىزەر
 لە چاوەروانىيتدايە. چومە ژوورەكەى، بە پرويەكى گەشەوہ پيشوازيى
 ليكرەم، گوتى: چونكە بە دلئىكى پاك، بۆ كاريكى مروؤ دۆستانە ئەم كارە
 ئەنجامدە دەى، زۆر بە ئاسانى كارەكان دەهاتە دەس و جيبە جيبە كرا.

جانتاكەى هينايە پيشەوہو حەوت (پاسەپۆرت و ناسنامە)ى
 دەرھينا، پاسەپۆرت و ناسنامەيەكى پيدام، نوسرابوو (مەديحە
 عەبدولمونيەم ئەحمەد)، وينەى (زارا)ى لە سەربوو، خۆشترين
 ساتبوو، نەمدەزانی چييبلييم، سەرمسورمابوو لە ئەنجامدانی كارەكەى
 چونكە زۆر بە سەرکەوتوويى و بيئيلى بۆى تەواو كردبووين، گوتم: بە
 راستى كاريكى زۆر مروؤفانەت ئەنجامداوہ، نازانم چۆن سوپاسى تۆ
 بكەم.

گوتى: من بە ئەركيكي پيروزيى سەرشانمى دەزانم.

نەمدەزانی چيى بۆ بكەم تا دلئى خۆشكەم، بە پەلە دەسمبرد بۆ
 گيرفانم و نيوەى پارەكەى ديكەم پيدا. زۆر گوتى نامەوى با ئەم نيوەيان
 لە سەرخۆم بى، گوتم: دلئيا بە ئەمەى تۆ كردووتە، بە پارە ناپيورى،
 چونكە هيند كاريكى پيروز و مروؤفانەيە.

پاره‌کە‌ی هه‌ژمارده کرد و خستیه ئیو جان‌تاکه‌یه‌وه و گو‌تی: ده‌زانی ئیسته چییم لی‌نده‌وی؟

گو‌تم: هه‌رچییت بو‌ی ده‌یکه‌مه سه‌رچاوانم.

گو‌تی: یه‌که‌م، ته‌نیا ناسنامه‌کانت ده‌ده‌می بیده‌ی به‌که‌کان تا ناوی تازه‌یان به‌باشی بزانی و فی‌رین. دو‌وه‌م، سه‌به‌ینی قیزا و برینی پسوله‌ی فرۆکه‌ به‌ره‌و عی‌راق ته‌واو ده‌که‌م، به‌لام قازانجان لی‌وه‌رناگرم، پاره‌ی فره‌می چه‌ندیکه‌ هی‌نده‌تان لی‌ده‌سینم. سییه‌م، که‌ کاره‌کانم ئە‌نجامدا خۆم پی‌وه‌ندییت پی‌وه‌ده‌که‌م.

دوو‌باره سو‌پاسیم کرده‌وه و ناسنامه‌کانم لی‌وه‌رگرت و گو‌تم: ئە‌م شه‌و تا دره‌نگ ناوی تازه‌یان فی‌رده‌که‌م، چونکه‌ خو‌ینده‌واریان باش نییه‌. ئیدی با له‌ کاتت نه‌گرم، تا دیداریکی دی به‌ خوات ده‌سپیرم و هی‌وادارم له‌ وینه‌ت هه‌ر زۆری، ئە‌ه‌ویش زۆر به‌ گه‌رمی مالا‌وابوونی لی‌کردم. به‌ په‌له‌ خۆم گه‌یانده‌وه ئوتیله‌که‌، پی‌وه‌ندییم به‌ خاوه‌ن مه‌له‌اکه‌وه کرد، تا شه‌وی (شیلان و زارا)م بو‌ بنی‌ری، ئە‌ه‌ویش له‌ خو‌شیی ئە‌وه‌ی پاره‌ی باشی بو‌ ده‌نی‌رم زۆر به‌ زووی گه‌یاندیانییه‌ ئوتیله‌که‌.

هه‌ردووکیانم زۆر به‌ باشی فی‌ری ناوه‌ تازه‌کانیان کرد، کامی‌رای قیدی‌ۆکه‌م ده‌ره‌ینا و وینه‌ی ژوره‌که‌، شیلان و زارا، به‌له‌کۆنه‌که‌ و پوو‌باری نیل و هه‌موو ئە‌و ده‌ورو به‌رم گرت.

پی‌مگو‌تن: له‌ ئە‌و پۆوه‌ سات به‌ سات ئە‌م کامی‌رای قیدی‌ۆیه‌ به‌ کار دینم، تا فیلمیکی راسته‌قینه‌ و به‌لگه‌دار به‌ره‌م دینم.

(۱۳)

دووم پۆژ بوو، له ئوتیلەکه نەدەچوومە دەرەو، هەر له چاوەروانیی پێوەندیی پارێزەرەکه بووم، کاژیر چواری ئیوارە له ژوورەکه مەدا بووم، له ناكاو زەنگی تیلیفۆنەکه لییدا، یەكسەر هەلمگرت، پارێزەرەکه بوو گوتی: گەر بە ئەرك نەبی، له نووسینگەكەم له چاوەروانیی جەنابتم. سوپاسم كرد و گوتم: هەر ئیستە دەگەمە لای جەنابتم.

یەكە بە یەكەى پاسەپۆرتەكانى بۆ كردمەو، مۆرى قیزاكەى پێشاندام و پسوڵەكانیشى خستە نیو پاسەپۆرتەكانەو، پسوڵەى بۆ منیش تەواو كردبوو. گوتی: سبەینى له كاژیر (چواری) ئیوارى دەبى بگەینە فرۆكەخانەى قاهیرە.

گوتم: ئەى جەنابتم لەگەلمان نابى؟

گوتی: چۆن لەگەلتان نابم، بەلام هەمیشە چەن مەترى لیتان بە دووردەبم، با كەس نەزانى لەگەل ئیووم، گەر خوا نەكرده گرفتیکتان تووشبوو، ئەوا هەولێ چارەسەرى دەدم، چونكە زۆربەى كارمەندانى فرۆكەخانەكە هاوڕێى خۆم، هەر كە سەركەوتن بۆ نیو فرۆكە و هەلفێرین بەرەو ئاسمان، ئەو كاتە دلم ئارام دەبى و دەگەریمەو.

گوتم: زۆر سوپاست دەكەم، ئیمەش حەز ناكەین له پاش پۆشتنمان تووشى هیچ گرفتیبى.

گوتی: سوپاس.

پاسه پۆرت و پسوولەکانم وەرگرت و پارەیمدا.
 گوتی: دەمەوی سبەینی جەنابت پیوەندییم پیۆه بکە.
 گوتم: بە چاوان، کەواتە با زوو بپرۆم تا خۆمان بۆ سبەینی
 ئامادەبکەین. مالاو ابونمان لە یەکدی کرد.

چوومەو ئوتیل، تا گەیشتمە دەرگای ژوورەکەم، زۆر دەترسام،
 وامدەزانی خەلکی گومانم لێدەکا، پاسه پۆرتەکانم توندتر دەگوشییە
 سەر سینگم، کە دەرگای ژوورەکەم کردەو، بە پەلە چوومە ژوورەو،
 پاسه پۆرتەکانم خستە ژێر سەرینەکەم، ئینجا دلم ئارامبوو، ئەو
 ترسە تۆقینەرە وازی لێهینام. زەنگی تیلیفۆنەکە لێدرا، دیسانەو دلم
 ترسا، پاسه پۆرتەکانم لە ژێر سەرینەکە دەرینا و خستە ژێر
 سیسەمەکەو، تیلیفۆنەکەم هەلگرت، کارگیریی ئوتیلەکە بوو. گوتی:
 خاوەن مەلەهای (حەمرا)ت لەگەڵدایە.

گوتم: بەئێ فەرموو.

گوتی: ئەئێ بەرێزم، چۆنی، ئەو پرۆ ئەو دوو کچە عێراقییە، چەن جاری
 خۆیان هاتوون و یەخەم دەگرن تا ئەمشەو بۆلای جەنابت بێن. جا نازانم
 جەنابتان چیی دەفەرموون؟

گوتم: زۆر ماندووم، بەلام چونکە تۆ هەرچی بلییم لە قسەم دەرناچی،
 هەر بۆیە دەلییم با هەر ئیستە بێن.

گوتی: بەرێزم بە سەرچاوا، نیوکاژێری دی، دەیانگە یەنمە لای
 جەنابت. دامخست و گوتم: (دە فەرموو ئەم گەوادە، خۆ گەر لە سەرەتاو
 ئەم کچانە نازا و قارەمان نەبوونایە، ئیستە ئەم سەگبابە شەوانە خۆی
 داوینپیسانی بۆ دەدۆزینەو) بە راستی شایانی ئەو یە بە بوتلە
 بیرەکانی مەلەهاکە، سەری بتهقیینی و لە ناوی بەری، وەک چۆن دوو

.....وَيْلٌ.....

خوشکه کهم یه کیکیان له ناو برد. زۆری نه خایاند له دهر گایاندا، کردمه وه (شیلان و زارا) بوون، گلەبیان ده کرد و ده یانگوت: ئه وپۆ زۆر چاوه پروانبووین، خۆمان ده چووین بۆلای خاوهن مه لهاکه تا بمانهینی، شیلان پینکه نی و گوتی: (کاکه)، ده زانی زۆری پینخۆشبوو، به لām له هه مان کات سه ری سوپما بوو، چونکه ده یگوت: گهر زۆر ئاره زوو ده کهن چیی زۆره پیاو زۆره. ئیمه ش ده مانگوت، ته نیا بۆ لای ئه م پیاوه ده چین چونکه خه لکی عیراقه، جگه له میش بۆلای ههر کەسی دیکه بی، ده یکوژین.

گوتم: ئیوه سه ری کوردتان به رزکردوو ته وه، به راستی شایانی ئه وهن خۆشترین مژده تان پینبیم.

زارا گوتی: کاکه، زوو مژده که مان به ری، ئیمه زۆرمان په له یه، هه موو هیوام ئه وه یه بگه مه وه کوردستان و جاریکی دی هه وای کوردستانم هه لمژم و چاو و دلم به ره زوباخی گونده که مان پرونبیته وه، گهر ئه و سا بشمرم، زۆر ناساییه.

شیلان گوتی: نه ک ههر ئیمه، کچه کانی دیکه ش زۆر په له یانه. پاسه پورته کانم له ژیر قه ره ویلکه دهره نیا و پینشانم دان و گوتم: سبه نیی خۆتان ئاماده ده کهن، له ئه سوانه وه ده چین به ره و فرۆکه خانه ی قاهره، له ویوه به ره و عیراق.

ههر دووکیان په لاماری ده سیاندام ماچیبکه ن، به لām فریا که وتم هه ستامه سه ری و نه مه یشت، شانیا ن ماچکردم، منیش باوه شم لیدان و سه رم ماچکردن، ئیدی هه رسیکمان باوه شمان به یه کدیا کرد، زۆر گریاین. زارا به گریانه وه گوتی: برا گیان خۆشترین مژده ت پینداین.

(۱۴)

تا نزيك نيوهرۇ لە نوسينگەكە دانىشىتم. زانى زۆر سوورم لە سەر ئەجامدانى كارەكە بەو پەرى نەينىيەو، ھەر بۆيە گوتى: خەمت نەبى نيوهرۇ دەچينە مالى ئىمە، پاش نانخواردن پاسىكى خرمى خۆم ھەيە دەيھينم، بەلام گەرچى خرمى خۆمە، ھەزەكەم وابزانى لىژنەيەكن و بۆ ھەرگرتنى زانىارى لە بارەى عىراقەو دەچن.

لە سەرەتاو ھەزم نەدەكرد بچم، كەمىكىش دەترسام پىلانى بىت بۆ لە ناو بردنم و بردنى ئەو پارەيەى كە ھەموويم لە گىرقاندايە، چونكە بەياني پارەى ئەو چەن پوژەى ئوتىلدا و چىيم لە سەريان مابوو ھەرگرتەو، جگە لەوھش پاسەپوژتەكانىشم لە جانتاكەيە، بەلام ھەر چەندى سەرنجى پارىزەرەكەم دەدا، دۇنيادەبووم، چونكە پويەكى گەش و پاكوبىگەرد و بىفياى پيشاندا. ھەربۆيە كە چوم بۆمالەكەى بۆچوونەكەم زۆرراستبوو، ھاوسەرىكى خنجىلەى لەگەلدا دەژيا، زۆر رىزيان لىگرتم، خىزانەكەى دەيگوت: دەبى چەن پوژى بىمىنيتەو و بۆ ئوتىلەكە نەچىتەو، ئىرە مالى خوشك و براى خۆتە. بەو ھەدا زانىم پارىزەرەكە ھىند نەينىسى پارىزىبوو، تەنانەت لاي خىزانەكەى نەيدىركاندوو. زۆر سوپاسمكرد و گوتم: ئەوپۇ بەرەو عىراق دەچمەو، لەبەر ئەو داواى لىبوردنەكەم، بەلام گەرچارىكى دى بۆ ئەسوان ھاتم، بەلئىنبى ناچمە ئوتىل و بۆ ئىرە دىم.

گوتیان: به هاتنت گهوره دهین.

زورسوپاسم کردن و به پاریزه‌ره‌که‌م گوت: ده‌زانی زور دره‌نگه.
سه‌یریکی کارژی‌ری کرد و گوتی: پیوه‌ندییم به خزمه‌که‌مه‌وه کردوه،
نیسته ده‌گاته جی.

له‌گه‌ل قسه‌که‌یدا (هؤرنی پاسه‌که) مان گوی لیبوو. مالاواییم له‌و ژنه
زیره‌ک و پو‌شنییره کرد و له‌گه‌ل پاریزه‌ره‌که سواری پاسه‌که بووین
به‌ره‌و ده‌وروبه‌ری مه‌لهاکه.

شیلان و زارا له پیش درگای چیش‌تخانه‌که چاوایان ده‌گیرا، له
دوره‌وه ده‌سم بو به‌رزکردنه‌وه، تا زوو بین و سوارین، چونکه چه‌زمان
نه‌ده‌کرد نزیک بکه‌وینه‌وه. پوویان گه‌شبووه‌وه، به په‌له چونه ژوره‌وه،
کچه‌کانی دیکه‌ش درچوون، به‌ره‌و لای نیمه ده‌هاتن، به‌لام (شیلان و
زارا) یان له‌گه‌ل نه‌بوو، له پاش چاره‌که کارژی‌ری، نه‌وسا دره‌که‌وتن، زور
شپیره بیوون، له سه‌ره‌تاوه ترسام شتی بووی، به‌لام یه‌کی له کچه‌کان
گوتی: له نیسته‌وه تا پوژاوا پشوومانه.

پاریزه‌ره‌که‌ش له پیشه‌وه بیده‌نگ دانیش‌تجوو، خوئی به شته‌کانی
نیو جان‌تا دیبلوماسیه‌که‌یه‌وه خه‌ریک‌کردبوو.

زارا و شیلان سه‌ره‌که‌وتن، کامیراکه‌م لیوه‌رگرتن، پاریزه‌ره‌که‌به
شوفیره‌که‌ی گوت: په‌له بکه‌با به زوویی بگه‌ینه فرۆکه‌خانه‌ی قاهره.

له پیش فرۆکه‌خانه‌که وه‌ستاین، پاریزه‌ره‌که گوتی: فرموون پرونه
ژوره‌وه، منیش خوّم له دوره‌وه چاودیریتان ده‌که‌م تا هم‌موتان له
پشکنین پرگارده‌بن. مالاواییمان لی‌کرد و چووینه ژوره‌وه.

پاسه‌پورت و پسوله‌که‌م پیدان و گوتم: خوشکه‌کانم، من له ریزی
پشکنینه‌که، له پیش‌تانه‌وه ده‌رؤم، هه‌ولده‌دم پشکنه‌ره‌که توورپه‌که‌م،

..... وىلَ

بەلّام دواى من كە نۆرەتان ھات، بە پرويەكى خۆشەوہ پاسەپۆرتتانى پيىدەن. گەرپىرسى بۆچىيى بەرەو عىراق دەپۆن، بلىن: ئىمە لىژنەيەكى شوينەوار ناسىن، بۇ سەردانى عىراق دەچىن.

چووينە رىزەوہ، كە نۆرەم ھات، (پاسپۆرتەكەم) بە شىوہيى زۆر ناشىرىن فرىدايە پيىش پىشكەنرەكە، مۆرەيەكى لىكردم، گوتم: بۇ وا تەماشام دەكەي، مۆرى لىدە و بىدەرەوہ دەستم.

گوتى: تۆ خۆت بە چىيى دەزانى، بە ھىچ شىوہيى تۆ بەرى ناكەم، چىيى دەكەي بىكە.

گوتم: بە ئارەزووى تۆ نىيە، تەواوى بكە با بۇ نىو فرۆكەكە بچم. بىدەنگبوو، ھەر دوو دەسى نايە ھەر دوو لا پرومەتى و گوتى: كەس بەرى ناكەم.

شىلان ھاتە پىشەوہ و گوتى: ئىمە تاوانمان چىيە، جارى ئىمە بەرى بكە، دوايى بۇ خۆتان لە يەكدى تىبگەن.

پاسپۆرتەكەي لە شىلان ۋەرگرت و بە پەلە و بى پىرسىياركردن مۆرى لىدا، تا ھەموويانى بەرىكرد، ۋەستابووم و قسەم نەدەكرد.

ئىنجا پروم تىكرد و گوتم: تىكايە ئەوہى من تەواو بكە، سەرىكى بادا و زۆر بە جوانى و پەرە بە پەرەي پاسپۆرتەكەي پىشكىنى، چەندىن پىرسىياري لىدەكردم، بەلّام چونكە ئەوہى خۆم پاكبوو، نەدەترسام. ئەويش مۆرى لىداو بە ھەمان شىوہ بۆى فرىدامەوہ و گوتى: برۆ.

لە نىو فرۆكەكە، لە تەنىشت (زارا) ۋە دانىشتم، لە لايەكەوہ ترس پرووى داپۆشيبووين، بەلّام تا لە فرۆكەخانەكە بەرزدەبووينەوہ بەرەو ناسمان، ترسمان كەمدەبوہوہ، لىشاوى لە خۆشىي پرويەكى گەشى

پیدەبەخشین، چەن بەرزتر دەبووینەو، قاهیرە بچوکتەر دەبوو، وە،
 رووباری نیل وەك هەژدیهایەکی بریقەدار دەردەكەوت.

كاژیری لە پۆیشتندا بووین، هەموو بیدەنگ ببووین، تەماشایەکی
 رەنگ و پوختساری زارام كرد، ترسیکی زۆر داپیۆشیبوو، گوتم: زارا
 گیان، خوشكەكەم بۆ وا دەترسی، لە فرۆكەكە مەترسە و دڵنیابە بە
 سەلامەتی دەمانگەیه نیتەو.

گوتم: كاگە گیان لە فرۆكە ناترسم، بەلام ئیمە چالاکیەكمان
 ئەنجامداو، دەترسم فرۆكەكە بگەریننەو.

منیشی زۆر ترسان گوتم: بۆ چیی بوو و چیتان كردوو؟!؟

گوتم: ژەرمان كردو، تە نیو خواردەمەنی و (مەزە)ی مەلهاكەو، تا
 ئەو داوینپیسانه بكوژی.

گوتم: بە راستانه، باشە ئیو، ئەم ژەرە لە كوێو دین، چون دەستان
 كەوتوو؟!؟

گوتم: كاتی لە بەندیخانەو بەرەو میسر هاتین، هەمووان تووشی
 (خورشت)یکی زۆر بووین، كە بە خاوەن مەلهاكەمان گوت لەشمان زۆر
 دەخوری، زۆر ترسا گوتم و با بتانگەیه نەمە دكتور، پارەیهکی زۆرم لیتان
 خەرچكردوو، هەر بە پەلە بردینی، پاش پشكنین، دكتورەكە گوتم:
 ئەمانە لە شوینیکی زۆر پیسبوونە، بۆیە تووشی ئەم خورشتە هاتوون.

سەر و یەك بوتلی ژەهری نووسی گوتم: زۆر ئاگادارین، لە ملتان بە
 خوارووی پی چەوردەكەن، هەرگیز نەكەن بیخۆنەو، هەر بگاتە گەدەتان
 و پاشان كە گەیشتە نیو خوینتان یەكسەر دەتانكوژی.

ئیمەش ئەو رینماییه مان زۆر بە هەلزان، هەمیشە شوشەیی ژەر لە
 نبو جانتاكانماندا، گەر هەر كەسی ویستی بە زۆر كاری خراپمان

..... وئىل
.....

له گەل بکات، بە قەسەى خوۆش نزیكدەبىنەو و دەلئین لە پاش خواردنەوێى یەك پێك ئینجا رابواردن دەكەین، (كاكە پریار توۆش ئەو شەوێى شیلان بۆ لات هات، گەر خوۆتان بە زوویی نەناساندایە، دووربى و هەزارجار لیت بە دووربى، ژەرەر خواردى دەکردى).

ئیمەش سالانە ئەو (خورشە) دووبارە دەبوو و وە کارەساتى دلتەزینی ئەنفالی دەهینایەو و یادمان، رڤوکین و هیزی گیانی تۆلەى تیدا بە تینتردەکردین. ئەو ژەرەش هەمیشە بە بوتل لە شوینىکى تاییبەتیی ژوورەكەمان هەبوو. لە گەل شیلان پریارماندا هەموو ئەو ژەرەنەى هەیه، بیکەینە خواردن و مەزەى مەلهاكەو، بۆ كوشتنى هەموو داوین پيسان و پیاو خراپانى مەلهاكە لە تۆلەى هەردوو شەهیدمان (فاتیمە و فەهیمە). كاتى ئیو لە نیو پاسەكە لە چاوه پوانى من و شیلان بوون، چالاكییهكەمان ئەنجامدەدا، توومارى باشترین چالاكییمان بۆ خەباتى (هیزی گیانی تۆلەى كچان) كرد، ئەو هیزه لە بن نەهاتووێى كە هەمیشە جیى شانازى ئیمەى كچانى ئەنفالكراو.

لە سەرەتاوێى كەمى ترسام لە ژەرەراوێى خواردنى مەلهاكە، بەلام قەسەكانى وورەى بەرزكردمەو، وایلیكردم، گوتم: دەستانخۆش خوشكە بەرپزەكەم، بە راستى ئیو هیزی لە بن نەهاتووێى گەلمان، بەئینبى هەر گەیشتیئەو، یەكەم داواكارىیم، دروسكردنى پەیکەریكە لە كچانى ئەنفالكراو.

گوتم: سوپاس كاكە گیان. تۆ بئى بگەینەو كوردستان؟!!

گوتم: دانیابە، چەن كارژیریكە و دەگەینەو.

كامیراكەم دەرھینا و وینەى نیو فڕۆكەكە و یەكە بە یەكەى كچانم دەگرت.

.....وَيْلٌ.....

له بَلْدِگۆی تايبه تیی فرۆکه که، ناگاداریان کردینه وه، چووینه ته خاکی عیراقه وه، له پاشان گه یشتینه سه ر پایتهخت، به غدا یه کی بچوک به گلوپ ببوه چراخان، له گه ل نیشته وه دا هیدی هیدی به غدا گه وه ده بو وه، با وه شی بو کچانمان ده کرده وه، زور شه مه زار بو که سالانی پزیمیکی درنده ی له خوگر تبوو بو له ناو بردنی کورد و مرو قایه تیی.

هر گه یشتینه فرۆکه خانه، به په له پیوه ندییم به (وه زیری مافی مزو قه وه کرد،

گوتم: ههوت له کچانی ئه نفالی فرۆشراو به میسرم هیئا وه ته وه، به لام ده مه وی فریامان بکه وی، چونکه له ترسی تیرۆرستان، ناتوانم به ههوت کچه وه بچه نیو (به غدا) و له ئوتیله کان بمینمه وه، ناویرم به ئوتومبیلیکی تايبهت بیمه وه، نامه وی ئه م کچانه جاریکی دی تووشی ده رده سه ر یین. زور خو شحالبوو، گوتی:

ته نیا ده خوله کی چاوه پروانین، وه لامتان ده ده مه وه.

هه موو کیو بیئده نگ، پروایان نه بوو ئه وانن گه یشتوو نه ته وه. منیش بروام نه ده کرد که توانیم ههوت کهس له کچانی ئه نفال بینمه وه.

ته له فون لیدراو بانگیان کردم، وه زیر بوو گوتی: هه ر ئیسته هیلیکۆپته ری دی تا به سه لاهه تیی بتانگه یه نیته فرۆکه خانه ی کوردستان.

گوتم: زور چاکه، ئه مشه وه هه موو ده چینه وه مالی ئیمه، سه به یینی بۆلای جه نابت دیین.

دوو باره سوپاسی کردم.

هه ر ههوت کچه که چوار ده وریان گرتبووم.

شیلان گوتی: چیی گوت، چیی بکه یین؟!!

گوتم: کاریری دی، به هیلیکۆپته ر ده رۆینه وه بو کوردستان.

(۱۵)

له پاش کاژیری له چاوه پروانی، دهنگی هیلیکۆپتەر دههات، هه موو
گوپرایه ل بووین، نه مانتوانی پتر دانیشین، چووینه لای په نجره کانه وه
ته ماشامان ده کرد، به شینهیی ده نیشته وه، که ته واو نیشته وه چه ن
که سی دابه زین وپوو له هۆله که دههاتن.

که گه یشتنه هۆله که نه فسه ره که یان گوتی: کاک (بیریار) کییه؟
گوتم: به لی.

گوتی: جه نابی وه زیر نیمه ی ناردوو به تانگه یه نینه وه کوردستان.
کامیراکم گرت به ده سه وه و دووباره وینه گرتنم ده سپیکرده وه.
کچانم به نه فسه ر و سه ر بازه کان ناساند.

گه یشتینه فرۆکه خانه ی کوردستان، نیشتهینه وه، سی لاند کورۆزی
تایبته به وه زاره تی مافی مرۆقه له چاوه پروانییدا بوون.
گه یشتینه پیش ده رگای مالی نیمه، سوپاسی هه مووانم کرد بو نه و
ماندوو بوونه یان، گوتم: سبه ینی بو وه زاره ت دین.
ئه وان رویشتن، ته نیا من و کچه کان ماینه وه.

له ده رگامدا، زۆر ده ترسام له ناکاو دایکم بمبینه شتیکی لیی.
ده رگای کرده وه و گوتی: قوربانتم بم کوره شیرینه کهم، باوه شی لیdam
و تیرماچی یه کدیمان کرد. گوتی: نه ی کوا خوشکه کانت؟!
گوتم: دایکه گیان بو جاری نالیی فه رموو وه رنه ژووره وه؟

ژیر لمهوه، به لām نهو به هزار دهردهسهری رزگار بیوو، دهیگوت: شهوانه به شۆفەل چالیان بۆ هەلدهکهندن دهخرانه چالهوه، به لم داده پۆشران.

هر يهکه و له ئاستی خۆیهوه دهسیکرد به هاوار و گریان.

زارا گوتی: کاکه به یانی ئیمه کسه نه نفالکراوه کانمان نابینیتهوه؟! .
دهسمکرده ملی، تیر گریام گوتم: چهزم نه دهکرد ئهم ههواله تان
بدهمی، به لām راستییهکه و دهیی بیزانن. مالمان بووه پرسهیی، خۆمیش
دهگریام، نه مدهزانی چۆن دلایان بدهمهوه.

گوتم: من جگه لهو دوو خوشکه، باوک، مام و خال و زۆربهی
کسهکانم نه نفالکراون و پۆیشتن، ته نیا من و دایکم نه نفال نه کراین.

تا نیوه شهویش تهواو تپپه رپوو، که سمان نه مانده توانی بنووین،
چاوهکان و وشکبوون، فرمیست کۆتایی هات، ئیدی هر يهکه و باسی
سهرگوزه شتهیهکی دهکرد.

هرمی گوتی: (باوکم و دوو ئامۆزام زۆر به رهزیلی و نامۆیی
گریانن، لهو کاتهی کۆپتهر نهو دهقه رهی دهپشکنی، هیلێکۆپته رهکه
هاته سهریان، تهواو نزیکبووهوه، باوکم گۆچانهکهی دهسی
پادهوه شاندا، دهیویست شهر لهگهڵ کۆپته رهکه بکات، گۆچانهکهی پتر
پادهوه شاندا تا نه هیلێ کۆپته رهکه بنیشیتهوه، ههردوو ئامۆزاکم
پایانکرده نیو چه مه کهوه، ههموو خه لکی ئاواپی ته ماشامان دهکرد، که
نیشتهوه، چهن چه کداری پهللاماری باوکیاندام، باوکمیش هر به
گۆچانهکهی دهیویست شهریان لهگهڵدا بکات، هیند سهری لیشیوا بوو،
وایدهزانی به گۆچانهکی دهتوانی شهر لهگهڵ نهو درندانه بکات، چوونه
چه مه کهوه، ههردوو ئامۆزامیشیان گرت، ههرسیکیان خسته نیو
کۆپته رهکهوه و چوون به رهو نیو شار، به لām له پێ هر دوو

..... وئَلَّ

ئامۇزاکەمیان لە ئاسمانەوہ فریّ دایە خواریوہ و شەھیدبوون، کاتی گوندەکەیان ئەنفالکردین و ئیمەیان گەیان دە (نوگرە)، لەویدا، باوکمان بینییوہ، هیند ئازاریان دابوو نەدەناسرایوہ، جگە لەوہش زۆر برسی بوو، برینەکانی هیشتا ساپیژ نەبوون، لە سەرە مەرگدا بوو گوتی: "من دەمرم، بەلام خۆزگە زووتر دەمردم و ئیوہم لەم شوینە نەدەبینی، کوپرەکانم ئاگاداری خۆتانین، ئاگاداری ئاپرووی خوشکەکانتان بن، دوا سەرنجی ھەمووانیدا و گیانی سپارد، ھەر لە دەرەوہی بەندیخانەکە تەرمەکەیان شار دەوہ).

دایکم گوتی: ئەو سەدامە، گەر پۆژی پارچەیی گۆشتی لیبکەنەوہ، هیشتا کەمە. گویش مەدەنی چیی بە سەر کورد هینا، خودا خراپتری لیکرد، (ھەر دوو کوپرەکە ی کوژران و جەرگی بپرا، کونیش نەما خۆی تینەنی و ھەر لە نیو کون زۆر بە پەزیلی و بیغیرەتانە خۆی بە دەسەوہدا، تەنانەت ژن و کچەکانی بەرەو وولاتان پرایانکرد. ئەمە موعجیزەیی بوو و خودا پیشانییدا).

گوتم: دایکەگیان راستە فەرمووی، پیشینانش راستیان گوتوہ کە دەئین "ھەموو شتی لە باریکی دەپسی، تەنیا زولموزرداری لە ئەستووری دەپسی".

ئیدی ھەمووان، دەریای خەیاڵیکی بیسنوور لوی دابووین، نەمدەویست بە ماتومەلوی بیانبینم، گوتم: خوشکەکانم زۆر برسیمە، دەزانم ئیوہش برسیتانە.

دایکم گوتی: داوای لیبووردن دەکەم، لە خوشیی ئیوہ، لە بیرم چوو لیتان بپرسم ئاخۆ نانتان خواریدوہ یا نا.

شیلان و نازەنن لەگەڵ دایکم چوون بۆ چیشتخانەکه، بەلام دایکم زوو گەپرایەوه، گوتی: نایەلن و دەلێن خۆمان خواردن ئامادە دەکەین.
گوتم: دایکەگیان مائی خۆیانە و لێیانگەری با بە ئارەزوی خۆیانئیی. دایکم گوتی: خوا دەکات بە ئیمە پازیبیدەبن، هەمیشە خۆیان خاوەن مال دەبن.

زارا گوتی: سوپاستان دەکەین، بە راستی بووینە ئەک ئەرتان.
گوتم: ئیمە سوپاستان دەکەین، مالممان بە ئیووه ئاوەدانە، و بۆ حەقدە سال دەچی هەر من و پیرە دایک پیکهوه دەژین.
نەرمین گوتی: زۆر لە میژە چاوەروانیی باوەشی کوردستان و ئامیزنی خیزانیکی کوردیین.

گەلاویژگوتی: یا خوا سەدام لەوەش خراپترت بە سەربی، کە نەتەبشت لە گوندەکان و لە باوەشی خیزانمان بەسیننەوه، پیش کارەساتی بەدناوی بە ناو ئەنفالیش، بە بۆردوومانی گوندەکانمان بە فرۆکە و کوپتەر تۆقاندبووینی.

گوتم: زۆر راستە، گەر دایکم بیتەوه یادی، (پۆژیکیان لە نیو حەوشەکهماندا بووین، ماریکم بیینی هاوارم بۆ باوکم کرد، باوکم هەزار پەحمەتی لیبیی، پەلاماریدا بیکوژی، بەلام پاریکردە ئەو (کونە فرۆکە)یە دروسمان کردبوو بۆ خۆشاردنەوهمان لە فرۆکەکی سەدام.
وا پێکەوت لەو کاتە فرۆکەکان هاتن، بە ناچاری و هەر بە پەلە چووینە کونەکهوه، سووریش دەمانزانی مارەکهیشی تیدایە).

شیرین گوتی: ئەو مارەکهتان نەکوشت؟

گوتم: خۆی خستبووه نیو درز و کونی بچووکی نیو حەشارگەکه.

ترس وایللیکردبووین بیر لهوه نهکهینهوه مارهکه پیمانیهوه دهدا یا نا!!.

به گپرانهوهی ئەم سەرگوزەشته و بهسەرھاتانە، تەواو دلمان نارامبووه، ھاوبەشی و چوونیهکی خەموئازارەکان، دلسۆزیی و خوشەویستییمان له بۆ یهکدی به تینترکرد.

دایکم گوتی: کچهکانم، ئیوه هیچ جیاوازییتان نییه لهگهڵ (ئالا و کوردستان)، هەر بۆنی ئەوانتان لیدی، وا دەزانم گیانی پاکوبیگەردیان لهگهڵ ئیوه هاته نیو مالهکهمان، ئیره مالی خۆتانە، هیچ کات خۆتان به میوان و غەریب نەزانن، تا مردن پیکهوه ژیان به سەر دەبهین.

زارا گوتی: دایکه گیان ئیمه سوپاسی تو و کاک پریار دهکهین، بهلام ئیمه دهبی سبهینی بچینهوه گوندهکانمان، جاریکی دی چاو و دلمان به بینینی چهه و رهزوباخێ گوندهکانمان پوونبیتهوه.

شیلان بانگیکردین گوتی: فەرموون وەرن بۆ نانخواردن.

له پلەش نانخواردن، گوتم: فەرموون خوشکەکانم، لهگهڵ دایکم بچن بنوون و منیش دهچمهوه ژوورهکهی خۆم.

ۋەزىر گوتى: بە چاۋان، سىبەي بەيانى خۇتان ئامادە بىكەن، ۋە لە لايەن ۋەزارەتەكەمانەۋە دىيارىيەكى بچوك بە بېرى پىنج ھەزار دۆلار بە ھەر يەكك دەبەخىشى، تا بتوانن پىداۋىستىيان پىدايىنكەن، تەننەت كاك (بېرىار) ىش ئەۋ دىيارىيەى پىدەبەخىشى.

گوتم: زۆر سوپاس، بەلام ھىندى داۋاكارىيم نووسىۋوھ سەبارەت بە كچەكانمان، دەمەۋى بىخەمە پوو.

گوتى: فەرموو چىيتان ھەيە بىلن.

گوتم: پەيكەرى كچىكى ئەنقال دروسبىرى، مەشخەلىكى بە دەسى بەرزكردىتەۋە، لە بەرزترىن لوتكە دابىرى، لە سالىادى ئەنقال مەشخەلەكە داگىرسىنرى، تا بىتتە ھىماى سەرگەوتنى خەباتى (ھىزى) گىيانى تۆلەى كچان) دژ بە دوژمن و جەللادەكان، بۇ ئەۋەى نەۋەكانى ئىستە و داھاتوو تواناى پۆلايىنى كچانمان لە بىر نەكەن، ۋەك چۆن ھىماى ئاگرى نەۋرۆز بە سەرگەوتنىكى پىرۆزى كوردمان دادەنرى و چەندىن سالە يادى دەكرىتەۋە و لە بىرناچى.

دوۋەم: ھەژدە كچمان لە مىسر ماۋە، بۆيە دەمەۋى پۆژنامە و كەنلەكان گەراندەۋەى ئەم ھەوت كچە بلو نەكەنەۋە و زۆر نەينى بى، چونكە گەر ھكومەتى مىسر بزانى، ئەۋ ھەژدەيە دەگرى و لە ناويان دەبا تا تاۋانبار نەكرى بە بەشدار بوونى لە كارەساتى ئەنقال.

سىيەم: ئەم كچانە لە گوندەكانى خۇيان خانوويان بۇ دروسكرى.

دوۋا داۋاكارى تەرخانكردى موۋچەيە، تا بتوانن بەۋ موۋچەيە بژىن.

جەنابى ۋەزىر گوتى: ھەر ئىستە دەچىن بۇ لاي سەرۋكى ھەرىمى كوردستان، تا لە نزيكەۋە بتاندىنى، بە زوۋىى داۋاكارىيەكان جىبەجىبكات. لەگەل جەنابى ۋەزىر چوۋىن بۇ لاي سەرۋك و ھەر لەگەل

خۇي گەپراينەۋە. سەرۋىكىش خۇشخالى خۇي پىشاندا و واژوي داواكارىيەكانى كرد، سووربوو له سەر زوو جىبەجىكردى.

شىلان گوتى: ئىستە دلمان زور خوش و به نارامه، چونكه قوربانىانى كارەساتى ئەنفال و كىمىاباران و ھەموو ئەو شەھىدانەي له پىناو كورد و خاكى كوردستان گىانىان سپارد، خوئىيان به فېرۆ نەچوو، ئەم ئازادىيەي ئەوپۆي لىدەسەبەربوو، زۆرىش گىنگە پارىزگارىي لەم ئازادىيە بگەين و چىيدى نەھىلەين دوزمىنان خاكمان داگىربگەن و كوردمان له ناو بەرن.

گوتم: زور خوشخالم وا بىر دەكەنەۋە، ھىوادارم له وئىنەتان زۆربى. پىزان گوتى: لەو كاتەۋەي فرمىسكم له چاوانى وەزىر و سەرۆك بىنى، كاتى باسى بەسەرھاتەكانمان بۆ دەكرىن، ھىند دلخۇشبووم ، وامدەزانى باوك و برا و كەسە ئەنفالكرائەكانمان زىندوو بوونەتەۋە. بە ئۆتۆمبىلەكانى وەزارەت گەشىتىنەۋە پىش دەرگامان، دايكم له چاۋەپروانىيدا بوو، بەلام نەك تەنيا چاۋەپروانىي من، چاۋەپروانىي ھەوت كچى دى، چونكه زور دللى بەو كچانە دەكرايەۋە، خۇي ووتەنى بۇنى (ئالاً و كوردستان)يان لىدەھات.

له نزيكى عەسربوو، تريفەخان و (ھىوا) و چەن فەرمانبەرىكى دى بۆ مال ھاتن، كچەكانم پىناساندن، ئەوانىش خۇشخالىيان بە گەپراينەۋەيان دەربىرى.

ھىوا پىيگوتم: بە راستى شوئنت دىاربوو، كەي بۆ فەرمانگە دەگەپىتەۋە؟

گوتم: چەن پۆژىكى دى دەگەپىمەۋە.

دایکم گوتی: کورپه کهم، هاوړیکانت زور سهردانیان ده کردم، له من په روښتر بوون، به تایبته تریفه خان.

گوتم: دایه گیان من همیشه گوتومه تریفه خان خوشکمه، خوشکیش ده بی بؤ برای دل سوژی.

هیوا له گهل کچه کان کهوته گفتوگو، دایکم و زارا و همرمی چوون بؤ چیشتخانه که تا عسره چایی ناماده بکن.

به هلمزانی و به تریفه گوت: هوالی نهوین چیه!!

گوتی: هوالیکم پییه، به لام نیسته نایلیم، که ی بؤ فرمانگه هاتییه وه، هواله کهت پیده گیه نم.

زور گوتم هواله که چیه، نیسته بیلی.

گوتی: هیچ هولمه ده، دلنیا به نیسته ناتوانم بیدرکینم.

گوتم: هواله که خوشه یا ناخوشه.

گوتی: له وانه یه خوشبی، له وانه یه ناخوشبی.

گوتم: نه هواله واملیده کات روژی زووتر بؤ فرمانگه بیمه وه.

گوتی: منیش نه وهم دهوی.

هیوا گوتی: هاوړییان نه پوین.

گوتم: جارئ په له مه کن، با شتی پیکه وه بخوین، پاشان، هیوا گیان

که می کارم پیت هیه.

گوتی: به چاوان. بفهرموو.

گوتم: هیوا گیان، به پریاری وه زیر و سه روکی هریمی کوردستان،

لاند کروژی تایبه تییان بؤ کچان دیاری کردوه تا له خزماتیان بی، جگه

له وهش هلیکوپت هری ته رخنکراوه، تا به زووترین کات بتوانن

سهردانی گونده کانیان بکن، من ده بی له گهل یان بچم و دهموی توش

..... وىل
.....

بىيى و كامىراكت پىدەم، تا ئەركى وىنەگرتنەكە بىكەمە ئەستۆى تۆ،
بەلكو ئەمجارە خۆمىش لە وىنەكان لەگەل ئەم خوشكانەم دەرىچم.
گوتى: بە چاوان، سبەينى دەكەمە مۆلەت و بەوپەرى خۆشحالىيەو
دەيم.

پاش پۆيشتنى ميوانەكان، شىلان گوتى: كاكە حەزدەكەين بۆ نىو
بازار بچىن، تا هيندى پىداويستى و كەلوپەل بىكرىن.
گوتم: ھەر ئىستە تىللىفونى بۆ شوفىرى ئۆتۆمبىلە تايبەتەكە تان
دەكەم، چونكە جىتان لە ئۆتۆمبىلەكەى من نابىتەو، تا خۆتان نامادە
دەكەن، ئەويش دەگاتە ئىرە.
لە بازارپىش دەمەوى (سىم كارت و مۇبايل) تان بۆ بىكرىم. تا ھەر كاتى
ويستم، پىوھندىيتان پىوھ بىكەم.

(۱۷)

له کارژیری (۹)ی به یانی بوو، دوو لاندکرۆژ هاتنه پیش دهرگا، تا بمانگه یه ننه شوینی هیلیکۆپته ره کان. کچانیش جلو به رگی کوردییان له بهر کردبوو، هیئد جوانبوون نه مده ناسینه وه. پیوه ندیییم به (هیوا) وه کرد تا به زوویی بگاته مال و له گه لماندا بی.

پاشنه وهی هه موو ناماده بووین، به ره و فرۆکه خانه بردیانی، هیلیکۆپته ریان ناماده کردبوو، هه موو سوار بووین و هه نفرین به ره و دۆزینه وهی لانه ی کچانی نه نفال، لیستیکم به نه فسه ره که دا و گوتم: نه م کچانه مان خه لکی نه م گوندانه ن، گه یشتینه هه ر گوندی، یه کچار به سه ریدا بسورپوه، تا دلنیا بن ئایا گونده کانیا ن ئاوه دانبووه ته وه یا نا، با چاو و دلی کچانیش به بینینه وهی گونده کانیا ن روونبیته وه .

نه فسه ره که ش نه خشه یه کی تایبه تی پیبوو، که ده گه یشتینه سه ر هه ر گوندی له و گوندانه، پییده گو تین، کچانیش فرمیسکیان وه ک بارانی به هار له چاوه کانیا ن ده باری، گه یشتینه سه ر گوندی، مالی (زارا) گو تی: توخوا که می نزیکه به وه، نه وه چه م و ره زو باخی گونده که مانه، دلیا ن نه شکان، به ته وای نزیکه وه ته وه، به نه فسه ره که ی گو ت: توگوژی شه هیدان دهرگا که بکه ره وه با تیر هه وای گونده که مان هه لمرژم، که دهرگا که کرایه وه، گو تی: ئیدی توانام نه ما، با گوشت و ئیسک و خوینم تیکه ل به خاکی گونده که م بی، یه کسه ر خو ی له دهرگا که وه فریدا یه

خوارهوه، ئەو خۆشییەمان لیبوو بە شین، تا بە تەواوی نیشتیەوه، کچان هاواریاندهکرد و دەیانگوت زارا گیان بۆ خۆت کوشت، خۆ گەیشتیەوه ئەو شوینە ی چەندین سألە هیواو ئاواتمان بوو، هەموو بە پەله بۆ لای زارا رامانکرد، لە سەر پشت و لە ژێر سیبەری دار هەنجیری کەوتبوو، هەر چاوی بە نیو دیمەنی ئەو دەقەرە دەگیرا، هیشتا گیانی نەسپاردبوو، وینە ی ئەو دەقەرە ی دەخستە نیو ئەلبومی چاوییهوه، تا بۆ تاهەتایە لە پیش چاوی وون نەبی. سەڕیم خستە سەر رانم، گوتم: زارا گیان بۆ واتکرد !!؟

گوتم: گەرنگ ئەوه یه گەیشتمەوه گوندهکەمان، سوپاس بۆ تۆش کاکە بریار، بە هۆی تۆوه پیش مردنم گوندهکەمانم بینیهوه، دەمەوی هەر لە گوندهکەمان بمانیژن، چونکە دەمرم و دەچم بۆ لای دایک، باوک، براکان و هەموو ئەنفالکراوان تا ئازادبوونی کوردستانیان پێراگەیهنم، دوا سەرنجی لە هەموواندا، چەن دڵۆپی لە فرمیسکە گەشەکانی بۆ کردینە دیاریی و گیانی پاکی سپارد، ئەلبومی چاوهکانی (زارا) م بە پیلوهکانی داخست. شینی کچان لە نیو ئەو چەموباخە دەنگی دەدایهوه، ئەو خەلکە ی لە شالۆیی ئەنفال پزگاریبوون، گوندیان ئاوه دانکردبووهوه لە چاوهروانیی کەسوکارە ئەنفالکراوهکان بوون، لای ئیمە کۆبوونەوه. کە (زارا) یان ناسییهوه، پیاوی پیر بە باپیری دەرچوو، بە کورکە کورکی گریانەوه، نزیککە وتەوه، چاوهکانی کردبووهوه بۆ بینینی کورکەزاکە ی و دەسە لەرزۆکەکە ی بە نۆچەوان زارا هیئا، گوتم: کچەکەم بۆ وات لە خۆتکرد، من زۆر لە میژە چاوهروانیی باوک و دایک و تۆ و (شالۆی برات) م، زارای نایە سەر پرانی خۆی، ماچیدهکرد و بۆنی پێوهدهکرد، دەیگوت: بۆنی کورە تاقانەکەمت

لیدی، خۆزگه من دهبووم له جیاتی باوکت، گوشییه خۆی و له کوپیهی گریانیدا، شیوهنی خه لکی گوند و کچانی ئه نفال، دار و بهردی چه مه کهیشی دههینایه گریان.

له سه راسپاردهی خۆی، هه ر له گونده که به مه راسیمی شکۆدار به خاکمان سپارد، هیلکی کۆپته ره که گه راپه وه، به لام ئیمه ماینه وه، پرسه مان بۆ دانا، هه وائی ئه و به سه ره اته دلته زینه و گه رانه وهی کچانی ئه نفال، گه یشتبووه خه لکانی ئه و ده ور به ره، هه ر بۆیه زۆر به ی که سوکاری ئه نفال کراوان بۆ سو راغی که سه کانیا ن هات بوون، له باره ی کچانی ئه نفال کراوه وه پرسیا ریا ن لیده کردم، چونکه زانیبوویان من ئه م کچانه م هینا وه ته وه، له به ره ئه وه له لیستی کدا ناوی (شه ش کچه که و گونده کانیا ن) م نووسی و له سه ر دیوا ری مزگه وتی گونده که هه لمواسی. له دووه م پۆژی پرسه که، که سوکاری چوار له کچه کان په یدا بوو، په کیا ن ته نیا نه نکى مابوو، سییا ن براکانیا ن که له کاتی کاره ساتی ئه نفال پینشمه رگه بوون، له سییه م پۆژ، خالۆی شیلان، مامی هه رمی هاتن و هه موو به په کدی شاد بوونه وه.

(۱۸)

چوممهوه مانی خومان، دایکم زۆر به په‌رۆشه‌وه پرسپاری کچه‌کانی کرد، هه‌زم نه‌ده‌کرد به‌م کاره‌ساته‌ بزانی که (زارا) خۆی کوشتووه، به‌لام پیمگوت کچه‌کان به‌کسه‌کانیان شادبوونه‌ته‌وه، زۆر دل‌بخۆشبوو، پیمگوت: هه‌والیکى خوشت پیدام به‌لام نازانم تو بۆ هیند دلته‌نگ و خه‌مباریی!!؟

ئهو کاره‌ساته هیند دلته‌زینبوو، ماندوووبوونی و خه‌م به‌ پوممه‌وه دیاربوو، نه‌مه‌توانیی پوم به‌گه‌شو‌خۆشیی پیشاندم، به‌لام پیمگوت: دایه‌گیان جیابوونه‌وه و مال‌اوبوونیان، دلته‌نگی کردووم. ئهو شه‌وه تا دره‌نگ له‌ ژوره‌که‌ی دایکم بووم، پاشان، ده‌سه‌کانیم ماچکرد و شه‌و شادم لیکرد و چوممه‌وه ژوره‌که‌ی خۆم.

نه‌مه‌توانی بنووم، به‌ تاییه‌ت که دیمه‌نی خۆف‌پیدانی (زارا) ده‌هاته پیش چاوم، پئویستم به‌ خواردنه‌وه بوو، به‌لام هه‌یج له‌ سه‌لاجه‌که‌م نه‌بوو، به‌و خه‌یالانه‌وه خه‌و بردمییه‌وه. له‌ نزیک به‌ره‌به‌یان به‌ ئاگاهاتم، چومه‌ ده‌ره‌وه‌ی ژوره‌که‌م، گویم له‌ نزا و پارانه‌وه‌ی دایکم بوو، ده‌یگوت: خوايه ئه‌م کوپه‌م بپاریزی، دل‌ی چاکبکه‌ی و نه‌مجاره‌ ژن بینی.

به‌زه‌ییم پیده‌هاته‌ره، ده‌مگوت: خۆزگه ئیسته (ئهوین) لیره‌ ده‌بوو، هه‌ر له‌ سه‌به‌ینیوه داخواییم ده‌کرد و ئاواتی دووه‌می خۆم و هیوای

دایکم بۆ بینینی وەچەکانی دەهینایە دی، بەلام ئاخ، ئەو هیوایە نایەتە دی.

بەیانى خۆم ئامادەکرد تا بە ئۆتۆمبیلەكەم بچم بۆ فەرمانگە، بەلام نەمدەتوانى پریشم بتاشم، بەو شیۆهیه چوومهوه بۆ فەرمانگە، زۆرخیرها تنهوهیان لیکردم، دەسخۆشکەرییان لیدەکردم بۆ دۆزینەوه و هینانەوهی کچانی ئەنفالکراو، سەرەخۆشییان لیدەکردم بۆ شههید بوونی (زارا). چوومهوه ژوورەكەم، هیوا لە شوینەكەم دانیشتبوو، کە بینیمی یەكسەر هەستا گوتی: فەرموو وەرە شوینی خۆت، ئەم شوینە شایستەى جەنابتە. ویستم نەچم، بەلام نوسراویکی بۆ دەرھینام گوتی: ئەمە فەرمانى دەسبەكاربوونەوتە. کە ویستی جیمبیلی، گۆتم: هەموو فەرمانبەرانم بینى، تەنیا تریفەخان نەبى، بۆچی؟

گوتی: ئەوڕۆ مۆلەتە، سبەینى دیتەوه. جییهینشتم و بۆ ژووری خۆى چوووه. ئیجگارى خەم دایگرتم، چونکە تریفەخان ئەو کەسە بوو دلم پیندەکرایەوه.

فەرمانبەرى پراگەیاندن هاتە ژوورەوه، پۆژنامەى بۆ هینام و گوتی: هەوالیکى تیندایە، سەبارەت بە وولاتى میسر.

بە پەلە پەرەکانى پۆژنامەكەم هەلدایەوه، بە مانشیتیکى گەورە نووسرابوو "ژەهراوى کردنى خواردن و خواردنەوه و مەزەى مەلھایى لە میسر" کە خویندەوه نووسرابوو لە (مەلھای حەمرا) لە شارى ئەسوان، حەوت کارمەندى کچ کە لە چیشخانەى مەلھاکە کاریان دەکرد، خواردن و خواردنەوه و مەزەى مەلھاکەیان ژەهراوى کردوو و رایانکرد، هەموو ئەو کەسانەى ئەو شەوه لەوى کاتیان بە سەر دەبرد،

ژه هراوی بوون و به زووترین کات بۆ نه خووشخانه یان بردوون، له ئاکامدا دوو لای گیانیان له دەسدا، ئەوانی دیکه له مهترسی پرگاریبوون. خاوهن مهلهاکه داوا له حکومهتی میسر دهکات، به زووترین کات ئەو کچانه دەسگیر بکات و بدرینه دادگا.

ههستامه سه رپیی گوتم: دهستانخۆش، به راستی چالاکییهکی زۆر بیوینه تان ئەنجامدا بۆ هیزه که تان، "هیزی گیانیی تۆلهی کچان". زهنگم لیدا و داوای (هیوا) م کرد، هاته ژووره وه، پێشنه وهی پرسیار بکا، پوژنامه کهم پێشاندا و گوتم: دهزانی پالنه وانانی ئەم کاره ساته کین؟!.

گوتی: هیشتا نه گه یشتوومه ته ئەو لایه پره یه.

گوتم: له پوژنامه که ناوی پالنه وانه کانی نه بردووه، به لام ته نیا من باشیان دهناسم.

گوتی: چۆن ده یانناسی؟

گوتم: (شیلان) و (زارا)، پالنه وانایی ئەو چالاکییه ن.

هیوا گوتی: به راسته؟!.

گوتم: زۆریش به راستمه، شیلان ئەو به سه رهاته باشت دهزانی. گهر ده توانی پیکه وه به ره و مه زاری شه هید زارا ده چین و چه پکی گول ده که یه دیاری و ئەم پوژنامه یه ش وه که ته لقینی، بۆی ده خوینمه وه، تا به ئارامیی بۆ تا هتایی له گوڤه که ی پشووبدا.

گوتی: چه زده کهم هه ره له ویوه سه ردانی کچه کانی دیکه ش بکه ین و ئەم هه وانه خووشه یان پیراگه یه نین، ده مه وی له زاری (شیلان) وه گوئیستی چۆنیه تی ئەنجامدانی ئەم چالاکییه بم.

(۱۹)

شەو گەرامە ۋە مال، بە دايىك گوت: ھەۋالى خۇش ھەيە، نازانم بىيلىم يا نەيلىم؟

گوتى: نۆر لە مېژە چاۋەپوانى ھەۋالى خۇشم، ئەى بۇ نايلىي. گوتم: دەزانى ئەو پۆژەى كچەكانمان بۇ بىنين و سەردانى گوندەكانيان برد. (زارا): لە ھىلىكۆپتەرەكەۋە خۇى فرىدايە خوارەۋەو گيانى پاكى سپارد.

گوتى: ئەپرۇ، كۆرەكەم ئەمە ھەۋالى خۇشە، دەيدايە سەپرانى خۇيا و كەۋتە گريان و لاۋانەۋە، دەيگوت خۇزگە نەدەمبىنى نەدەمناسى.

گوتم: سى پۆژ پەرسەمان بۇ دانا، بە ھۇى پەرسەكەۋە، شەش كچەكەى دى بە كەسوكارىيان شادبوونەۋە، بەلام دايكە گيان دەزانى ھەۋالە خۇشەكە چىيە؟ بىدەنگبۇو، ھەستىكى راگرت، گوتى: چىيە؟!.

گوتم: ئەو شۇيىنەى ئەم كچانە كارىيان لىدەكرد، دروسكردنى خواردن و خواردنەۋە و مەزە بوو بۇ سەرخۇش و چاۋچنۇك و داۋىتپىسان.

لە دوا ساتيان لەو شۇيىنەدا، ھەموو ئەو خواردنەيان (ژەھراۋى) ى كرد و دوو كەس بەو ژەھراۋى بوونە مردوون.

دايىك گوتى: مەلى مردن، بلى تۆيىن، ئەى دەسيانخۇشې.

گوتم: دايكە گيان، ئەو (زارا) يەى كە بە خاكى گوندەكەيان سپىردرا، پالەۋانىي ئەو چالاكىيە بوو. دايىك چەن سەلاۋاتىكى لىدا، گوتى: خوا

گیان لای تو ناشکرایه ئەم کچانە چەن بیتاوانن، نرات لیدەکەم و لیت دەپاریمهوه گیانی پاکی شههید زارا به بههشت شادبکهی.

کوپهکەم، گەر دتهوی لەم ههواره خوشرم پیبلیی، له مولا بیر له ژن هینان بکهوه، با پیش مردنم چاو و دلم به بووک و وهچه کانت روونیتهوه.

هه ناسهیهکم هه لکیشا گوتم: دایکه جارێ واز بینه، لهوانهیه بۆ میسر بچمهوه تا ئەو ههژده کچهی دیکهش ده دوزمهوه و دهیانهیتمهوه. گوتی: دلنیا به ئەمجاره نایهلم.

گوتم: دایکه گیان داوای لیبوردنت لیدەکەم، له پاش (ئەوین) ناتوانم کچی دی بکهمه هاوسەر و ژیانی له گهڵ به سەر بهرم. شهوت شاد دایکه گیان، دهچمهوه ژورهکەم.

له ژورهکەم، میزهکەم رازانهوه، دەسمکرد به خواردنهوه، بهلام ئەو شهوه زوو نوستم، چونکه ماوهیی بوو نوستم نه مابوو.

بهیانی له ناوینهکه تهماشای خۆم کرد، پيشم زۆر هاتبوو، چومه گهراو، خۆم شورى و تراشم کرد، پاشان ئەو قاتهی که ئەوین زۆر به دلێ بوو، له بهرمکرد، خۆم بۆن پرژین کرد.

دایکم پوانییه سهراپام و تیر بۆن و ماچی کردم گوتی: کوپهکەم، زۆر جوان و شیرینی له دلم، توخوا ناگاداریی خۆت به.

دهسهکانیم ماچ کرد و گوتم: خهمت نهبی.

سواری ئوتۆمبیله خنجیلهکەم بووم، له دوامهوه دۆلکهیی ئاوی پزنان. زۆر بهزییم پیداهاتهوه، که له رادهبهدهر خوشی دهویم و له وهه موو که سوکارهی، تهنیا منی ماوه.

گه‌یشتمه فه‌مانگه و چوومه ژووره‌که‌م، له ده‌رگا درا، که فه‌رموو
 کرد، تریفه‌خان هاته ژووره‌وه. زۆر خیره‌اتنه‌وه‌ی لی‌کردم.
 گوتم: پێش هه‌موو شتی، هه‌وال ئه‌وین چیه؟ چونکه خۆت گوتم
 هاتییه‌وه بۆ فه‌مانگه، ئه‌وسا هه‌واله‌که‌ت پێپاده‌گه‌یه‌نم.
 گوتم: دایکی ئه‌وین، کۆچی دوا‌یی کردووه.
 گوتم: که‌ی و چۆن؟

گوتم: که ئه‌وین له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌ی بۆ سوید چوون، دایکی ئه‌وین
 وه‌ریمی برای له‌ چاوه‌پوانیی (زاوا) و (هه‌وران)ی برای بوون، تا
 ئه‌مانیش بگه‌یه‌ننه سوید، به‌لام زاوا زۆر ناپاک ده‌رچوو به‌رانبه‌ر
 هه‌ورازی هاوپی، زۆر بۆ ئه‌وین خراپبوو، دلی لیبیس‌کردبوو، ده‌یگوت
 تۆ زۆر جوانی، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه، له‌ شوقه‌دا و له‌ نیوان چوار دیواردا
 ده‌رینه‌ده‌کرده ده‌ره‌وه و به‌ندی‌کردبوو، جگه‌ له‌و دلبیسییه‌ی، جاروبار
 ئازاریده‌دا و به‌رانبه‌ری زۆر توند‌ه‌و بوو، (ئه‌وین)یش یه‌ک مانگ توانای
 خۆگری هه‌بوو، له‌ پاشنه‌وه به‌ (هه‌وران)ی برای گوتم: که ئه‌و هاوپی
 خۆشه‌ویسته‌ت زۆر بۆم خراپه‌.

(هه‌وران)یش که لیبیکۆلیه‌وه و بۆی ده‌رکه‌وت قسه‌ی خۆشکه‌که‌ی زۆر
 راسته‌، به‌ (زاوا)که‌ی گوتم: ده‌مه‌وی واز له‌ خوشکم بێنی، چۆن من به
 پیاوانه‌ خۆشکی خۆم پێشکه‌شکردی، ده‌مه‌وی تۆش پیاوانه‌ وازی
 لیبینی، له‌ سه‌ره‌تاوه ده‌یویست لیبجیا‌نه‌بیته‌وه، زۆرنکۆلیی ده‌کرد که
 بۆی خراپ نییه‌، به‌لام (هه‌وران) گوتم: ده‌بی واز له‌ خوشکم بێنی، گه‌ر
 نا، ئه‌وا بۆ دادگا ده‌چم و جگه‌ له‌وه‌ی که به‌ ناسانی وازی لیدی‌نی، ئینجا
 له‌ سه‌ر توند‌ه‌و‌یت به‌رانبه‌ر ژن، چهن مانگی به‌ند ده‌کریی. ئه‌ویش زۆر
 ترسا، ناچار وازی هینا، که دایکی ئه‌وین هه‌والی جیا‌بوونه‌وه‌که‌ی

..... وئَلَّ

پینگه‌یشت، یه‌کسه‌ر جه‌لته لییدا، دوو پوژ له نه‌خوشخانه بوو، سییه‌م پوژ گیانی سپارد.

گوتم: به‌راستی زۆرم پینا‌خۆشه و هاوبه‌شی خه‌می (ئه‌وین)م. ئه‌و ماله (ئه‌وین)یان به‌هه‌نده‌ران فرۆشت.

تریفه‌گوته: له‌ده‌سه‌لاتی ئه‌وین نه‌بوو، دوو براکه‌ی هه‌ره‌شه‌یان لیده‌کرد و ده‌یانگوت: ده‌بی‌رازییی تا هه‌موومان بو‌سوید بچین.
گوتم: ئیسته‌ش براکانی رازیین و (ئه‌وین) له‌بیری نه‌کردبم چه‌زده‌که‌م بیکه‌م به‌هاوسه‌رم و بووکی دایکم.

تریفه‌گوته: به‌راسته‌کاک بریار، تو‌به‌ئه‌وین رازی ده‌بی!!
گوتم: دنیابه، مه‌گه‌ر ئه‌و به‌من رازی نه‌بی وه‌نده‌ران بیر و بو‌چوونی گوژیی.

گوته: گه‌ر ئه‌وین گوئی له‌م قسه‌یه‌ده‌بی، له‌خۆشییان شیت ده‌بی، له‌و پوژه‌وی له‌هاوسه‌ره‌که‌ی جیا‌بووه‌ته‌وه، تیلیفۆن ده‌کات و زۆر هه‌والت ده‌پرسی که‌گه‌راویته‌وه له‌میسر یا نا. گه‌ر ده‌ته‌وی هه‌ر ئیسته‌پیوه‌ندیی پیوه‌ده‌که‌م، تا قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ی.

گوتم: ئیسته‌نا‌توانم قسه‌بکه‌م، به‌لام ژماره‌ی تیلیفۆنه‌که‌م بده‌ری، به‌لکو شه‌و قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌م. ژماره‌که‌م وه‌رگرت.

تریفه‌گوته: دوو خوله‌کی خۆم قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌که‌م، بلن‌دگوئی مۆبایله‌که‌ده‌که‌مه‌وه، تو‌ته‌نیا گوئی بگه‌ر. به‌مۆبایله‌که‌ی پیوه‌ندیی به‌(ئه‌وین)وه‌کرد.

تریفه‌گوته: به‌یانیت باش ئه‌وین گیان، چۆنی.
ئه‌وین گوته: زۆر باشم، ته‌نیا دووری ئیوه‌خه‌مبارم ده‌کات، هه‌ستی غوربه‌تییم پتر ده‌کات.

ترىفە: خۇشتىن ھەۋالت پىدەدەم تا كەمى لە خەمبارىت كەمبەكەمەۋە.

ئەۋىن: زۆر لە مېژە تامەزىۋى ھەۋالى خۇشم.

ترىفە: خۇشتىن ھەۋال لاي تۆ، چىيە؟

ئەۋىن: خۇشتىن ھەۋال لاي من، گەرانەۋەى (برىارە بۇ كوردستان).

ترىفە: كاك بىر بار ھاتوۋەتەۋە، ھەۋت كچى ئەنقالى لەگەل خۇيدا ھىناۋەتەۋە، بەلام دوو خوشكەكەى لە سەر ئابروۋى خۇيان يەكىيان كوشتوۋە و خۇيانىش خىستۇتە ئاۋى نىلەۋە.

ئەۋىن: دەسخۇشكەرى لىدەكەم، لە ھەمان كات ھاۋبەشى خەمىم بۇ دوو خوشكەكەى، زۆر ھەزەدەكەم لەمەۋلا بە خۇشىى بىۋى، زۆر جار پىيدەگۆتم، ئاۋاتى يەكەم، ھىنانەۋەى كچانى ئەنقالە، بەلام دوۋەم تۆى، بە داخەۋە من بووم بە بىۋەژن و تازە منى ناۋى.

ترىفە: گەر رازىى بى، تۆ شوۋى پىدەكەى؟

ئەۋىن: بۇ بىۋەژنى ۋەك من دىنى، ھەر كچى جوان زۆرە.

ترىفە: دلنبايە زۆر رازىى ھى، بە نىيازىشە پىۋەندىيت پىۋە بكات.

ئەۋىن: بە راستە؟!، قەت باۋەر ناكەم.

ترىفە: ژمارەكەى لىسەندووم تا پىۋەندىيت پىۋە بكات.

ئەۋىن: زۆر شەرم دەكەم لەگەلى قسە بكەم.

ترىفە: شەرمى بۇ چىيە، ئىۋە يەكدىتان زۆر خۇشەۋى.

ئەۋىن: دەبى ئەۋ پۆژە بى و بىتتە ھاۋسەرم؟

ترىفە: لە چەن پۆژى داھاتوو، بۆمان دەردەكەۋى، ئىستە بە خوات دەسپىرم.

ئەوين: زۆر سوپاست دەكەم خوشترين ھەوالت پىدام، منىش بە خوات دەسىپىرم، خوشكە بەرپزەكەم.

سەرمسوپما بو، ئەو دەنگە بە سۆز و ناسكەى ماوھىي بوو لە گويم بربوو، ئەم بەيانىيە بوو سەمفونىيە.

گوتم: نەمدەزانی ھىند بە وەفایە و منى ھەر لە يادە.

ترىفە گوتمى: دوا بربارت چىيە؟

گوتم: ئەوپۇ كۆبوونەوھىي زۆر گىرنگ ھەيە، سەبارەت بە كچانى ئەنفالكرائ و فرۇشراو بە وولاتانى عارەب، ھەر كە بۇ مال پۇيشتەوھ، پىوھندىي پىوھدەكەم، دنى داىكمىش خوشدەكەم، بووكى بىوئىنە، زۆر جوان، ناسكتەر لە پەپەرى گولى پىشكەشەدەكەم.

ترىفە گوتمى: گەر ئەم كارە ئەنجامدەى، ھىچ جىاوازىي نىيە لەگەل ھىنانەوھى كچىكى ئەنفالكرائ.

گوتم: لە سەرەتاوھ دەمگوت، ئەوين ئەنفالكرائ، لە لايەن برا و داىكىيەوھ فرۇشراوھ.

لەو كاتەدا (ھىوا) ھاتە ژورەوھ گوتمى: كاك بربىار نامادەى بۇ كۆبوونەوھكە.

گوتم: يەك چارەك كاژىرى دىكە نامادە دەبم.

ترىفەخان يارمەتىي وەرگرت و پۇيشت.

ئىمەش خۇمان نامادە كرد بۇ كۆبوونەوھ تايبەتەكەمان.

(۲۰)

که چومەو، بە سەرھاتەکەى ئەوین زۆر کارى ئیکردبووم، نەفرەتم
لە براکانى و گۆرەکەى دایکى دەکرد، که چۆن لە پیناوی پارە و چوونە
هەندەرانى خویان، ئەو کچە پاکوینگەردەیان بەو دەرەدە برد.

دایک هەستى پیکردم، گوتى: کورەکەم، بەیانى دلت زۆر خوشبوو،
که چى ئیستە پوو شىواو و دلتەنگى.

گوتم: دایکە گيان، جيهان لەوپەرى پيشکەوتندایه، که چى تا ئیستە
لە کۆمەنگەکەمان، زۆلم و زۆردارىی بەرانبەر کچان هەر ماوه و دەکرى.

دایک گوتى: کورم مەبەستت چىیه و چى بووه؟

گوتم: دایکە گيان، دەزانى ئیستە (ئەوین) لە کوئیە؟

گوتى: لە هەندەرانە.

گوتم: راستە لە هەندەرانە، بەلام، لە هاوسەرەکەى جیابووئەوه و
لەگەل براکەى دەژى، دایکیشى بەم بە سەرھاتەى (ئەوین)، تووشى
جەلتە دەبى و دەمرى.

دایک گوتى: زۆرم پیناخشە، بەم بە سەرھاتانەم نەزانىووه.

گوتم: تریفە بۆى باسکردم.

گوتى: تریفە بۆلام زۆر دەهات، بەلام بۆى باس نەکردوم.

گوتم: حەزى نەکردوو، برینت بکولینیتەوه بە باسکردنى مالى ئەوین.

دایک گوتى: تازە ئەوین بە ئیمە چىی، بووه بیوئەژن.

گوتم: دایکە گيان بۆ(ئەوین) نەکەم بە بووکت، لەو ژيانەى پزگاربکەم.

..... وئَلَّ

گوتی: کورپه کم، تو گه نجیکی جوانیی، ناستی بهرزت له نیو
فرمانگه و کومه لگه ههیه، کام کچی جوانیی ئهم شارهش ههیه، به
سوپاسه وه پیت پازیی دهبی، که چی دهتهوی بیوه ژنی بینئ.
گوتم: دایکه گیان، دلنیا به، جگه له ئهوین، ناتوانم که سیکی دی بکه م
به هاوسهرم و بووکی تو، جا دهمهوی ههر ئیسته پازیبیی تا پیوه ندیی
پیوه بکه م.

دایکم گوتی: کورپه کم ئاره زوی خوته، لهو دایکانه نیم ببه کو سپ
له پیش ههزو ئاره زوی کوپ و کچه کانم.
گوتم: که واته پازیبیت ئهوین بینم؟.

گوتی: به مهرجی، به ئیتم پییده ی بو (میسر) نه چییته وه.
گوتم: سه بارهت به (میسر)، ئه ورؤ کو بوونه وه یه کمان ئه نجامدا،
لیژنه یی تایبه تمان بو به دوا داچوونی چاره نووسی هه ژده کچی
ئه نفالی فروشراو به میسر پیکهینا، تا به شیوه یی فره می له
کاربه دهستانی میسر داوا بکهین، ناگاداریان بکهینه وه، نکولی لینه کهن و
به شیوه یی نهینیی هاوکاریمان بکهن، ئه گینا ریپیوان له سه رانسهری
جیهان بو سه ر بالیوزخانه کانی میسر سه بارهت به وه هه ژده کچه
ئه نجامده دهن. دوو لیژنه ی دیکه مان پیکهینا، یه کیان بو ئه نجامدان و
دروسکردنی خانوو و پیداویستییه کانی کچه کان، دووهمیان به
دوا داچوونی دروسکردنی په یکه ری کچی ئه نفال له لایهن
هونه رمه ندانی شیوه دار. ئهم کارانهش له ماوه ی دوو مانگدا دهبی
جیبه جیبه کری، خومیش سه روکی لیژنه کانم.. کاک (هیوا)ش جیگرمه.

..... وىلَ

دايكه گيان گەر خوشىي كورى خۆت دەوى، رېم پىيدە تا پىوھندىي بە
(ئەوين) بىكەم و بلىم زوو وەرەوھ تا زەماوھند سازىكەين و بىين بە
ھاوسەر.

سەرى ماچكردم، گوتى: ھەمىشە خوشىي تۆم مەبەستە، ھەر ئىستە
تېلىفونى بۆ بىكە.

دەسەكانىم ماچكرد، زۆر سوپاسم كرد، بە مۇبايلەكەم ژمارەكەم لىدا و
بلىنگۆي دەرەكى مۇبايلەكەم كردهوھ، گوتم: دايكە گيان، وەرە نزيكەوھ،
با تۆش گويت لە دەنگى ئەوين بى.

گوتى: ئەلو.

گوتم: مەلى ئەلو، بلى..... بەلى.

گوتى: بەلى، كاك پىريار گيان، خۆتى!!؟

گوتم: نەخىر (كاك پىريار) نىيم، (پىريار)م.

گوتى: پىريار گيان، بە خىر بىيتەوھ، چۆنى، دايكت چۆنە؟

گوتم: سوپاس ئەوين گيان، تۆ چۆنى؟

گوتى: ئىستە باشم چونكە لەگەل براكەم دەژىم، بەلام ئەوھندەي
لەگەل ئەو دل پىسەبووم، زۆر خراپىبووم.

گوتم: ھاوبەشى خەمەكانتم، بە تايبەت كۆچى دوايى دايكت.

گوتى: سوپاس، دايكم بە ھۆي مەنەوھ گيانى پاكى سپارد.

گوتم: ھىوادارم خوا بە بەھەشتى شادىكات، پىمبلى، بە نيازى
ھاتنەوھ نىيت؟

گوتى: تۆ چىي دەلىي، بىمەوھ يا نا؟

گوتم: دەمەۋى بە زووترىن كات بېيتەۋە، گەر پازىيىبى، دەتكەم بە
خۇشەۋىستىرىن ھاۋسەرم، دۇنيا بە، ھىۋاى دوۋەمى ژيانم، تۆى و ھەر تۆ
دەبى.

قسەى باش بۇ نەدەكرا، گرىان قورگى گرتبوو، بە دەنگى نەۋى،
گوتى: لە ژيانمدا تەنیا ھەر تۆم خۇشۋىستوو، بە لام چىى لە برا و داىك
بكەم، بە ھەندەرانىان فرۆشتم.

گوتم: ئىستەش ھىچ نەبوۋە، سبەينى ئىۋارى من و داىكم بۇ مالى
(ھەرىم) ى برات دەچىن، سەرەخۇشى لىدەكەين بە ھۆى مردنى داىكت
و پىرۆزىبايى لىدەكەين بە بۇنەى ژن ھىنانىيەۋە، پاشان داخۋازى تۆى
لىدەكەم، بە لام پىش چوونى ئىمە، ھەزەكەم خۇتېش پىۋەندى پىۋە
بكەى، بلىى، ئەمجارە خۇم دۋارۆژم ھەلدەبژىرم.

گوتى: بە دۇنيايىيەۋە، يا بۇ تۆ دەبم، يا بۇ ژىر گل.

داىكم چاۋەكانى سوور بېوون لە گرىان، گوتم: ئەۋىن گىان داىكم وا
بۆت دەگرى.

گوتى: دەسەكانى ماچ دەكەم، توخوا بېرىار گىان بىدەرە دەسى با
دوو قسەى لەگەل بكەم.

داىكم، چاۋەكانى سېرىيەۋە و ھەناسەيەكى بە ئارامىي ھەلكىشا و
مۇبايلەكەى وەرگرت، گوتى: كچەكەم چۆنى، بە قوربان.

ئەۋىن گوتى: زۆر باشم داىەگىان، ھىوام خۇشىيتانە.

داىكم گوتى: خۇشىى ئىمە بە تۆۋەيە كە ببى بە بوۋكى مالم و
ھەمىشە لە خزمەتىى تۆ و بېرىار و مندالەكانتان بم.

ئەۋىن گوتى: داىكە گىان، دەسەكانت ماچ دەكەم، بېروا ناكەم ئەۋرۆ
ئەم ھەۋانە دەبىستەم، (بېرىار) داۋاى ھاۋسەربوونىم لىدەكات و تۆش

..... وېل
.....

خزدهكەى به بووكت بم، پيويسته ههردەم، ئيمه له خزمهتیی تو بین،
من دایکم نهماوه، تو له جیی دایکمی.

پتر نهیتوانی بهردهوام بی له قسه کردن، گریا.

دایکم گوتی: کچهکه مەگری، دلی خۆت تهنگ مهکه، توخوا ناگاداریی
خۆت به، له ریگهوبان، له نهخۆشیی، زۆر ناگاداربه بووکه جوانهکه م، به
براکانتیش بلی، با پۆژی زووتر بییتهوه، مالمان ناوه دانکه یتهوه.

مۆبایلهکه م له دایکم وهرگرت، گوتم: ئهوین گیان.

لوشمهی گریانی دههات و به هیمنی، گوتی: بهلی.

گوتم: دلی خۆت نازارمه ده، ئهوپرۆ خوشترین پۆژمه، ئاواتی دووه می
ژیانم دیته دی.

گوتی: سوپاس بریارگیان، بیرم چوو پیروزبایی و دستخۆشکهریت
لیبکه م به بۆنه ی هیئانه وه ی ئه و کچه نهئفالانه.

گوتم: سوپاس ئهوین گیان، ده مهوی که سبهینی دهچمه لای (ههریم) ی
برات بۆ خوازیینی، قسه ت له گه لدا کردبی.

گوتی: دلنیا به بریارگیان، چهن کارژیرکی دی ته له فونت بۆ دهکه مه وه.
گوتم: که واته، با له کاتت نهگرم، به خوات ده سپیرم، دایکم ده می

هیئایه نزیك مۆبایله که وه و گوتی: کچی شیرینم ناگاداریی خۆت به.

گوتی: سوپاستان دهکه م، له ئه و پۆوه زۆر ناگاداریی خۆم ده بم،
چونکه وا ده زانم ئه و پۆ له دایک بوومه که له مه ولا ژیانم له گه ل ئیوه به
سه ر ده به م. منیش به خواتان ده سپیرم، مالآوا.

(۲۱)

شەو لە چاوەپروانیی پێوەندیی کردنی ئەوین بووم، هیئەد نەخۆش بووم، نەمەرزانی چۆن ئەو خۆشییە دەربەرم، حەزەمە کرد چ هەستونەستی ناخە هەیه، بیکەمە سەر پەراوی، ئەو خۆشییە وای لیکردم چەن جاری ووشەکانم دەنووسی و دووبارەم دەکردەو تا ھۆنراوھیی ناسک لە دایک بێ. خۆم ئامادە کرد، ھەركاتی ئەوین پێوەندیی پێوە کردم، ھۆنراوھکەم بکەمە جوانترین دیاری و بۆی بخوینمەو.

لە کارژێر ۱۰ ی شەو بوو، هیشتا بادەکەم زۆری تێما بوو، زەنگی مۆبایلەکەم لێیدا، نوسرابوو (ئەوین)، یەكسەر ھەلمگرت، گوتم: ئەی جوانترین پەری خەیاڵم، شەوت شاد.

گوتم: سوپاس بربار گیان، شەوی تۆ و دایە شاد.

گوتم: زۆر چاوەپروانت بووم، تا مژدەم پێبەدی.

گوتم: بربار گیان، براکانم زۆر خۆشحالن بۆ یەكدیبین،

ھەوراز ی بڕام دەلی، ھەر کاتی ویستت بڕۆیتەو، لە ماوھە ھەفتە یەكدا بە فرۆكە بۆ كوردستان دەتئیرمەو .

گوتم: كەواتە سبەینی من و دایكەم بۆ ماڵ ھەریم ی برات بچین؟

بە هیمنی و بە دەنگیكی نەوی گوتم: بەلی.

گوتم: ئەمشەو لە خۆشەویستی تۆ، ھۆنراوھیی لە ناخی دلمەو لە دایک بوو، دەمەوی ببخوینمەو و بیکەمە دیاریی بۆ تۆی خۆشەویست.

گوتى: ھۇنراۋەش دەزانى بنووسى ؟
 گوتم: خۇشەۋىستىيى تۇۋايلېكر دووم، بتوانم ھۇنراۋە بنووسم.
 ناۋنىشانى ھۇنراۋەكەش (جېم مەھىئە).

گوتى: بىرىار گيان بۇم بخوئىنەۋە.
 گوتم: تۇش خامەكەت بە دەسەۋە بگرە، تا بىنووسىتەۋە.
 گوتى: فەرموو گيانەكەم نامادەم.

گوتم: جېم مەھىئە

بىنىنى يەكەم پۇژى چاۋپېكە وتنت دلمى داخورىان
 تىشكى چاۋى تۇ بوونە تىر، لە نىۋ دلمدا خۇيان داچەقان
 بەيانى فەرمانگە و دانىشتنت بەرانبەرم جەستەمى.. ئەورۇژان
 خەيال ئەبىردەۋە گيانە، چاۋەكانم نەئەپروكان
 نازانم دلى من وابوو يا گرى عىشق تۇيشى ئەكپوزان
 نەتەزانى قژى خاوت، چاۋى كالت چىيان لېم ئەستان!!
 نەتەزانى گەردنى سىپى و لىۋى ئالت چىيان دائەمركان!!
 پېم ئەلىي ئەپۇم و جىتەھىلم و ئەچم بۇ ھەندەران
 دەبا ئاشكرايكەم تۇ چەن خۇشەۋىستىيى ئەۋىن گيان
 مەپۇ جېم مەھىئە پۇژانە تۇ دل و چاومت ئەگرىان
 تەنيا جېم مەھىئە با شادىين بە كەژاۋەى ھاوسەرىتيمان
 گوتم: ئەۋىن گيان، بۇچىيى بىدەنگ بوۋى؟

گوتى: دەسخۇش، ھۇنراۋەيى بە ھىزە، پۇژانى فەرمانگەى ھىنایەۋە
 يادم. بەلام ناخ چىيم كرد بە خۇم، چۆن بەۋ چاۋچنۇك و دلپىسە رازىي
 بووم.

گوتم: پىويست ناکا "کای کۆن به با بکهی". گرنگ ئەو یه سبهینی
 بۆ داخوازیت دەچم، تۆش دەبى لەم هەفتە یه بگەیتەو کوردستان.
 گوتم: سوپاس خوشەویستم، چیت بوى لە دنیا، دەیکەمە سەر
 چاوانم.

گوتم: گولەکەم، تۆ ئەو هەناسە یه ی بى وى ناتوانم بژیم، حەز ناکەم
 ئەو دەنگە ناسکەت لە گویمدا کۆتایی بى، بەلام دەمەوى ئەم هەوآله
 خوشەى کە زۆر لە میژە دایکم چاوەروانییەتى، پىپراگە یەنم، تۆش بە
 هەورازى برات بلیى هەر لە سبهینیۆه مامەلەى گەرانەو هت بۆ کوردستان
 دەستپیکات. شەوت شاد.

گوتم: شەوى تۆ و دایە شاد، گیانەکەم، بە خواتان دەسپیرم.
 بە پەلە بۆ ژورەکەى دایکم چووم، گوتم: دایکە گیان دەزانى هەر
 سبهینی دەبى بۆ خوازینی ئەوین بچین، چونکە براکانى پارزىیوون.
 دایکم لە میژبوو خوشیى وای بە خۆو نەبینبوو، هەلەلە یەکی لیدا
 و پىرۆزبایى لیکردم، ئامیزی گرتەو، منیش وەک مندالیى، خۆم خستە
 باوہشى و گوشیمە خۆم، گریانى خوشى لە چاوانى دەبارى، پاشان
 دەسى بۆ ئاسمان بەرزکردەو و گوتم: خوايە گیان سوپاس بۆ تۆ، کە
 ئەو پۆت پيشانداين.

(۲۲)

سات بە سات و پۆژ بە پۆژ، لىشاۋى خوشىيى پۈۋى تىدەكردم، بە تايىبەت ئەو پۆژەي بۇ مالى (ھەرىم) چۈۋىن، ۋامدەزانى خەۋنە و دەيىنم. لە ژۈۋرى فەرمانگە دانىشتىبوم و بىرم لە قسەكەي (ھەرىم) دەكردەۋە، كە دەيگوت "من و ھەۋرازى بىرام و دايكى رەحمەتىم" بەرانبەر (ئەۋىن) تاۋانبارىن، ئەو گۈلە پاكوپىگەردەمان بە دەسى چاۋچنۇكى ھەلۋەران.

مىنىش گوتم: ئەو گۈلەي تۈ دەيلىي، ھەر پاكوپىگەردە و گەر ئىۋە پارىيىن، زۇرخۇشحال دەبم بىكەم بە ھاۋسەرى خۇم. گوتى: ئەو گۈلە پىرۈزىي تۈ بى، ھىۋادارم خۇشتىن ژيان لەگەل يەكدى بە سەر بەرن.

لەۋ كاتەدا تىرىفەخان ھاتە ژۈۋرەۋە گوتى: بەيانىت باش.

گوتم: ژيانت باش، خوشكە بەرپىزەكەم.

گوتى: كاك بىريار، كەي شەكراۋ خۋاردنەۋەي ئەۋىنە؟

گوتم: سبەينى ئەۋىن لە كاژىر ۸ى بەيانى، لە سويدەۋە بەرەۋ كوردستان دى.

گوتى: من و بىراكەمىش دىين بۇ پىنشۋازىي ئەۋىن.

گوتم: سوپاستان دەكەم، بە نىازم تەنيا خۇم و ئۇتۈمبىلە خنجىلەكەم بۇ پىنشۋازىي بچىن.

گوتى: كەۋاتە سىبەينى مۆلەت ۋەردەگىرى.
گوتىم: تا نىزىك نىۋەپۇ دەۋام دەكەم، پاشان بەرەۋ بازار دەچىم، بۇ
كېيىنى جۋانتىرىن دىيارى، ھەر لەۋيۋە بۇ فېۋكە خانە دەچىم ۋ چاۋەپوان
دەبىم.
بە زەردەخەنە يەكەۋە گوتى: خوا لىكتان نەكات، ھىوام خۇشىيتانە.

له چاوه پروانییدا بووم، تا پاش نیوه پرویی درهنگ، له بئندگۆی هۆلی
 چاوه پروانی، ناگاداریکردینهوه، فرۆکهی سوید له ئاسمانی
 کوردستاندایه، پاش که میکی دی دهگاته فرۆکهخانه. نه متوانی دانیشم،
 که وتمه پیاسه کردن، له نیو هۆله که دهخولامهوه و جاروبار ته ماشای
 کارێره کهم دهکرد، خولهک به خولهک ههژماردهم دهکرد، که گویم له دهنگی
 فرۆکه بوو، به پهله چوومه لای پهنجهره کهوه، ته ماشای ئاسمانم
 دهکرد. هییدی هییدی دهنگه که زیادی کرد، فرۆکه که ده رکهوت، تا
 نیشتهوه ههه ته ماشام دهکرد، به په یژهی تایبته، سه رنشینهکان
 داده به زین.

سه رنجی یه که به یه کهی سه رنشینهکانم ددها، له پریکدا ئهوین
 ده رکهوت، هیند جوان ببوو، کورد ووتنه "له گه ل مانگدا شه پری ده کرد"
 نه مده زانی له خوشییدا چیبیکه م، هاوار بکه م، رابکه م، یا بوهستم تا
 خوئی دهگات. ئه ویش چاوه گه شهکانی ده گپرا، چاوشارکیمان له گه ل
 یه کدی ده کرد، چه زم نه ده کرد چاوهکانی ماندووبی، نه مده ویست
 بئو مییدی بیگری که ئاماده ی پیشوازیی نییم، هه ر بۆیه به دهنگی بهرز
 گوتم: ئهوین گیان.

که بینیمی، دهسی بهرز کردهوه، وازی له جانتا کهی هیئا، به پهله
 ههنگاوی دهن، ویستم له وهستان بهردهوام بم، به لام نه متوانی، به پهله
 به رهو لای دهرویشتم، گه یشتینه به رانه بهر یه کدی، چاوهکانی به فرمی سک
 گه شتر ببوون، سوژی خو شه ویستییان له بو یه کدی، باوه شسی
 پیکردینهوه، له ئامیزی یه کدیا بووین، دهسی ناسکیی توند له پشتم
 گیر کردبوو، پروومه تی له سه ر سینگم بوو، ئه شکی ده بارانه سه ر سینگم،

تەزۋى خۇشەۋىستىيى و سۆز، شەرمى نەھىشتىبوۋىن، كەمى بە ناگا
ھاتمەۋە گوتىم: ئەۋىن گيان، خەلكى تەماشامان دەكەن.

گوتى: زۆر لە مېژە تامەزۋى تۆ و كوردستانم.

خۇمان لە نامىزى يەكديا كردهۋە، دەسم خستە گىرفانم، ملوانكەكەم
دەرھىنا و گوتىم: ئەۋىن گيان، بىرمارمداۋە ئەم ملوانكەيە لە فېرۇكەخانە
بكەمە گەردنى سىپى و ناسكت، تا بىتتە يادگارلىكى ھەمىشە زىندوى
نىۋانمان. كردمە مى و پىرۇزىبايىم لىكرد و دوو ماچى پومەتەكانىم
كرد، رەنگى ئال و جوانى لە شەرمدا، سۈرۈبوۋە، خۇشى لە روويدا
دەبارى.

گوتىم: با جانتاكەت بىنم و بەرەو مال بچىنەۋە. دەسىكم بە جانتاكەۋە
و دەسكەى دىكەم لە مى بوو، ئەۋىش نىۋ قەدى گرتبووم، ختوكەى بە
لەشمدا دەھىنا و خۇشىيەكى بىۋىنەى پىبەخىشىبووم.

گەيشتىنە نرىك ئۆتۆمبىلەكەم گوتى: بىرارىگان، ئەم ئۆتۆمبىلە
خنجىلەت ھەر ماۋە، لە ئەۋروپا كە ھاۋشىۋەى ئۆتۆمبىلەكەتم دەبىنى
گەشەدەبوۋمەۋە. نەكەى بىفرۇشى، كاتى بەيانىان بۇ فەرمانگە دەھاتم،
چاوم دەگىرا، گەر ئۆتۆمبىلەكەت لەۋى بوایە، ئەو پۇژە زۆر دلخۇش
دەبووم.

گوتىم: لە ئىستەۋە ئەو ئۆتۆمبىلەت پىشكەشې، مۆلەتى شوفىرىت بۇ
دەردەھىنم، ھەر تۆ شوفىرى بە.

سوار بوۋىن و پوو لە نىۋ شار دەپۋىشتىن.

گوتىم: پىمبلى، ئىستە بۇ كوى بچىن؟

گوتى: بۇ كوى دەچىي، ئارەزۋى خۆتە.

گوتىم: دەزانى تا ئىستە نان نىۋەپۇم نەخواردوۋە.

گوتى: منيش نه مخواردووه.

گوتم: كه واته، بۇ چيشتخانه دهچين و له پاشان دهچينهوه بۇ مالى
ئيمه تا دايكميش بتيينى، ئينجا بۇ مالى (ههريم) ي برات.
به زه رده خه نه يه كى زور جوان، پيىگوتم: گيانه كه م ناره زوى خوته.
له پاش نانخواردن، گوتم: ئه وين گيان، كه ي بتوانم بتگوازمه وه؟
ئه وين گوتى: ناره زوى تويه.

گوتم: حه زده كه م توش خاوه نى برياربى و هه مو شتى به دس من
نه بى تا پرى پياو سالارى خوشبكه ي.
گوتى: گهر به ويستى من بى، هه فته يى ديكه.

گوتم: زور ترسام بلئى چهن مانگيكي دى، ئه و كات نه مده توانى دلت
بشكيئم. ئين شنه لالا هه فته يه كى دى ئه م كاته، له كه ژاوه ي
هاوسه ريتييدايين.

كه چووين بۇ مال، دايكم (ئه وين) ي له ئاميز گرت، گهر
خوشبكه كانيشم به اتنايه وه، هه ر هينده دلى ده كرايه وه و له باوه شى
ده كردن، ئه وين دلى زور به من و دايكم ده كرايه وه و ده يگوت: ته نيا
مه گهر ئيوه ژيانى من خوشبكه ن، چونكه له م دونيايه، دلم ته نيا به ئيوه
ده كرئته وه.

نزيك پۇژا و ابوون بوو، دايكم گوتى: كوربه كه م، وا جوانتره بيگه يه نيه وه
لاى مالى براكه ي، ئيستته ئه وانيش له چاوه پروانييدان.

گه ياندمه پيش ده رگاي مالى خويان، زور گريا، هه ستى ده كرد
دايكى وونه و نايبينئته وه بۇ تا هه تايى، له ده رگامدا، (ههريم) ده رگاي
كرده وه و باوه شيان له يه كدا، فرميسكيان به ليژمه ده بارى، سوژ و
به زه ييم بۇ ديمه نى ئه وين، ئه شكى له چاوان بارانم.

تریفه خان و براكه‌ی هاتنه ژووره‌وه له‌گه‌ل تریفه‌خانی‌ش به‌گریانه‌وه ده‌سیان له‌ملی یه‌كدی كرد، كامی‌راییکیش به‌ده‌س براكه‌یه‌وه بوو، وینه‌ی ده‌گرتین.

هه‌موو له‌ ژووره‌وه دانیش‌تجووین، (ئه‌وین)ش هه‌ر ده‌گریا، نه‌یده‌توانی بیده‌نگبی، که وینه‌ی خو‌ی و دایکی به‌گه‌وره‌یی له‌سه‌ر دیواری ژووره‌که‌بینی، به‌په‌له‌چوو دایگرت و به‌سه‌ر وینه‌که‌وه ده‌گریا. زۆر دلنه‌واییمان ده‌کرد، به‌لام بی‌سوودبوو، ناهه‌قی‌شی نه‌بوو، چونکه‌ دایک زۆر خو‌شه‌ویسته.

گوتی: کاکه‌هه‌ریم ده‌مه‌وی سبه‌ینی بۆ سه‌ر گو‌ره‌که‌ی دایکم بچین. گوتم: خه‌مت نه‌بی ئه‌وین گیان، سبه‌ینی هه‌موو پیکه‌وه ده‌چین. له‌پاش چهن کارئیری له‌نیو ئه‌و دیمه‌نه‌دلته‌زینه‌، تریفه‌خان گوتی: ئه‌وین گیان هاتنه‌وه‌ت، خو‌شی خسته‌نیو دل‌مانه‌وه، به‌تایبه‌ت بۆ (کاک بپریان).

شه‌رم و بزه‌یی زۆر جوان له‌سه‌ر لیوانی دروسبوو، گوتی: ئیوه‌ خو‌شه‌ویستی منن، هه‌میشه‌دوو‌ری‌تان نازار و نامۆی پینه‌خشیبووم. تریفه‌گوتی: من و براكه‌م مزگینی‌مان پینه‌.

گوتم: تریفه‌خان چیه‌بیلی، هه‌رده‌م تۆ مژده‌به‌خش بووی.

گوتی: یارمه‌تی هه‌یه‌تیلی‌فزینه‌که‌به‌کار بینم.

هه‌ریم گوتی: به‌سه‌رچاو، خوا ده‌کات دلی (ئه‌وین)، هی‌ور ده‌بیته‌وه. (له‌وکاته‌ی که له‌فه‌رمانگه‌وه ده‌رچووم، به‌ره‌و بازار بۆ کپینی ملوانکه‌، پاشان فه‌رمانگه‌خانه‌، چیشته‌خانه‌، مائی ئیمه‌ و مائی ئه‌وینیش) تریفه‌خان له‌گه‌ل براكه‌ی، زۆر به‌نه‌نیی به‌دوامانه‌وه‌بوون، به‌کامی‌راکه‌ وینه‌یان گرتجووین.

پاش بینینی ئەو فیلمه، من و ئەوین زۆر شەرمان دەکرد،
نەماندەزانی چیی بلین.

گوتم: تریفەخان، کە هاتیە ژورەکەم و گوشت کە ی دەچی بۆ
پیشوازیی (ئەوین)، منیش گوتم: نیو کاریری دی. تۆش بە پەله خوا
حافیزیت لیکردم و چوویتە دەرەو، سەرمسورما، وامدەزانی لە پیش
من بۆ پیشوازیی ئەوین دەچن، بەلام نەمدەزانی ئەم کارە ئەنجامدەن.

تریفە گوتی: چوو مە دەرەو و تیلیفۆنم بۆ براکەم کرد تا کامیراکە ی
و ئۆتۆمبیلەکە ی بینێ، چونکە شەوی ئەم بریارەمان دابوو.

(ئەوین) گوتی: سوپاستان دەکەم، خوشکی دلسۆزیی منی.

تریفە پینگوتم: کە ی ئاھەنگی گواستەوہ سازدەکەن؟

گوتم: کاک ھەریم دەزانی.

ھەریم گوتی: ئارەزووی خۆتانە، ھەر کاتی دیاریدەکەن.

تەماشای (ئەوین) م کرد، بە دەنگی نەوی گوتم: ھەر ھەفتە یی بی، یا
دووھەفتە ی دیکە، چاوە گەشەکانی کردەو، بە خەندە یی زۆر جوان و بە
ھیمنی پینگوتم: ھەفتە یی بی، کە می دەنگی بەرزکردەو و گوتی
دەمەوی چەن پۆژی لەگەل مائی براکەم بئینمەوہ.

گوتم: زۆر چاکە، دەمەوی برۆمەوہ، چونکە دایکم ئیستە ھەر
چاوە پوانمە.

براکە ی تریفە گوتی: خوشکە گیان، ئیمەش با برۆین.

ئەوین توند دەس تریفە ی گرت، گوتی: ئەمشەو تریفە لای من
دەمینیتەوہ.

براکە ی تریفە گوتی: چۆنتان پێخۆشە با وابی.

..... وىلَ

گوتىم: (كاك ھەرىم)، دەتوانى دوو سبەى لەگەل ئەوين بو دادگا بىي،
تا (ئەوين) لە دادگا مارەبكەم.

گوتى: بە چاوان، ئەوين چىي بلى من ئامادەم .

سوپاسم كردن، من و براكەى تريفە، بە ئۆتۆمبىلەكانمان
پۆيشتىنەوھو ئەوانمان جىھىشت.

(۲۴)

به یانی بوو، وهك كارى ئاسایی پۇژانسه، ههر شهش كچه كه
 پیوه نندیان پیوه کردم. گهر پۇژئی، یه کیان پیوه نندی پیوه نه کرد مایه، خۆم
 پیوه نندییم پیوه ده کرد. نهو به یانییه شیلان گوتی: کاکه گیان خهوم به
 تو و دایه وه بینوووه، خو هیچ نه بووه؟
 گوتم: خهونه کهت راسته، چونکه من و دایه هیچ کات، هیند دئخۆش
 نه بووینه.

گوتی: کاکه با ئیمهش لهو خوشییه به شداریین.
 گوتم: دئنیابه، سئی پۇژ دیکه ده بی بۆ مالی ئیمه بین و چهن پۇژئی
 بمیننه وه، چونکه ژنم ماره کردوووه، پیویسته ههر شهش خوشکه کهم له
 مال بن.

گوتی: کاکه گیان، ههوالی زۆر خۆشت پیدام، پیروزباییت لیده کهم،
 ههر ئیسته تیلیفون بۆ کچه کان ده کهم، تا نه م ههواله یان پیراگه یه نم و به
 زووترین کات ناماده بن.

گوتم: سوپاس شیلان گیان، به وانیشم گوتوووه. به لام پیمبلی
 نه خسهی خانوووه که تان به دلّه، یا نا؟

گوتی: زۆر جوانه، ده ستخۆشبی، ده سئی کاک (هیوا)ش خۆشبی،
 چونکه به راستی به کاره کانمانه وه زۆر ماندوووه.
 گوتم: نهوه ئهرکی سهر شانمانه.

..... وئَلَّ

گوتى: سوپاس كاكه گيان، با له كاتت نه گرم. تا به زويى پيوه ندى
به كچه كانه وه بكم، كه خو مان ناماده بكهين.

گوتم: سوپاس به خواتان ده سپيرم.

دهسم دايه خامه كه م و داواى پازده پوژ موله تم كرد، بوژن هينان.

(۲۵)

پوژى شهكراو خواردنهوه، بانگيشتى زور كه سمان كردبوو، تهنانهت وهزيريش هاتبوو. (هيووا) و براكهى تريفه خان، له خزمهتى شهكراو خواردنهوهى پياوان بوون. شيلان و تريفه خان و پينج كچهكهى دى، له خزمهتى شهكراو خواردنهوهى ژنان بوون.

دوو پوژ دواى شهكراو خواردنهوهكه ناههنگمان سازكرد، له نايابترين ئوتىلى شارهكه مان و له سهر بودجهى وهزارهتى مافىي مروقه، مانگى ههنگوينيمان نهجامدا كه خوشترين شهوانى ژيانم بوو. هيج پيوهرى نهبوو، نهو خوشيى و خوشهويستيهى من و نهوين بپيوى!!.

شهويكيان نهوين گوتى: گهر مندالمان بوو، چيى ناو بنين؟.

گوتم: به ئارهزووى تو.

گوتى: گهر كوڤ بوو ناوى دهنيم (ههنگاو).

گوتم: گهر كچيش بوو، ناوى دهنيم (ئالا).

له پاش چهن پوژى نيو كه ژاوهى هاوسهريتيى، گهراينهوه باوهشى دايمك، نهويش ههميشه نزاى بو دهكردين كه خوا ليكمان نهكات و بمانپاريژى.

(۲۶)

پاش پازدە رۆژ مۆلت، يەكەم رۆژى دەس بە كاربوننەووم بوو،
فەرمانبەرەن پىرۇزبايىيان لىدەكردم، لە پەرلە لايەن بەرپۆوبەرى
گشتىيەو تىللىفۇنم بۇ كرا، گوتى: پىرۇزە، دوو جار پىرۇز.

گوتم: سوپاس، بەلام بۇ دوو جار پىرۇز؟

گوتى: پىرۇزبايى يەكەم بە بۇنەى ژن هينانەو، دووم پىرۇزبايى، بە
نووسراوى فەرمى لە وەزارەتى مافىي موقفەو، بىر ياردرا، بىي بە
بەرپۆوبەرى گشتىي فەرمانگەكە.

گوتم: لەبەر جەنابت حەز ناكەم.

گوتى: من دەچمە وەزارەت و تۆش دىيىتە جىي من.

گوتم: سوپاست دەكەم، خۆشترىن هەوائت پىدام، بەلام كىيان لە

شوينەكەى من داناو؟

گوتى: هيو، دىتە شوينەكەت، چونكە كاتى بۇ (ميسر) چووى،
سەرکەوتوانە لە شوينى تۆ كارەكانى ئەجامدەدا. لەبەر ئەو هەر
ئىستە لەگەل (هيو) تاوتويى كاروبارەكانى ژوورەكەت و وەرگرتنى
ژوورەكەت بە فەرمى واژوى دەكەن، پاشان وەرە بۇ ژوورەكەم تا منيش
ژوورەكەت پىشكەش بكەم.

دووبارە سوپاسم كرد.

.....وَيْلًا.....

یه کسه ر تیل یقونم بۆ ئه وین و دایکم کرد ، ئهم هه وانه خوشه م
پیراگه یاندن، هه ر به په له دامخست و بانگی (هیوا)م کرد، دلی ئه ویشم
خوشکرد که دیته شوینه کهم.

هه ر بۆ دووهم پۆژ و دهست به کار بوونم، وهک به پیره بهری گشتیی،
شیرینیم به سه ر فه رمانگه که دابه شکرد.

یه که مین کۆبوونه وه م ئه نجامدا، داوام کرد ، به زووترین کات خانووی
کچانی ئه نفال ته وای بئ و مووچه کانیا ن له کاتی خۆی پیبدرئ،
په یکه ره که ش له کاتی دیاریکراوی خۆی ته وای بئ، له مانه ش گرنگتر
لیژنه ی به دوا داچوونی (۱۸) کچی ئه نفال له (میسر) کاره گانی خۆیان
زوو ئه نجامدهن.

فه رمانی گه رانه وه ی ئه وینم بۆ سه ر کاری پیشووی ده رکرد.

(۲۷)

له پاش دوو مانگ کارکردن، دروسکردنی خانووهکان تهواو بوو،
به لئیندهر کلیلی خانووهکانی بو هیناین.

ئیمهش کللیهکانمان به شیوهیهکی شایهسته، به خوشکهکانم
به خشی.

له نزیك گوندی مالی شیلان.. به رزترین شوینمان بو پهیکه ری
قاره مانی کچانی ئه نفال دیاریکرد.

گوتم: به هونه رهنه ندی شیوه کاره که بلین، به زووترین کات کاره که ی
ئه نجامدا، چونکه ئیمه ده مانه وی له سالیادی ئه نفال، په رده له سه ر
پهیکه ره که لابه رین.

(۲۸)

پاش چەن مانگى ھىوا ھاتە ژوورەكەم گوتى: ئەوپۇ بۇ كارىكى
 تايىبەت ھاتووم، پىۋەندىيى بە فەرمانگەۋە نىيە.

گوتىم: فەرموو، ھەر چىيىت ھەيە بىلى.

گوتى: ئەۋ كچانە تۆيان زۆر خۆش دەۋى، ھەموويان تۆ بە براى خۇيان
 دەزانن.

گوتىم: بەلى، ئەۋانە خوشكى منن.

گوتى: كەۋاتە من دەمەۋى داخۋازىي شىلان بىكەم، ئايا تۆ پارىيى
 دەبى.

گوتىم: زۆر سوپاس بۇ ئەم ھەۋالە خۆشە، گەر ئەۋ پارىيى بى زۆرم
 پىخۆشە، بۇ ئەم مەبەستەش، ھەر ئىستە تىلىفونى بۇ دەكەم، بزائىم
 چىي دەلى.

گوتى: من دەپۇم، خۆت ئەم كارە ئەنجامدە.

يەكسەر بانگى (ترىفە و ئەۋىن) م كرد، ۋەك دوو فەرمانبەر ھاتنە
 ژوورەۋە، گوتيان فەرموو.

گوتىم: فەرموو دانىشن.

ترىفە گوتى: فەرموو كاك برىار چىيىت دەۋىست؟

..... وئَل وئَل

گوتم: دەمەوى كارىكى مروفانە ئەنجامدەين، كە ئەوئش خوازبىنى (شىلان)ە بۇ ھىوا، وىستم پىئوھندىي پىئوھبكەم، بەلام گوتم: نەوھكو شەرم بكات. با بە تريفەخان وئەوين بلىم، جا نازانم ئىوھ راتان چىيە؟.

ئەوين گوتى: سبەينى ھەينىيە، بۇ مالى شىلان دەچىن، شەوئش دەمىننەوھ و گەر خۇي رازىي بوو، ھەر لەوى لە خالوى داخوازى دەكەين.

گوتم: بۇچوونىكى زۆر چاكە، دوو ھەفتەش دەبى نەچووينە، بەلام دەمەوى ئەمجارە تريفەخان و براكەئشى بىن.

تريفە گوتى: بەوپەرى خۇشحالىيەوھ.

گوتم: ئىوھ بېرۇن بۇ شوئنى خۇتان و بانگى (ھىوا)م بۇ بكەن.

بە پەلە ھاتە ژوررەوھ و گوتى: كاك (بىرار) چىيىت كرد.

گوتم: بە نىيازىن سبەينى، ئىمە و مالى تريفەخان بچىن بۇ مالى شىلان و لە خالوكەي خوازبىنى بكەين. بەلام تۆ لەگەل شىلان ھىچ لەو بارەيەوھ قسەتان كردوھ؟

گوتى: لە پۇژى ناھەنگەكە بە (شىلان)م گوت: گەر بىم بۇ خوازبىنىت رازىي دەبى؟

گوتى: جارى ناتوانم، چونكە خانوھكەم جىناھىتم.

گوتم: من بە ھەموو مەرجىكت رازىي دەبم، گەر تۆ بلىي شووت پىدەكەم.

گوتى: منىش لەو پۇژەي كە تۆم ناسىووھ، زۆر ھەزەكەم لەگەل مروفىكى وەك تۆ، بىم بە ھاوسەر، بەلام جارى كەمى چاوپروانبە. منىش پتر ناتوانم چاوپروانىي بكەم، ھەر بۇيە گوتم با بە كاك بىرار بلىم.

..... وىلَ

گوتم: ئىمه سبەينى ناوى خواى لىدىن، دلتىام ھەر بە دلى توش دەبى.

گوتم: منىش چاۋە پروانىي ۋە لامتانم، سوپاسى برايه تىت دەكەم.
گوتم: توشاينى ھەموو شتىكى، لە ئىمەش پتر بە تەنگى ئەم كچانە ۋەى.

(۲۹)

لە پېش مالى شىلان ۋە ستاين، بە يەلە لە خانوۋە دىگىرەكەى ھاتە دەروە، شانى ماچكردم، منىش سەرم ماچكرد، لەگەل ئەوين و تريفە خان باۋە شىيان لىكدا و گوتى: ئەوين لە سەربانەۋە تە ماشام دەكردن، زۆر بە جوانى ئۆتۆمبىلەكەت لىدە خورپى.

گوتم: (ئەوين) ئىستە بوۋەتە خاۋەن مۆلەتى شوفىرى و بە يان ياننىش كە بۇ فەرمانگە دەچىن، ھەر ئەو ئۆتۆمبىلەكە لىدە خورپى.
شىلان گوتى: كاكە گيان خوا لىكتان نەكات، نمونەى خىزانى ئەم سەردەمەن.

كە ويستيان خواردن دروسكەن، تريفە و ئەوين گوتيان خواردينكى زۆر باشمان لەگەل خۇماندا ھىناۋە.

گوتى: وا ديارە ھەز بە خواردىنى دەسى من ناكەن.
خالۋژنى شىلان گوتى: پۆلەكانم، مالى خۇتانە بۇچىى خواردىنتان ھىناۋە.

گوتم: دلتان ھىچ نەكات، جارى دىكە خواردىن ناھىن، ئەم جارە بۇيە خواردىنمان ھىنا، تا شىلان بە ئامادەكردىنى خواردىنەۋە خەرىك نەبى.
چونكە كارى خىرمان بە دەسەۋەيە.

گوتى: يا خوا بە خىرېين، ئىۋە خۇتان خىر و بەرەكەتن.

تەنيا من و(رىبوار)ى بىراى تريفە لەگەل خالۆى شىلان لە ژورەكە ماینەو، لەو كاتە پووم كرده خالۆى شىلان و گوتم: ئەمجارەيان بۆ داخوازی شىلان هاتووين.

گوتم: تۆ بىراى (شىلان)ى، لە من لە پىشتى، چىيت پىباشە وابكە. گوتم: سوپاس خالۆ گيان، هىوا كورپى باشە و ئەو داواى لىكردىن بىين بۆ داخوازی، بەلام ئەو هى زۆر لام گرنگە، رازى بونى (شىلان)ە. هەموو هاتنە ژورەو بەلام شىلان شەرمى دەكرد، رەنگى شەرماوى لىنشتبوو، چاوهكانى لىدەشاردەمەو، دياربوو ئەوين و تريفە هۆى هاتنى ئەمجارەيان بۆ باسكردبوو.

گوتم: شىلان، بى پىچوپەنا، بۆ داخوازیيت هاتووين بۆ هىوا، خالۆتیش دەلى ئارەزووى خۆتانە، ئىدى نازانم تۆ چى دەلى؟ نەيدەزانى چى بلى، هەموو چاوهكان تەماشای (شىلان)يان دەكرد، ئىجگارى شەرم داىگرتبوو.

گوتم: هەموو كەسى تۆين، بىشەرمكردن وەلامان بدەرەو. گوتم: هىوا جارپى پىگوتووم، بە شەرمەو بە زەردەخەنەيەكى شەرماوى كچانىيەو، گوتم: بە مەرجى لە گوندەكەمان نەپۆم. گوتم: ئەو بە هەموو مەرجى رازىيە، پاشان گوندەكەتان لە شارەو نزيكە.

ئەوين گوتم: كەواتە كارەكەمان بوو. تريفە گوتم: بە راستى هەردووكتان شايانى يەكدىن، پىرۆزە. گوتم: هەر ئىستە پىوهندى بە(هىوا)و دەكەم و رازى بونى پىدەگەيەنم. بلىنگۆى دەرەكى مۇبايلەكەم كردهو. گوتم: هىوا گيان دەزانى لە كۆيوو قسەدەكەم؟.

گوتی: ئەى چۆن نازانم، لە مالى (شیلان) هوه قسه دهکەى.

گوتم: (شیلان) رازىیه، به لام هیندی مەرجى ههیه.

گوتی: هه موو مەرجه کانی ده نيمه سه رچاوم. (شیلان) یش شهرم و بزه جوانه کهى، پرووى گه شى جوانتر کردبوو، که هه موو پیکه نین، هیوا گوتی: گویم له پیکه نینه. گوتم: بلن دگۆی دهره کى مۆبايله کهم کردوو ده ته وه، هه موو گوینان له دهنگته.

گوتی: سوپاستان ده کهم، هیوادارم هه ره له پیکه نین و خو شیییدا بن.

به لام ده مه وى کاتى ماره کردن و سازکردنى ئاههنگمان دیاریکهن.

مۆبايله کهم دایه دهس (شیلان) گوتم: خو ت قسه ی له گه ل بکه. ئاره قى شهرم به گهردنیدا ده هاته خواری، هه ره بۆیه گوتم: شیلان، برۆ دهره وه و به ئاره زووى خو تان قسه بکهن و کات دیاریکهن.

پاش که مى هاته ژوو ره وه و مۆبايله کهى پیدامه وه و سوپاسى کردم.

گوتم: ریکه وتن؟

گوتی: به ئى.

گوتم: چۆن ریکه وتن؟

گوتی: هه فته یى دیکه، بۆ ماره کردنه که بۆ دادگا ده چین، به هه موو مەرجه کان رازى بووه. جگه له وهش ریکه وتین له به هاراندای بۆ گونده که مان بپینه وه، له وه رزه کانی دى له نيو شار له خانوو ه کهى خو یان ده بن، له نهۆمى سه ره وه و برا که یشى له نهۆمى خواره وه ده بى. به لام جه زمه کرد دایک و باوکى بمایه و به تايبهت دایکى تا نازى دایکیتى پیدایه م.

هه موو پیروزبا ییمان لیکرد.

.....وَيْلٌ.....

له پاش يهك مانگ (شیلان و هیوا)ش به ئاههنگیکی شایسته، چوونه
که ژاوهی هاوسه ریتییان و له ئوتیلیکی نایاب و له سهه بودجهی
وهزارهت، مانگی ههنگوینیان ئهجامدا.

(۳۰)

چەن پۇرژىكى مابوو بۇ سالىيادى كارەساتى ئەنفال، ھونەر مەندى شىۋەكار، كارەكەى تەواو كىردىبوو، لە بەرزايىيەكى نىزىك گوندىكەى مالى شىلان، كە لە نىۋ جەرگەى دەقەرى بەركەوتوو بە كارەساتى ئەنفال بوو، جىگىركرا، بە پەردەيى سىيى داپۇشرايوو.

لە پۇرژى سالىيادى كارەساتى ئەنفالى بەدناو، بە سەپەر شىتى ۋەزىرى مافىيى مروۇق، پەردە لە سەر چوار وىنەى كچى قارەمان لە داستانى تۆلە، دژ بە جەللادەكان، ھەندرايەو، كە پىيان لە سەر پىشتى جەللادى بوو، بە دەسەكانيان، مەشخەلى سەر كەوتنىيان بەزى كىردىبوو ۋە. مەشخەلەكەيان داگىرسان، يەك خولەك بۇ گىيانى پاكى شەھيدان ۋەستايىن، لە پاشان ۋەزىرى مافىيى مروۇق چەن ووتەيەكى سەبارەت بە كارەساتى ئەنفال دەر بېرى، گوتىشى پىويستە لە شىۋەى ئەم پەيكەرە لە نىۋ شارەكانى كوردستان دروستبىكى. (شىلان) يىش ۋەك شاھتەئالى، باسى چۆنەتتىيى ژيانى كچانى ئەنفال كىرد لە زىندانەكانى پۇرژىسى دىكتاتورىيى سەدام، پاشان سوپاسى ۋەزارەتى مافىيى مروۇقى كىرد، بە تايبەتتىيىش باسى پۇلى مەنى كىرد لە ھىنانە ۋەيان، دواچار گوتى: دەبى ھەمووان سەرى پىزى ۋە نەوازش بۇ شەھيدانى "ھىزى گىيانى تۆلەى كچان" دانە وىنەن. زۆر سوپاسى كاك بىر يار بىكەين كە ۋەك براىيى دىلسۆز، تۋانى ئىمە لە نىۋ دۆزەخى دوزمەن پىزىگار بىكات، ھىوادارم لە وىنەى ھەر

زۆر بی له کوردستانمان. ئیستهش هه زده کهم، کاک بریار بی و چه ن
 ووته بی به نرختان پیشکهش بکات، دووباره سوپاس.

که هه ستام بۆ پیشکهشکردنی ووته کهم، هه موو جه ماوه هه ستانه
 سه ری، زۆر ریزان لیگرتم، منیش سه ری ریزم بۆ دانه واندن، ئیدی
 ده سمکرد به ووته کهم و گوتم: سوپاستان ده کهم، پیویسته له سه ر
 هه مووان، ئه و بۆ له میژوی گه له کهمان، به رز بترخین، مه شخه لی
 کچانی تۆله ستین داگیرسین، که هیما ی سه رکه و تنی قاره مانانه ی
 کچانمانه دژ به جه لاد و چاوچنۆک و داوینیسان پیویسته له سه ر
 ئیمه پالنه وانیتی کچانمان به نه وه ی نو ی و داها توو بگه یه ن، تا
 نه وانیش پیروزی ئه م په یکه ره له یاد نه که ن.

دووباره سوپاس بۆ هه مووان، که له م مه راسیمه شکۆداره، به چاوانی
 پر فرمیسک، به گیانی بریه تی و ته بایی ناماده بوون.
 پاشان چه ن سه روو دیکی نیشتمانی پیشکهش کرا و کۆتایی به
 مه راسیمه که هات، هه موو رویشتن، ته نیا گری مه شخه له که بلێسه ی
 ده دا.

(من و نهوین) و (شیلان و هیوا) و هه ر پینج که که، بۆ سه ر مه زاری
 شه هید زارا چووین و وینه ی په یکه ره که مان له کیله که ی چه سپکرد.
 شه وی هه موو چووینه مالی شیلان و هیوا له گونده که یان، که
 نزیک بوو له په یکه ره که وه. له سه ربانه که یان دانیشتبووین، چه ن شه و
 ده چوو قولایی تاریکیه وه گپ و بلێسه ی مه شخه لی کچانی تۆله ئه و
 ده قه ره و ناسۆی بلندی گه له که مانی پوونا کتر ده کرد وه.
 به هیوام گوت: ده مه وی ئیسته به کامیراکه، وینه ی په یکه ره که بگری.

..... وېلَ

كاميراكەى هېنا، تەماشايكرد و گوتى: زۆر باشە، فيلمەكە دە خولەككى ماوه، چونكە ئەوپرۆ بە چەندىن شىۋە لە مەراسىمەكەدا وىنەم گرتووه.

گوتم: بىر يارى، ھەموو سالى لەم يادەدا، شەۋى لاي تۆوشىلان بىمىننەۋە.

شىلان گوتى: زۆر خوشحال و گەورە دەبىن.

ھىوا گوتى: فيلمەكە تەۋاۋ.

گوتم: دەست خوشبى. سبەينى ھەموو فيلمەكان، ھەر لە مىسرەۋە تا ئەم مەراسىمەى ئەوپرۆ بە ھونەرمەندىكى كارامە لە بوارى مۇنتاز دەسپىرم تا باشتىن فىلمى راستەقىنە و بەلگەدار بەرھەم بىنى.

(۳۱)

یەك مانگ لە پاش سائیادی ئەنفال، لە ژووری فەرمانگەكەم
 دانیشتبووم ، تیلیفۆنم بۆ کرا، لە لایەن هونەرمانەندی مۆنتازەكەوه.
 گوتی: فیلمەكەم تەواوکردوو، زۆریش بە هێز و بە پێز دەرچوو.
 گوتم: دەتوانی بۆم بیینی؟
 گوتی: سبەینی هەینییه، شوینی دیاریكە ، لە كاژیر ۲ی پاش
 نیوهڕۆ دیم، تا فیلمەكە پێكەوه ببینن.
 گوتم: هەر لە مالى ئیمە كۆدەبینهوه، چونكە هەزەكەم، كچهكانیش
 بانگێشتكەم، تا ئەوانیش فیلمەكە ببینن.
 گوتی: زۆر چاكە، بە نیازی دیداریی سبەینی لە كات و شوینی
 دیاریكراو، مالاوا.
 گوتم: منیش بۆ سبەینی لە چاوه‌پوانیی بەرێزتم. بە خوات ئەسپێرم.
 راستەوخۆ پێوه‌ندییم بە هەموو كچه‌كانه‌وه كرد، كە سبەینی لە مالى
 ئیمە كۆبینه‌وه.

(۳۲)

پۆژی هەینی بوو، مائمان قەرەباڵغ بوو، هەموو لە چاوەپروانییدا بووین. لە کارێر ۲ی پاش نیوهرۆ، لە دەرگا درا. ئەوین بە پەلە چوو کردییەو، کە هونەرمەندەکە هاتە ژوورەو، ویستم کچەکانی پینناسینم. گوتی: کاک بریار، پیویست ناکات، هەموویان دەناسم، زۆر لە لای من خۆشەویست و پیروژن.

گوتم: لە دلسۆزیی خۆتە.

گوتی: لە کام ژوور دەتانهوی فیلمەکە ببینن، بەلکو بە زوویی پیشکەشتانی دەکەم، چونکە زۆر پەلەمە و کاری دیکەم بە دەسەوێه. چووینە ژوورەکەم و دەسیپیکرد، هەموو تەماشامان دەکرد، زۆر بە هیمنی گویمان گرتبوو، هەر لە میسرەو دەسیپیکردبوو، کە گەیشتە خۆفیدانی شەهید (زارا) لە هیلکیۆپتەرەکەو، پەلمە و لوشمە ی گریان و ئەشک پێژان دەسیپیکرد.

گەر و بلیسە ی مەشخەلی دەسی کچانی ئەنفال، کۆتایی فیلمەکە بوو. گوتم: دەستخۆش، بە راستی فیلمیکی بەلگەدار و راستەقینەت لی بەرەمەهیناوه، بەلام دلنیا بن ئەمە کۆتایی فیلمەکە نییە، کچانی دیکە ی ئەنفالکراوی فرۆشراوی زۆرمان ماوه، پیویستە لیژنە ی بە دوا داچوون، پۆلی خۆیان ببینن، ئەندامەکانی، وولات بە وولات ویلبن و بگەرین تا کچانمان بگەریننەو باوێشی نیشتمان.

بريار بى ئەم فىلمە، ھەر سبەينى شەش دانەى لى كۆپى بگەم و پىشكەشى ئەم كچانەى بگەم، پاشان دانەى بۆ وەزارەتى مافىى مروۋە و دانەىەكيش بۆ وەزارەتى پۆشنىبىرىى، بەشى راگە ياندن و بلاوكردەنەو. تا لە لايەن ئەوانەو و لە كاتى شياودا، بە ناوى فىلمى (وَيْل)و، پەخشكرى، تا پروژىى و قارەمانىتىى كچانى كورد بە ھەموو جىھان پىشاندا، وە ھەموو ئەو وولاتانەى ھاوكارى پزىمىيان كرددو وە لە كارەساتى ئەنفالى بەدناو، بدرىنە دادگاي نىو دەولەتى و دادگايى بكرىن سەبارەت بە پىشلىيان لە مافىى مروۋە و مافىى رەواى گەلەكەمان.

كۆتايى

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

roman

well

